

๑๖

รายงานการ ประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๗/๒๔๙๗ (สามัญ)

ชุดที่ ๑

วัน ~~จันทร์~~ ที่ ๑๖ เดือน ~~พฤษภาคม~~

พุทธศักราช ๒๔๙๗

พ.ร.บ. ที่มา	พ.ร.บ. ชื่อผู้แทน	พ.ร.บ. ข้อความที่แก้	หมายเหตุ
			<p>แก้ประมวลกฎหมาย ที่ ๑๕/๑ แห่ง ๒๕/๖</p>

ที่ประชุมรับรองในคราวประชุม ครั้งที่ ๑/๒๔๙๗ (สามัญ) ชุดที่ ๑
 วัน ~~จันทร์~~ ที่ ๑๖ เดือน ~~พฤษภาคม~~ พุทธศักราช ๒๔๙๗

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๓๓/๒๕๕๕ (สามัญ) ชุดที่ ๑
วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๕
ณ ที่นั่งอันสมนาคมน

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๐๓ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : วันนี้สมาชิกมาประชุม ๑๕๖ ท่าน เป็นองค์ประชุมแล้ว
การประชุมตามระเบียบวาระวันนี้

หมายเลข ๑. เรื่องที่ประธานสภาจะแจ้งข้อที่ประชุม ตามมติให้ตรึงงบผูกพัน
ไปรษณีย์ ๓ แห่งทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ แทนตำแหน่งที่ว่าง ตั้งแต่วันที่ ๖
กันยายน ศกนี้ ตามมติให้แจ้งให้ที่ประชุมทราบแล้ว โดยมี พันโท อนันต์ ศิขูลสงคราม เป็นผู้ที่
ได้รับแต่งตั้งด้วยทุกโมงนั้น มี พันโท อนันต์ ศิขูลสงคราม โคนาญ ๗ ที่นี้แล้ว จึงขอไปรต
ยืนยัน และกล่าวคำปฏิญาณตนต่อที่ประชุมตามรัฐธรรมนูญ ผมจะได้กล่าวคำปฏิญาณเป็นผู้นำ แล้ว
ก็ขอให้ท่านกล่าวตาม ในกรณีที่ "ข้าพเจ้า" นั้นขอให้ออกนาม "ข้าพเจ้า (ออกนามผู้ปฏิญาณ)
ขอปฏิญาณต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรว่า จะรักษาไว้และปฏิบัติตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร
ไทยทุกประการ"

พันโท อนันต์ ศิขูลสงคราม (สมาชิกประเภท ๒) : ข้าพเจ้า พันโท อนันต์ ศิขูล-
สงคราม ขอปฏิญาณต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรว่า จะรักษาไว้และปฏิบัติตามที่รัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้อภิปรายในหมายเลข ๒ ร่างพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยการดำเนินงานขององค์การสหประชาชาติและทบวง การชำนาญพิเศษแห่งสหประชาชาติ
ในประเทศไทย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งคณะกรรมการการต่างประเทศพิจารณาเสร็จแล้ว
เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ เป็นเรื่องการด่วน

(สำเนา)

ที่ ๑๕๖๔ / ๒๔๕๕

สำนักงานเลขาธิการ รมหาณูแทนราษฎร

๑๕ กันยายน ๒๔๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการดำเนินงานขององค์การสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติในประเทศไทย (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๔๕๕

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการดำเนินงานขององค์การสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติในประเทศไทย (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๔๕๕ พร้อมด้วยบันทึกการประชุมของคณะกรรมการ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการดำเนินงานขององค์การสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติในประเทศไทย (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๔๕๕ (คณะรัฐมนตรีเป็นผูเสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้กรรมการสามัญคณะกรรมการต่างประเทศพิจารณา ประกอบด้วย

- ๑. พลโท หม่อมหลวงชาบ กัญชร
- ๒. นายเจ๊ะ อับดุลลาห์ หลิงปูเกะ
- ๓. พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนครราชสีมาพงศ์ประพัทธ์
- ๔. นายนิวัฒน์ พูนศรี ศรีสุวรรณันท์
- ๕. พลอากาศโท เพ็ญ อัมปิสวัสดิ์
- ๖. พันเอก เพ็ญ ฤทธาคนี
- ๗. พันตรี วัชร ปันยารชุน
- ๘. พันเอก นายวรการบัญชา
- ๙. นายสงวน ศิริสว่าง

ที่ประชุมกรรมการได้เลือกเขาพระเจ้าเป็นประธานกรรมการ และ พันเอก เพ็ญ ฤทธาคนี เป็นเลขานุการกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อท่านจักได้นำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงพระนาม) พลตรี นราธิป

(พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนครราชสีมาพงศ์ประพัทธ์)

ประธานกรรมการสามัญ

บันทึกการประชุมกรรมการสามัญ

คณะกรรมการการต่างประเทศพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยการดำเนินงานขององค์การสหประชาชาติและทบวงการชำนาญพิเศษ
แห่งสหประชาชาติในประเทศไทย (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๔...

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติว่าด้วย
การดำเนินงานขององค์การสหประชาชาติและทบวงการชำนาญพิเศษแห่งสหประชาชาติใน
ประเทศไทย (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๔... (คณะกรรมการเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้
กรรมการสามัญคณะกรรมการการต่างประเทศพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว จึง
ขอเสนอผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการได้เลือก พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนคราธิราชประสงค์ประสงค์
เป็นประธานกรรมการ และพันเอกเพื่อ จุฑาทน เป็นเลขานุการกรรมการ

๒. ผู้ที่คณะกรรมการได้มอบหมายให้ชี้แจงแทน คือ นายวิสูตร อรรถยุกติ

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับใหม่แปรญัตติ ๑ คน คือ นายอารีย์ ตันติเวชกุล

๔. ปราบกฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ใหม่แปรญัตติ	ใหม่การแก้ไข
คำปรารภ	"	"
มาตรา ๑ - ๒	"	"
มาตรา ๓	มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๔	ใหม่แปรญัตติ	"

๕. สรุปผลของการพิจารณาคำแปรญัตติเรียงตามลำดับมาตรา

มาตรา ๓ นายอารีย์ ตันติเวชกุล ขอแปรญัตติให้
กรรมการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมโดยไม่มีกรแก้ไขมาพร้อมกันบันทึก
นี้ด้วยแล้ว.

พันเอก
(เพื่อ จุฑาทน)
เลขานุการ.

ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการดำเนินงานขององค์การสหประชาชาติ
และทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติในประเทศไทย (ฉบับที่...)

พ.ศ. ๒๕...

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการดำเนินงานขององค์การสหประชาชาติ และทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติในประเทศไทย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติว่าด้วยการดำเนินงานขององค์การสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติในประเทศไทย (ฉบับที่...)"
พ.ศ. ๒๕..."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการดำเนินงานขององค์การสหประชาชาติ และทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔ สถานที่ ทรัพย์สิน สิทธิประโยชน์ และบรรณสารของสหประชาชาติ และทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติที่หมายถึงในมาตรา ๓ นั้น ให้ได้รับความคุ้มครองจากการค้น การเรียกเก็บ การริบ การเวนคืน และการแทรกแซงในรูปแบบอื่นใดไม่ว่าจะเป็นในทางบริหาร ทางการปกครอง ทางการศาล หรือทางนิติบัญญัติ ทั้งนี้ เท่าที่รัฐบาลได้มีข้อตกลงกับองค์การสหประชาชาติ หรือทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาตินั้น ๆ "

(ไปรษณีย์)

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการดำเนินงานขององค์การสหประชาชาติ และทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติในประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๕ ในระหว่างที่ปฏิบัติหน้าที่ในประเทศไทย หรือเข้ามาในประเทศไทย เพื่อปฏิบัติหน้าที่ หรือในการปฏิบัติภารกิจเกี่ยวกับองค์การสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษ ให้บุคคลต่อไปนี้ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในประเทศไทย อย่างเดียวกันกับที่ให้บุคคลในคณะทูตในฐานะเทียบเท่า คือ

- (๑) บุแทนของรัฐซึ่งเป็นสมาชิกขององค์การสหประชาชาติ
- (๒) พนักงานขององค์การสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษที่หมายถึงในมาตรา ๓ และผู้เชี่ยวชาญที่ปฏิบัติภารกิจเพื่อองค์การและทบวงการชำนัญพิเศษที่ว่านั้น และ
- (๓) บุแทนของรัฐซึ่งเป็นสมาชิกของทบวงการชำนัญพิเศษและพนักงานของทบวงการชำนัญพิเศษที่ว่านั้น ซึ่งได้รับเชิญมาร่วมการประชุมในประเทศไทย

ทั้งนี้ เท่าที่รัฐบาลได้มีข้อตกลงกับองค์การสหประชาชาติหรือทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาตินั้น ๆ "

.....
.....

๒

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคณะกรรมการทำประจำที่

คณะกรรมการได้เข้าประจำที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมการจะมีอะไรชี้แจงพิเศษบ้างหรือไม่
นอกจากรายงานไว้แล้ว

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนครสวรรค์ศักดิพินิจ ประธานกรรมการ :
กรรมการไม่มีอะไรจะชี้แจง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เลขาธิการ ฯ อ่านได้

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการดำเนินงานขององค์
การสหประชาชาติและหน่วยงานส่วนภูมิภาคพิเศษแห่งสหประชาชาติในประเทศไทย (ฉบับที่...)

พ.ศ.๒๕...

นายสวัสดิ์ หึงคน (ขอนแก่น) : สำหรับร่างนี้ไม่มีผู้ปฏิบัติและสงวนไว้และกรรมมา
ธิการก็ไม่ได้แก้ไข แต่ผมเห็นว่าเกี่ยวกับเรื่องแบบ ผมก็สนใจเกี่ยวแต่เรื่องแบบ คือกระแสมูล
ไขบ้างขอความเข้าใจกับทางคณะกรรมการเกี่ยวกับเรื่องแบบ เพราะไหน ๆ กฎหมายนี้ก็
จะออกไปแล้ว ก็มีเรื่องแบบเท่านั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไหน ถึงตอนไหนคุณพูด

นายสวัสดิ์ หึงคน (ขอนแก่น) : คือทั้งหมดไม่ใช่เป็นรายมาตราของกฎหมายนี้
คือกฎหมายนี้ไม่มีผู้รักษาการ รัฐมนตรีผู้รักษาการไม่มี กระแสมูล

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าเอาไว้ที่หลังก็ได้

นายสวัสดิ์ หึงคน (ขอนแก่น) : พูดถึงหลักทั่วไป ก็พูดถึงทั่วไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รักษาการอยู่คนท้ายใช้ไหม

นายสวัสดิ์ หึงคน (ขอนแก่น) : กฎหมายเดิมมี แก้ไขมี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พูดต่อไปได้

นายสวัสดิ์ ถึงตน (ชอบแก่น) : คือมันในอย่างนี้ เขาก็ได้รับคำสั่งจาก
 กรรมาธิการหลายชุดมาแล้ว บางท่านก็ว่าถ้า (ที่) หากว่าเป็นกฎหมายมหาชนเกี่ยวกับหลัก ๆ
 ไปอย่างกฎหมายประมวลอาญา อย่างนี้ไม่มีความจำเป็นจะต้องมีตำแหน่งผู้รักษาการ เพราะ
 ไม่จำเป็นจะต้องออกกฎกระทรวงหรือออกอะไรเหล่านี้ แต่ว่าถ้าหากว่ากฎหมายที่เกี่ยวข้องเฉพาะ
 กรกระทรวงใดกรกระทรวงหนึ่งจะต้องปฏิบัติในจำเป็นจะต้องออกกฎกระทรวงเพื่อไปแต่งตั้งเจ้าหน้า
 ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ อย่างนี้จะต้องมีรัฐมนตรีผู้รักษาการ นี้ว่าอย่างนี้ แล้วที่เรียกอย่างหนึ่ง
 ว่าตำแหน่งกรรมาธิการเคยชี้แจงว่าถ้าหากว่ากฎหมายใดแก้ไขเพิ่มเติมแล้ว ออกเข้าไปในกฎหมาย
 แก้ไขใหม่ไม่ต้องมีผู้รักษาการ เพราะว่าอยู่ในกฎหมายเดิมแล้ว ที่มีโดยเฉพาะกฎหมายนี้
 กระทั่งคิดว่า เป็นกฎหมายซึ่งจะต้องปฏิบัติตามข้อตกลงตามที่รับมาไว้ก็ต้องมีลงมติการสหประชา
 ชาติ แล้วทางกรกระทรวงการต่างประเทศจะเป็นผู้ทำหน้าที่รักษาการ ได้เป็นไปตามนี้ ทั้งนี้จะเห็น
 ได้จากกฎหมายเดิมที่มีผู้รักษาการคือให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเป็นผู้รักษา
 ในตำแหน่ง แต่ว่าเมื่อเวลาแก้ไขใหม่ทำไมไม่มีผู้รักษาการ ถ้าจะถือว่าสอดเข้าไปมันเข้า
 กันได้ไม่จำเป็นแล้ว

มีสมาชิกยกมือ ๑๑ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรด

มีสมาชิกยกมือ ๑ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นสมควร

พระราชบัญญัตินี้ให้กฎหมายบังคับได้

ต่อไปพิจารณาในหมายเลข ๓ รับรองรายงานการประชุม

๑๑/๕๕๕ (สามัญ) ชุดที่ ๑

ไม่มีสมาชิกขอแก้ไขหรือมีความเห็นประการใด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าหากว่าในที่ประชุมนี้ไม่มีผู้

คัดค้านแก้ไขประการใดแล้ว ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมได้รับรองรายงาน

การประชุมครั้งที่ ๑๑/๕๕๕ ตามที่ได้เรียนให้ทราบแล้ว เป็นอันว่ารับรอง

๔. กระตุถาม กระตุถามควนอันคับ ๑ ของนายเหลื่อม พันธฤกษ์ ตามเรื่องโจรผู้ร้าย
ตามกระทรวงมหาดไทย

นายเหลื่อม พันธฤกษ์ (สุรินทร์) : โดยที่รัฐบาลนี้ได้อกลงนโยบายในเรื่องการปกครอง
ประชาชนว่าจะให้ประชาชนมีความสันติสุขปราศจากการรบกวนในการทำมาหากิน แต่บัดนี้ปรากฏว่า
ประชาชนทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือหลายจังหวัดได้รับความเดือดร้อนในเรื่องการโจรผู้ร้าย
โจรผู้ร้ายได้มีอิทธิพลเหนือราษฎรเป็นอันมาก ทำให้ราษฎรมีความเดือดร้อนเป็นอันมาก โดย
เฉพาะอย่างยิ่งในท้องที่ของจังหวัดสุรินทร์ความเดือดร้อนของประชาชนได้ทวีขึ้นอย่างมากซึ่งไม่
เคยมีมาแต่ครั้งใดเลยที่จะเห็นเช่นนี้ เพราะฉะนั้นในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นผู้แทนราษฎรของจังหวัด
นั้นจึงขอประทานกราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องนี้
ดังต่อไปนี้

๑. ควญปรากฏว่า เกิดมีโจรผู้ร้ายชุกชุมในท้องที่จังหวัดสุรินทร์ กระทำการลักทรัพย์
โค กระบือ เบ็ด โก ของประชาชน ชุกชุมมาก ราษฎรได้รับความเดือดร้อนอย่างยิ่ง ขอเรียน
ถามว่า ท่านจะจัดการปราบปรามโจรผู้ร้ายเรื่องนี้อย่างไร

๒. ท่านจะส่งกองปราบปรามโจรผู้ร้ายไปประจำตามจุดต่าง ๆ ซึ่งมีผู้ร้ายชุกชุมเป็น
การควนจะไดหรือไม ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใด.

นายพลตำรวจเอก เภา ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
 การโจรกรรมในท้องที่จังหวัดสุรินทร์นั้นนับว่าอยู่ในขั้นปกติตามฤดูกาล เวลานี้มีสูงขึ้นผิดปกติบ้าง
 ก็เฉพาะในท้องที่อำเภอศรีขรภูมิ คือตำบลแคน ตำบลชวาใหญ่ ตำบลช่างมี ตำบลจามพัตร์
 ในกรณีที่ผู้ร้ายลักทรัพย์โค กระบือ เป็ด และไก่ นั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจและอำเภอได้ดำเนินการ
 ป้องกันและปราบปรามเรื่องนี้อยู่แล้ว เช่นการจัดสายตรวจท้องที่และคอยตรวจตราผู้
 เดินทางไปมาในยามวิกาล และแนะนำให้เจ้าของทรัพย์สินระมัดระวังรักษาทรัพย์สินของ
 ตนให้อยู่ในสภาพที่มั่นคงแข็งแรงและปลอดภัยที่จะทำได้ ไม่ปล่อยปละละเลยหรือประมาท
 เลินเล่อแนะนำให้ราษฎรทำมาหากินประกอบอาชีพโดยสุจริตไม่ให้มีวุ่นวายการพวนั้น
 ในด้านการปราบปรามนั้นหัวหน้าสถานีตำรวจอำเภอศรีขรภูมิก็ได้จับตัวผู้เป็นตัวการในเรื่องนี้
 ได้ ๓ คนมาดำเนินการสอบสวนส่งอัยการฟ้องศาลแล้ว คือนายอวบ ๗ นายสนาและนายกุ่ม ๗
 เพื่อเป็นการลงโทษให้เข็ดหลาบและเกรงกลัว ^๗ ~~๗~~ การกระทำผิดในกรณีดังกล่าว เจ้าหน้าที่
 ตำรวจได้จัดการเสริมกำลังตำรวจที่ศรีขรภูมิอีก ๒ นาย และจัดสายตรวจเพิ่มขึ้นอีก ๓ สาย
 และในขณะเดียวกันนี้ทางกรมตำรวจได้ขออนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยให้ถอน
 กำลังตำรวจ ^๗ ~~๗~~ ๓ นายจากมาช่วยปราบปรามที่จังหวัดสุรินทร์นี้เป็นพิเศษ เช่นเดียวกัน

นายเหลื่อม พันธุ์ (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าขอประทานซักในสิ่งบางอย่าง
 ความที่รัฐมนตรีบอกว่าโจรผู้ร้ายของจังหวัดสุรินทร์อยู่ในขั้นปกติมิได้ทวีขึ้นมากมายอะไรนัก
 เป็นเฉพาะบางท้องที่อาจจะเกิดขึ้นบ้าง ข้าพเจ้าขอกราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่า โจรผู้ร้ายอยู่
 ในขั้นปกตินั้น ข้าพเจ้ายังไม่เห็นด้วย เพราะเหตุว่าโจรผู้ร้ายนี้ได้มีขึ้นชุกชุมจริง ๆ หลักฐาน
 ที่อาจจะอ้างถึงได้ก็คือว่าจดหมายจากสมาชิกสภาตำบลหลายตำบลที่มีมายังข้าพเจ้า เช่น
 ข้าพเจ้าจะอ้างกันหนึ่งบอกว่า ถ้าท่านไม่จัดการเรื่องนี้เสียก็ให้ลาออกจากเป็นผู้แทนราษฎร
 สมาชิกหญิงคนหนึ่งก็ยังบอกว่า คิฉันพยายามสังเกตดูดีกว่าราษฎรได้รับความเสียหายอย่าง
 มากมายตั้งแต่กองปราบได้ถอนไปนั้นผู้ร้ายได้ชุกชุมขึ้นอีกมาก ข้าพเจ้าขอยืนยันต่อท่านประธาน
 ว่าโจรผู้ร้ายได้มีขึ้นชุกชุมจริง ๆ แต่ขอสติพิจารณาในส่วนที่...

เวลาแกมีผู้ร้ายลักไปแกก็ตามไป ของผู้รหอดอะไรกันไปตามเรื่อง ความอันนี้ไม่ได้ปรากฏ
 อยู่ในทางราชการ โดยมากมัก ไม่ตกลงกันเองอะไรกันเอง ขอมความกันบ้าง เสียค่า
 นายหน้า เสียค่าของอะไรของตนไป... เหล่านี้ก็ทำกันในห้องที่นั่นไป พวกผู้ใหญ่บ้าน ผู้ที่ไม่อยาก
 จะทำ เพราะว่าเกรงผู้ร้ายมืออิทธิพลมา ทำลายต่อชีวิต เพราะฉะนั้นตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าผู้ร้าย
 คุยในชั้นปกครองนั้นข้าพเจ้าขอทราบเรียนว่าไม่ถูกต้องต่อความจริงนัก ส่วนที่มีหัวขึ้นเป็นบ้าง
 บางอำเภอเท่านั้น ความจริงก็เช่นนั้น ในอำเภอศรีษะเกษมีราษฎรเดือดร้อนหลายตำบล อย่างที่
 ท่านรับว่ามีจริง ข้าพเจ้าก็รู้สึกว่าเป็นตำบลเหล่านี้มีมากจริง ๆ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ชี้แจงชัดเท็จจริงสิ้น ๆ เข้าใจแล้วคุณ ขอให้ชักได้

นายเหลื่อม พันธุ์ฤกษ์ (สุรินทร์) : ที่นี้ในเรื่องการปราบปราม ข้าพเจ้าอยากจะเรียน
 ให้ท่านได้ทำการปราบปรามให้เข้มงวดยิ่งกว่านี้ เพราะเหตุว่าการปราบปรามทุกวันนี้ยังไม่
 เป็นผลที่พอใจของราษฎรมากนัก อย่างที่กรมทราบเรียบร้อยแล้วก็มีปรากฏการอย่างนี้อยู่
 ที่นี้เจ้าหน้าที่ทำการปราบปรามนะ อยากจะกำชับให้ท่านรัฐมนตรีสั่งไปบอกให้ชัดแจ้งลงไป
 ข้าพเจ้าสังเกตเห็น แม้แต่วาสลากกินรวมก็ยังมีตั้งคณะกรรมการขึ้นไปปราบ โจรผู้ร้ายทำการ
 เป็นล่ำเป็นสัน แต่ว่าโจรผู้ร้ายที่เกิดขึ้นชุกชุมนี้ทางกระทรวงมหาดไทยไม่มีคณะกรรมการตั้ง
 แต่ประการใด ก็อยากจะขอให้ท่านได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นปราบในเรื่องนี้ อีกประการหนึ่ง
 ถ้าท่านจะตั้งกองปราบอย่างนี้ อยากจะเรียนถามว่าจะใครหรือไม่ แล้วคิดในเรื่องส่งตำรวจไป
 ปราบปรามตามจุดต่าง ๆ นั้นก็ขอให้ใครกระจายไปทั่วทุกอำเภอ อย่าได้กระทำเฉพาะที่อำเภอ
 ศรีษะเกษจะใครหรือไม่

นายพลตำรวจเอก เป่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :

ในเรื่องการตั้งกรรมการปราบปรามผู้ร้ายนี้ กระทรวงมหาดไทยได้ตั้งศูนย์ป้องกันอาชญากรรมขึ้น โดยมีอธิบดีกรมมหาดไทยเป็นประธาน ในการที่ให้อธิบดีกรมมหาดไทยเป็นประธานนี้ก็เนื่องจากว่า อธิบดีกรมมหาดไทยนั้นเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนฝ่ายอำเภอ และมีเจ้าหน้าที่ตำรวจร่วมด้วย ในกรณีของจังหวัดสุรินทร์นี้ ทางศูนย์ปราบปรามนั้นได้รับทราบแล้ว จึงได้เสนอมาทางกรมตำรวจ ได้ขออนุมัติให้ตำรวจกระเวนชายแดนไปร่วมมือในท้องที่อำเภอศรีขรภูมิและจังหวัดสุรินทร์ด้วย ขณะนี้กรมตำรวจได้ส่งใหญ่บัญชาการตำรวจภูธรตอนกำลังตำรวจชายแดนไปร่วมกับจังหวัดสุรินทร์ แล้ว เข้าใจว่าในเรื่องนี้ในเรื่องการปราบปรามคงจะได้ผลดีขึ้น แต่ขอเรียนว่าในการปราบปรามนี้ประชาชนนั้นจำเป็นจะต้องร่วมมือ ถ้าไปตกลงกันเอง จับตนเองอะไรต่าง ๆ เหล่านี้เป็น การที่ไม่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นท่านในฐานะผู้แทนราษฎรก็ควรจะชี้แจงให้ประชาชนได้บอกเจ้าพนักงาน ด้วยว่าใครเป็นผู้ร้าย ไม่ควรที่จะไปตกลงกันจับตนเอง ส่วนในทางกระทรวงมหาดไทยก็จะได้ ส่งผู้วาราชการจังหวัดให้ชี้แจงกับประชาชนให้ร่วมมือกับเจ้าพนักงาน โดยไม่ต้องไปจับตนเอง ซึ่งเป็น การไม่ถูกต้องตามกฎหมาย

นายเหสีม พันธุ์ฤกษ์ (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าขอเรียนตามอีกสักนิด คือในเรื่อง สถิติของโจรผู้ร้ายที่เกิดขึ้นตามท้องที่นั้น ความจริงโจรผู้ร้ายได้เกิดขึ้นจริง ๆ แต่ว่าสถิติไม่ได้ปรากฏ ชัดโดยของทางราชการ คือเจ้าหน้าที่ไม่ได้ทราบ ที่อยากจะเรียนตามท่านรัฐมนตรีว่า ท่านจะ กำชับไปยังอำเภอ ส่งไปกำนันผู้ใหญ่บ้าน กำชับแก่ราษฎรว่าถ้ามีเหตุการณ์โจรผู้ร้ายเกิดขึ้นด้วย ประการใดก็ดี ต้องรีบรายงานต่ออำเภอ เมื่ออำเภอทราบแล้วให้แจ้งสถิติอันนั้นมายังทางรัฐมนตรี และรัฐมนตรีจะลงโทษกับท้องที่ใดซึ่งมีการโจรผู้ร้ายมาก จะจัดการโยกย้ายเจ้าหน้าที่ซึ่งไม่ปฏิบัติ การให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยจะได้อหรือไม่

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
 กระทรวงมหาดไทยยอมรับว่าสถิตินั้น ถ้าหากประชาชนไม่ไปแจ้งความต่อเจ้าพนักงานสถิติอันนี้
 ก็ไม่ปรากฏขึ้น แต่อย่างไรก็ตามในเรื่องสถิตินี้ ทางกระทรวงมหาดไทยกำลังเสนอว่า ให้พยายาม
 ติดต่อประชาชนเพื่อจะขอทราบว่าคุณค่าอันนั้นจะเกิดขึ้นหรือลดลงเพื่อเป็นการพิจารณาในการ
 ปรามปราม ส่วนในเรื่องที่เจ้าพนักงานปกครองไม่เข้มงวดกวดขันในการปรามปรามนี้กระทรวง
 มหาดไทยจะสอบสวนดู ถ้าหากเป็นจริงก็อาจจะจัดการโยกย้ายแต่งตั้งได้ตามระเบียบ.

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือไปกระทู้นับกับ ๒. ของนายพิรุณ อินทราวุธ
ตามเรื่อง น้ำท่วมจังหวัดเชียงใหม่ ตาม กระทรวงมหาดไทย เชียงใต้

นายพิรุณ อินทราวุธ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้นถามรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

เนื่องจากเมื่อกลางเดือนสิงหาคม ๒๔๘๘ ฝนตกหนักในภาคเหนือ เป็นเหตุให้น้ำ
ไหลหลากท่วมถนนหนทาง บ้านเรือน ไร่นา ของราษฎรในจังหวัดเชียงใหม่ ทำให้ทรัพย์สินของ
รัฐและของราษฎรเสียหายเป็นอันมาก จึงขอเรียนถามว่า

๑. ระหว่างน้ำท่วมรัฐบาลได้ออกทำการบรรเทาทุกข์และช่วยเหลือราษฎรประการ
ใดบ้างหรือไม่ และก่อนน้ำจะท่วมทางราชการได้ตั้งเตือนราษฎรให้ทราบล่วงหน้าประการใดหรือไม่

๒. น้ำท่วมครั้งนี้ ถนนได้ชำรุดเสียหายไปถึงสาย รัฐบาลได้แก้ไขประการใด

๓. ถนนที่เสียหายไปครั้งนี้ รัฐบาลจะบูรณะซ่อมแซมให้ใช้ได้ ในระยะเวลาเท่าใด

๔. ไร่นาบ้านเรือนของราษฎรเสียหายไปมากน้อยเพียงใด คิดเป็นจำนวนเงิน

เท่าไร และรัฐบาลจะทำการช่วยเหลือเขาประการใดหรือไม่

๕. น้ำท่วมจังหวัดเชียงใหม่แทบทุกปี เป็นเหตุให้ทรัพย์สินของรัฐและของราษฎร
เสียหายเป็นอันมาก รัฐบาลได้มีนโยบายที่จะแก้ไขประการใดหรือไม่

พลเอก เคนย เคนยประคิยทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :

กระทรวงมหาดไทยขอเรียนตอบกระทู้นี้

ข้อ ๑. ระหว่างที่น้ำท่วมนั้นผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ตลอดจนเจ้าหน้าที่

ต่าง ๆ เช่นกรมการจังหวัด นายอำเภอก็ได้ออกไปดำเนินการช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ราษฎร

เช่นในเมื่อน้ำท่วมตลาดวโรรส แม่น้ำวางของขายไม่ได้ และผู้ซื้อก็ไปจับตลาดไม่ได้ แม่น้ำได้

นำของไปวางขายสองฟากตลาดท่าแพ เป็นการกีดขวางทางจราจร ผู้ว่าราชการจังหวัด

ผู้กำกับการค้าและเทศมนตรีก็ได้ไปช่วยจัดการจราจรและจัดสถานที่ให้แม่คาน้ำของไปขายในบริเวณพุทธสถานและสวนสาธารณะเชิงสะพานนารัตน์เป็นที่เรียบร้อย ผู้ว่าราชการจังหวัด กรมการจังหวัด เทศมนตรีได้ออกไปเยี่ยมเยียนและแนะนำราษฎรและช่วยเหลือต่าง ๆ ตามที่ราษฎรร้องจังหวัดก็ได้ส่งให้นายอำเภอทุกอำเภอให้หัวหน้าส่วนราชการ ออกไปตรวจเหตุการณ์น้ำท่วมและช่วยเหลือราษฎร ได้ประกาศให้ราษฎรที่น้ำท่วมบ้านเรือนจนไม่สามารถจะใช้เป็นที่อยู่อาศัยได้ให้ไปพักอาศัยตามที่จังหวัดและอำเภอจัดหาไว้ จังหวัดได้ขอเบิกยาและเครื่องเวชภัณฑ์มาจากกระทรวงสาธารณสุขเพื่อบรรเทาภัยให้แก่ประชาชนในระหว่างน้ำท่วม และอธิบดีกรมอนามัยและคณะก็ได้นำเครื่องเวชภัณฑ์ไปมอบให้ด้วยตนเอง จังหวัดได้จัดเจ้าหน้าที่ออกไปใส่คลอรีนในบ่อน้ำราษฎรไว้เพื่อป้องกันโรคทางลำไส้ และได้จัดเจ้าหน้าที่ไปฉีดยาป้องกันโรคให้แก่ราษฎรตามอำเภอต่าง ๆ

๒. น้ำท่วมครั้งนี้ทางชำรุดเสียหายเพียงเล็กน้อย คือพื้นบางแอสฟัลต์เสียหาย

ไหล่ทางพังลง แต่การจราจรก็คงเดินไปได้ ส่วนการซ่อมแซมถนนสายนี้ก็จัดให้ซ่อมแซมไปโดยเรียบร้อยเท่าที่ทำได้ในระหว่างนี้แล้ว

๓. สำหรับทางหลวงจังหวัดและทางหลวงเทศบาลนั้น ทางจังหวัดเชียงใหม่ได้ซ่อม

แซมให้ใช้การโดยปกติ โดยไม่เสียหายแก่ทางจราจรอย่างใด ต่อเมื่อน้ำแห้งแล้วจึงจะซ่อมให้ใช้ได้
คือไป

๔. นายของราษฎรถูกน้ำท่วมประมาณ ๔,๕๓๐ ไร่ ส่วนมากข้าวไม่ได้เสียหาย

เพราะน้ำลดลงอย่างรวดเร็ว ทางราชการก็ได้ออกไปแนะนำช่วยเหลือแล้ว โดยเฉพาะเหมืองฝายแตกและฝายแม่งัดชำรุด ซึ่งจะต้องซ่อมโดยด่วนเพื่อประโยชน์แก่การทํานานของราษฎร

หนึ่ง ทางกระทรวงมหาดไทยก็ไม่ได้นิ่งนอนใจในอุทกภัยครั้งนี้ ได้จัดส่งผู้แทนกระทรวง

มหาดไทยประกอบด้วยเลขาธิการกรมประชาสงเคราะห์ ผู้แทนกรมมหาดไทย และผู้แทนกรมป้องกันสาธารณภัย ออกไปร่วมพิจารณาช่วยกับจังหวัด และกระทรวงมหาดไทยได้ส่งเงินไปช่วยเหลือ

สภาผู้แทนราษฎร ๑๓/๒๔๕๕ (สามัญ)

สุพงษ์ - จักรังค์ ๓.๔/๕.

แล้วรวมเป็นเงินทั้งสิ้นรวม ๒๓๐,๐๐๐ บาท เพื่อซ่อมแซมเหมืองฝาย และกิจการอื่น ๆ ในปัญหา
เฉพาะหน้ารวมทั้งการซ่อมเหมืองฝายแตก และเหมืองฝายแมงกั่ว

นายพิรุณ อินทราวุธ (เชียงใหม่) : คือตามที่รัฐบาลได้ออกทำการบรรเทาทุกข์
และช่วยเหลือราษฎรนั้น ผมเห็นว่าเท่าที่กระทำไปนั้นรู้สึกว่าจะทางจังหวัดและทางอำเภอไม่มีเงิน
ส่วนมากการบรรเทาทุกข์นั้นอาศัยพุทธสถาน เป็นผู้ที่ได้ทำการช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ ผมจึงอยากจะ
ขอเรียนถามว่า คือไปรัฐบาลจะวงเงินไว้ให้จังหวัดหรือว่าทางคณะกรรมการอำเภอสามารถที่จะใช้
จ่ายเงินก่อนใครก่อนหนึ่ง ถ้าหากว่ามีสถานีวิทยุถูกเงินให้สามารถใช้จ่ายเงินนั้นได้ทันทีหรือ
ไม่ สำหรับน้ำท่วมครั้งนี้ในได้ถนนเสียหายไปหลายสาย อาทิเช่นสายคอกสะเก็ด เชียงใหม่ -
คอกสะเก็ด ซึ่งมีระยะทางถึง ๑๐ กว่ากิโลเมตร และได้เสียหายมาเป็นเวลาถึงน้ำท่วมหลายครั้ง
แล้วนี้ สำหรับน้ำท่วมปีนี้ โดยเฉพาะปีนี้ได้ถึง ๓ ครั้งแล้ว และปีก่อน ๆ ก็ท่วมมาแทบทุกปี ถนนสายนี้
ไม่ได้รับการซ่อมแซมเลย จึงอยากจะขอเรียนถามว่า ถนนสายนี้นั้นท่านจะกรุณาให้ซ่อมแซม และทำ
ใหม่ในปี ๒๕๐๐ นี้จะทันหรือไม่ เพราะจะต้องใช้เงินประมาณ ๒ แสนบาทจะทันหรือไม่

นอกจากนั้นในข้อ ๔. อยากจะขอซักต่อไปว่า เนื่องจากโรนของราษฎรนั้นได้เสียหาย
เป็นอันมาก เนื่องจากว่าเหมืองฝายกับผนังชำรุดทรุดโทรม รัฐบาลได้กรุณาอนุมัติเงินถึง ๒ แสน
เศษนั้นก็นับว่าเป็นพระคุณสำหรับชาวนา จึงอยากจะขอเรียนถามว่า อย่างว่าฝายฝายแตกซึ่งจะต้อง
ทดน้ำเข้าเลี้ยงน้ำในอำเภอสันกำแพง ขณะนี้ฝายได้ชำรุดลงไปแล้ว เราจะได้ทำฝายชั่วคราวขึ้น
สัก ๓ ฝาย แต่ ๓ ฝายนี้ไม่สามารถที่จะส่งน้ำได้ถึงในอำเภอสันกำแพงได้

สภาผู้แทนราษฎร ๓๗/๕๕ ส.

อุดม ๒๒ ๕/๑

ท่ามกลางที่จะช่วยเหลือประการใดหรือไม่ และท่านจะกรุณาติดต่อทางกระทรวงเกษตรชอรณ
 นาคไปช่วยที่เชียงใหม่อีกสองคันจะใดหรือไม่ เพราะว่าถ้าหากว่าฝนหยุดตกฝนแล้งอาจจะตามมา
 เพื่อป้องกันความเสียหายที่จะเกิด เพราะฝนแล้งในอนาคตจะใดหรือไม่ และน้ำท่วมจังหวัดเชียงใหม่
 ทุกปีนั้น อยากจะทราบว่าทางกระทรวงมหาดไทยมีนโยบายอย่างไรประการใดบ้างที่จะไม่ให้น้ำ
 ท่วม คือว่าจะบรรเทาความเสียหายหรือว่าลดจำนวนสถิติการน้ำท่วมนี้ให้ลดน้อยลง กระทรวง
 มหาดไทยมีนโยบายประการใดบ้าง

พลเอก เศษ เศษประคิยทุษ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : ท่าน
 ประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ในเรื่องที่ท่านผู้มีเกียรติอยากจะทราบว่าทาง
 กระทรวงมหาดไทยจะจัดเงินไว้ให้สำหรับใช้จ่ายในเมื่อมีเหตุการณ์ที่จังหวัดนั้นใดหรือไม่ ใน
 เรื่องนี้ก็มีระเบียบ ในเรื่องการเบิกจ่ายเงินการสำคัญอยู่แล้ว ซึ่งเราทำได้ แต่ว่าจำนวนที่ให้
 ไปนั้นก็ให้ไปโดยจำกัด ถ้าหากว่าจะมีเหตุที่จะต้องใช้จ่ายเงินมากกว่าจำเป็นที่ต้องส่งไปเพิ่มเติม
 ให้ในเรื่องเฉพาะถนน ในเรื่องความเสียหายก็มีเสียหายรวม ๔ สาย คือสายบ่อกลาง สาย
 คอยสะแกก๊อ สายแยกแม่แฝกและสายสันทราย อำเภอพร้าว สภาพที่เสียหายปรากฏว่าดินคอ
 สพานทรุดและสพานเสียหาย บางแห่งส่วนนิวจราจรชำรุดเป็นหลุมเป็นบ่อตลอดทั้งสามสาย ส่วน
 สายที่ ๔ เสียหายคือสายอำเภอสันทรายเสียหายประมาณ ๓ กิโลเมตร ค่าเสียหายทั้งหมดครั้ง
 นี้ประมาณ ๑ ล้านบาทเศษ แต่เนื่องจากว่าน้ำในระคินน้ำบางแห่งยังไม่ลด ก็จำเป็นจะต้องรอ
 การซ่อมไว้จนกว่าน้ำลดแล้ว ในขณะนี้กระทรวงมหาดไทยกำลังติดต่อไปยังกระทรวงการคลัง
 เพื่อขอเงินงบประมาณไปให้จังหวัดเชียงใหม่สองแสนบาท เพื่อจัดการซ่อมไปก่อน ในเรื่อง
 เหมืองฝายสามเหมืองที่ไม่สามารถจะส่งน้ำไปให้ราษฎรได้นั้น ในเรื่องนี้ทางกระทรวงมหาดไทย
 ก็จะขอให้ทางกรมชลประทานไปพิจารณาที่จะช่วยเหลือด้วย ในเรื่องการชอรณนาคก็เช่นเดียวกัน
 กัน ทางกระทรวงมหาดไทยจะติดต่อไปยังกระทรวงเกษตร

ส่วนในข้อที่ท่านผู้มีเกียรติได้ถามว่าทางกระทรวงมหาดไทยได้นำนโยบายอย่างไรที่จะป้องกันในเรื่องนี้ ก็ใคร่จะเรียนว่าตามธรรมดาเท่าที่เราได้กระทำอยู่นี้คือก่อนน้ำท่วมทางจังหวัดคือกระทรวงมหาดไทยได้สั่งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดตั้งเตือนราษฎรให้ทราบล่วงหน้าแล้วโดยให้สั่งการไปยังอำเภอทุกอำเภอให้ออกชี้แจงและคอยตรวจตราช่วยเหลือราษฎรให้เตรียมตัวไว้สำหรับในเมื่อมีน้ำท่วมมาและเมื่อมีการน้ำท่วมแล้วก็ได้มีการช่วยเหลือตามที่ได้เรียนมาแล้วแต่ส่วนการที่จะป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายต่อไปนั้น รัฐบาลมีนโยบายที่จะป้องกันอยู่เสมอซึ่งได้เรียนมาแล้วว่าน้ำท่วมคราวนี้ก็ได้คิดต่อแจ้งข่าวซึ่งได้รับทราบจากกรมอุทกนิคมให้ทราบและคอยประสานงานกับเจ้าหน้าที่ชลประทานที่จะไปคอยแนะนำให้ ส่วนการป้องกันมิให้น้ำท่วมโดยแท้จริงนั้นรัฐบาลกำลังตั้งคณะกรรมการพิจารณาอยู่ที่ระหว่าทางป้องกัน แต่อย่างไรก็ตาม ก็คงจะต้องคอยหาทางที่จะต้องรอดการพิจารณาจากคณะกรรมการด้วย

นายพิรุณ อินทราวุธ (เชียงใหม่) : เรายังคิดใจอยู่เรื่องถนนอยู่หนึ่งคือว่าอยากจะได้เรียนตามท่านรัฐมนตรีว่าถนนที่เสียหายอย่างเชียงใหม่ ดอยสะเก็ดคืออย่างนี้ ๑๐ กว่ากิโลเมตร นั้นท่านจะกรุณาให้คิดทำการซ่อมแซมตลอดทั้งสายในปี ๒๕๐๐ นี้จะได้หรือไม่ และถนนเชียงใหม่ - เกาะกลาง ซึ่งยาวประมาณ ๔ กิโลเมตร นั้นท่านจะกรุณาซ่อมแซมให้เสร็จในปี ๒๕๐๐ นี้จะได้หรือไม่ และเช่นเดียวกันทางสายสันทรายซึ่งชำรุดเสียหายนั้น ท่านจะกรุณาได้หรือไม่ในปี ๒๕๐๐ นี้

พลเอก เคนย เศษประคิยุทธ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : ในเรื่องการซ่อมถนนนี้ ทางกระทรวงมหาดไทยจะคิดงบประมาณขอซ่อมแซมไปยังกระทรวงการคลังในปี ๒๕๐๐ นี้ ก็เข้าใจว่าเมื่อได้รับงบประมาณแล้วก็จะซ่อมแซมให้ได้ตามต้องการ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือไปกระทำการตามธรรมดาอันที่ ๑ ของนายอารีษตามเรื่องการใช้เครื่องบินของรัฐมิใช่ทางราชการทหาร ตามกระทรวงกลาโหม

นายอารีษ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าไม่คิดใจแล้ว

สภาผู้แทนราษฎร ๓๓/๕๕ ส.

อุดม ธน ๕/๓

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือไปอันดับ ๒ ของนายทิม ภูริพัฒน์ เรื่อง การ
เลิกฝิ่น ตามกระทรวงการคลัง

นายทิม ภูริพัฒน์ (กุลธรรมาชานี) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามท่านนายกรัฐมนตรี
ขอประทานโทษ แต่ว่าที่ท่านให้ตามกระทรวงการคลัง เพราะฉะนั้นข้อความที่ถามถึงเปลี่ยนแปลง
กลับไปหน่อย คือความจริงข้าพเจ้าได้ตั้งถามนายกรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นข้อความต่อไปจึง
เป็นข้อความที่ข้าพเจ้าเขียนไว้แต่เดิมซึ่งมีว่าดังนี้

คือเมื่อครั้งที่มีการฉ้อโกงเกี่ยวกับฝิ่นเดือนรายใหญ่ ๒๐ คัน เมื่อ พ.ศ.
๒๔๕๕ นั้น ท่านได้แสดงออกเป็นที่เปิดเผยว่าจะให้เลิกการสูบฝิ่นในประเทศไทยในสิ้นปี ๒๔๕๕
เป็นเพราะท่านสำนึกถึงชื่อเสียงและศักดิ์ศรีของประเทศไทยและประชาชนชาวไทยหรือไม่
ถ้าใช่ เหตุใดเมื่อสิ้นปี ๒๔๕๕ แล้วจึงยังไม่มี การเลิกสูบฝิ่น ยังมีการอนุญาตต่อไปอีก ทราบว่า
จะมีการ ^{งด} อนุญาตให้ตั้งร้านจำหน่ายฝิ่นตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๐ นี้เป็นต้นไปจริงหรือไม่ ถ้าจริง
ท่านได้เตรียมโครงการเกี่ยวกับการให้เลิกการสูบฝิ่นนี้ประการใดบ้าง เช่นการช่วย
เหลือผู้เสพยาฝิ่นคิดให้เลิกการสูบฝิ่นได้โดยเด็ดขาด แล้วผู้ที่เหลืออยู่จะจัดการประการใด
วิธีการที่จะได้เงินมาชดเชยภาษีรายได้จากการอนุญาตจำหน่ายฝิ่นซึ่งจะต้องขาดไปเป็นต้น

พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ

กระทรวงการคลังขอตอบดังนี้

๑. เรื่องการจำหน่ายเงินนี้กระทรวงการคลังจะต้องให้เลิกการสูญเงินตามนโยบายของรัฐบาล

๒. เหตุที่ทำการจำหน่ายเงินอยู่ใน พ.ศ. ๒๕๕๕ ก็เพราะทางราชการได้ทำสัญญาผูกพันไว้กับเอกชน โดยอนุญาตให้ทำการจำหน่ายเงินได้ใน พ.ศ. ๒๕๕๔ และ พ.ศ. ๒๕๕๕ ติดต่อกันมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๔ แล้ว จึงได้ทำการจำหน่ายเงินตามสัญญาที่ได้ตกลงกันไว้แต่เดิมนั้น

๓. รัฐบาลมีนโยบายในอันที่จะเลิกสูญเงินตามที่เรียนมาแล้ว แต่การเลิกเงินนั้นจะต้องปฏิบัติตามหนังสือสัญญาซึ่งได้ทำไว้กับสหประชาชาติ ซึ่งมีข้อตกลงว่า เมื่อประเทศต่างๆ ที่มีการปลูกเงินได้ทำการควบคุมการผลิตไว้รัดกุมจนไม่มีทางออกไปยังประเทศใดแล้ว คณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษแห่งองค์การสหประชาชาติจะได้แจ้งให้บรรดาประเทศภาคีทราบเพื่อให้เริ่มดำเนินการเลิกการสูญเงิน การที่มีข้อตกลงไว้ดังนั้นก็เพื่อให้มีการเลิกสูญเงินได้ผลโดยแท้จริง อย่างไรก็ตามก็สำหรับประเทศไทยนั้น เพื่อให้การเลิกเงินได้ผลสมความประสงค์ รัฐบาลจึงได้ขอให้สหประชาชาติส่งผู้เชี่ยวชาญมาพิจารณาแนะนำการเลิกสูญเงินแล้ว

นายทิม กุริพัทธ์ (อนุรักษนิยม) : ตามคำขอของท่านรัฐมนตรีนั้นที่มีอยู่ว่าจะได้มีการแจ้งให้แก่ประเทศใดบ้างขอทราบว่าคุณได้ดำเนินการไปแล้วเพียงใดบ้าง แล้วก็ทราบว่าท่านได้ขอให้ผู้เชี่ยวชาญจากองค์การสหประชาชาติมาแล้วได้ดำเนินการแล้วแต่เมื่อใดได้จัดการไปแล้วสถานีใดบ้างเกี่ยวกับการเลิกเงินนี้ แล้วก็ขอทราบทราบว่าโรงงานของเราเวลานี้ที่จะต้องเลิกไปนั้นมีอยู่ที่โรงด้วยกัน แล้วก็ถ้ามีรายได้ของท่านที่ได้อยู่เป็นประจำนั้น เป็นปีละเท่าใดที่จะต้องขาดไป จำนวนผู้สูญเงินคิดอยู่เวลานี้ท่านได้สำรวจไว้หรือเปล่า มีจำนวนเท่าใด แล้วนับตั้งแต่ท่านนายกรัฐมนตรียุติแสดงออกในการที่จะเลิกเงินเมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๔ นั้นเป็นต้นมา ท่านได้ดำเนินการที่จะให้พวกเลิกสูญเงินนี้ได้พยายามเลิกไปที่ละเล็กน้อยหรือไม่ ถ้าได้ ได้พยายาม

จัดการไปสถานใดบ้าง แล้วมีจำนวนที่เลิกได้นับตั้งแต่ท่านนายกรัฐมนตรีได้แสดงออกมานั้นถึงวันนี้ มีจำนวนเท่าใด ชาวเขาชอชกเท่านี้ก่อน

พลเอก เภา เพียรเลิศ บริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : เพื่อ จะเลิกการอุปถัมภ์กระทรวงการคลังในขณะนี้ได้ทำการประกาศให้จดทะเบียนคนสูบนฝิ่นทั่วราชอาณาจักร

ประการที่ ๒. ที่ถามว่าผู้ชำนาญการแห่งสหประชาชาติได้มาที่แจ่งอะไรหรือยัง เรื่องนี้ ชาวเขาก่อนใจอยู่เหมือนกัน ได้เร่งรอนให้สหประชาชาติรีบส่งมาโดยเร็วที่สุดที่จะทำได้ และบัดนี้ เราได้ส่งคนไปติดต่อแล้วเพื่อจะให้มาโดยเร็วที่สุด

ข้อที่ถามเรื่องภาษีอากรนั้น ชาวเขาขอเรียนว่าขณะนี้กระทรวงการคลังกำลังรวบรวม รายรับของประเทศอยู่ ในการที่ดึงรายรับของประเทศในขณะนี้ได้ตัดยอดเงินรายได้ในการเรื่องฝิ่น นี้ออกหมดแล้ว ที่ท่านถามว่ารายได้สำหรับฝิ่นเป็นจำนวนเท่าไรนั้น ชาวเขาขอตอบว่า ๑๕ ล้านบาท

ประการที่ ๓. เรื่องการอุปถัมภ์ที่เราจะต้องทำโดยระมัดระวัง ไม่ใช่บอกว่าการประกาศ เลิกฝิ่นไปแล้วอย่างประเทศใกล้เคียง แล้วก็ผู้สูบนฝิ่นลักลอบสูบนฝิ่นเถื่อนทั่ว ๆ ไปนั้น ไม่เป็นการ สมควร โหม ๆ จะทำแล้ว รัฐบาลเห็นว่าควรจะทำให้โดยลสมความประสงค์แห่งสหประชาชาติและ แห่งประเทศไทย

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ที่ท่านรัฐมนตรีตอบเมื่อกี้ ชาวเขาฟังไม่ถนัด คืออยากจะถามว่าจำนวนผู้ที่สูบนฝิ่นติดนั้น ท่านได้ตอบว่ายังไม่ได้สำรวจหรือว่าได้สำรวจไว้แล้ว : แต่ว่า ยังไม่ใคร่มีผู้ขึ้นมาแสดง นี่ชาวเขาขอเรียนตามชกดังนี้ แล้วที่ท่านตอบมานั้นชาวเขาก็ก็นั่งฟังไม่ได้เลย ว่าท่านได้พยายามเลิกการอุปถัมภ์อย่างไรแล้วบ้าง ก็เป็นแต่เพียงว่านับตั้งแต่ท่านนายกรัฐมนตรีได้แสดง ออกมาแล้วนั้น เท่าที่ใครฟังความคำตอบของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็แสดงว่ายังไม่ใคร่ทำ อะไรมาเลย แม้แต่กระทั่งการจะใหญ่ที่สูบนฝิ่นติด-เลิกนั้นก็ยังไม่ได้พยายามจะทำอะไรเลย แล้วชาว- เขาจึงขอทราบว่าการอุปถัมภ์ที่อนุญาตอยู่ในเวลานี้นะ ท่านยังไม่ใคร่ตอบชาวเขาว่ามีจำนวนเท่าใด

แล้วเป็นสมบัติของแผ่นดิน คือที่รัฐบาลให้เข้าไปทั้งสถานที่และค่าเช่ามีจำนวนเท่าใด ท่านพอจะ
 คอบใจหรือไม่ แล้วก็ที่เป็นสมบัติของรัฐบาลมีจำนวนเท่าใด แล้วถ้าหากว่ามีการเลิกดินแล้ว
 ทางรัฐบาลมีข้อสัญญาหรือมีข้อตกลงที่จะชดเชยให้แก่ราษฎรผู้เป็นเจ้าของเมื่อยังไม่ครบกำหนดสัญญาบ้าง
 หรือไม่ แล้วถ้ามีจะเป็นจำนวนเท่าไร หรือว่ามีสัญญาที่จะเอาสมบัติทรัพย์สินของรัฐบาลนั้นมา
 เป็นของรัฐบาลอย่างไรบ้าง และถ้ามีจำนวนเท่าไร แล้วก็ถ้าเป็นที่ของรัฐบาลนั้นท่านใดบ้าง
 โครงการจัดสถานสุขคืนเหล่านี้ให้เป็นประโยชน์ในกาลเบียดเบียนอย่างไรบ้างหรือเปล่า ข้าพเจ้า
 ขอเรียนซักถามดังนี้ แล้วอีกข้อหนึ่งตามที่ท่านเคยมาขึ้น ดูเหมือนว่าทางกระทรวงการคลังก็ยังไม่
 ใดมีโครงการอะไรเลย เป็นแต่ว่าจะไปติดต่อกับสหประชาชาติ จนบัดนี้ก็ยังไม่ได้ติดต่อ แล้วที่ท่าน
 รัฐมนตรีว่าจะเลิกในสิ้นปี ๒๔๕๕ นั้น ท่านพูดออกมาโดยอารมณ์ว่าจะเลิกโดยเด็ดขาด โดยไม่มี
 โครงการอย่างนั้นหรือ แล้วจำนวนผู้ที่สมมติเวลาถ้าเลิกดินไปแล้ว ถ้าเลิกไม่ได้ท่านจะจัดการ
 สถานใด หรือว่าจะมีงานอะไรให้เขาทำ หรือว่าท่านสามารถจับเอาพวกสมมติไปอยู่นิคมแห่งใด
 แห่งหนึ่งเป็นส่วนเป็นสัดส่วนอย่างนี้ หรือว่าท่านจะมีวิธีการแก้ไขประการใดบ้าง แล้วก็เงินที่จำนวน
 ๑๒๕ ล้านบาทที่ขาดไปนั้น ท่านรัฐมนตรีมีโครงการอะไรบ้างที่จะให้มีเงินโคมาชดเชบเงินภาษีรับ
 ไรของดินที่ขาดไป.

พลเอก เภาเพียร เลิศ บริรักษ์ฤทธิกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : กระทรวง
 การคลังได้เคยแล้วเมื่อก่อนว่า กำลังรัฐบาลได้ประกาศให้สมมติคืนมาจกทะเบียนหมด เพื่อจะ
 ทราบว่าในจังหวัดใดท้องที่ใดมีคนคิดคืนเท่าไร การที่จะมีโครงการคือไปนั้นข้าพเจ้าได้แถลงแล้ว
 ว่าจะคงคอยให้ผู้เชี่ยวชาญของสหประชาชาติมาทำการพิจารณาที่เราจะเข้าไปขอหนี้โดยที่เรา
 พันอยู่ คือหมายความว่าถ้าเราจะจำกัดในการสมมติน้อยลงไป นี่เราจะต้องจ่ายจำนวนคืนให้
 แก่ราษฎรตามสัญญาที่ข้าพเจ้าได้เรียนแล้วว่าสัญญานั้นมีกำหนด ๒ ปี ๒๔๕๕ ถึง ๒๔๕๗ จึงจะคง
 จำนวนคืนให้ราษฎรตามโควตา มิฉะนั้นเราจะต้องถูกปรับ

ข้อที่ ๒ ที่ว่าจำนวนผู้สมมติคืนเท่าไรนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนว่าเมื่อใดสำรวจผลคืนแล้วมีประ

มา ๕ หมื่นคน แต่ข้าพเจ้าว่าจำนวนนี้ไม่ใช่เป็นจำนวนที่แน่นอน จำเป็นจะต้องเคร่งครัดที่จะให้ผู้คิดเงินนั้นมาลงทะเบียใหม่มากขึ้น

ข้อที่ ๓ ที่ท่านถามว่าจะหาเงินสิ่งใดมาทดแทนการเลิกเงินนี้ ข้าพเจ้าได้เรียนแล้วว่ากำลังนี้กระทรวงการคลังได้รวบรวมงบประมาณรายรับอยู่ งบประมาณรายรับได้ตัดค่าเงินนี้ออก ๑๕๕ ล้าน แต่กระนั้นก็ยังมิมีรายรับเท่าเทียมกับเมื่อก่อนเลิกเงิน.

นายหิม ภูมิพัฒน์ (อุบลราชธานี) : เท่าที่ท่านรัฐมนตรีตอบนั้นก็ฟังได้ว่าเวลานี้โครงการที่จะเลิกเงินนั้นยังมีค่าเงินไปประการใด เป็นแต่เพียงว่าเพียงแต่ตัดออก เพราะฉะนั้นก็เป็นที่น่าอนว่าท่านจะเลิกในการสู้รบใน พ.ศ. ๒๕๐๐ อันเป็นกรณีพิเศษนี้ไม่ได้แน่นอนอย่างนั้นใช่ไหม แล้วจำนวนผู้สู้รบเวลานี้มีจำนวนเท่าไรท่านก็ยังไม่ทราบ แล้วเมื่อท่านทราบแล้วท่านจะจัดการสถานีใด โครงการของท่านมีข้อ ๆ เวลานี้บอกว่าจำนวนสู้รบมีจำนวนอยู่ที่เท่าไร แล้วก็จะให้เลิกได้เป็นชั้น ๆ ท่านได้วางสถานีใดบ้าง นอกจากว่าท่านจะอยู่เฉยๆ รอที่จะมาจากองค์การสหประชาชาติ ท่านมีโครงการของท่านเองบ้างไหม

อย่างนี้ท่านจะเลิกอย่างไรบ้าง แล้วจำนวนผู้สุมเงินเหล่านี้ธรรมดาถ้าเลิกไปมันก็เป็นยาเสพติด ก็อาจจะเป็นภัยแก่ร่างกาย อย่างนี้ท่านมีโครงการที่จะช่วยเหลือให้ เขาเลิกโดยเค็ดขาดหรือว่าจะเอาเป็นขั้น ๆ ไป ใครเลิกไม่ได้เอาไปไว้คนคนหนึ่ง หรือเอาไปเกาะแห่งหนึ่งหรือถึงกำหนดแล้วเลิกไม่ได้ ท่านจะใช้วิธีรุนแรงเช่นเป็นต้นว่าเอาไปโยนลงทะเลเสียอย่างนี้บ้างไหม มันต้องมีโครงการบ้าง เพราะว่าเราเป็นรัฐบาลก็ต้องมีโครงการ ถ้าสหประชาชาติเขาไม่ช่วยเหลือเราจะต้องทำอย่างไรอย่างนี้ มีใจว่าเราจะไปนอนรอนสหประชาชาติว่า เขามาอย่างไรฉันก็จะทำตามไปอย่างนั้นเพียงเท่านั้นหรือว่าท่านมีโครงการของท่านเองบ้าง

แล้วอีกประการหนึ่ง ที่ข้าพเจ้าใคร่ขอทราบว่ามีประเทศใดบ้างที่เขาเลิกการสุมเงินโดยเค็ดขาด—เวลานี้ ในฐานะที่ท่านรัฐมนตรีกระทรวงการคลังท่านได้สำรวจไว้หรือเปล่า มีประเทศใดบ้างที่ยังอนุญาตให้ตั้งร้านจำหน่ายสุมเงินอยู่

พลตรี เกา เพ็ชรเลิศ บริษัทบุษกรกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ก็ที่ถามว่ามีประเทศใดบ้างที่เลิกเงินนี้ มีหลายประเทศ ข้าพเจ้าซักค้รอย่างใดว่าประเทศที่ใกล้เคียงเรานี้ เพิ่งเลิกมาใหม่ ๆ นี้ แต่การเลิกเงินนั้นคือการสุมเงินเหมือนกันเป็นแถวไปหมด เพราะฉะนั้นรัฐบาลก็คิดว่า การที่จะเลิกเงินนั้นไม่ใช่ของง่ายนัก จำเป็นที่จะต้องมีโครงการที่จะเลิกเงินไม่ยากให้คนสุมเงิน ซึ่งขณะนี้ร่วมกันสุมในที่จำกัด ซึ่งรัฐบาลแต่งตั้งให้แล้ว ถ้าออกไปเรียกราคาสุมเงินเหมือนกันเป็นแถวไปหมด รัฐบาลนี้ก็ไม่มีวามประสงค์เช่นนั้น โครงการของกระทรวงการคลังมีอยู่บ้าง แต่ยังไม่เป็นที่จำเป็นที่จะต้องทำอย่างนั้น เพราะข้าพเจ้านี้กว่าผู้เชี่ยวชาญทางสหประชาชาตินั้นเป็นผู้ที่รู้ เรื่องคี้ที่จะนำโครงการต่าง ๆ นี้มาให้เรา ว่าเราควรจะทำอย่างไร ข้อที่หนึ่งข้อสำคัญที่สุดก็คือว่าต้องรู้จำนวนผู้สุมเงินให้แน่นอนว่ามีจำนวนเท่าไร อีกประการหนึ่งผู้ที่สุมเงินบางคนก็คิดจนเปลืองไม่ไหว แต่บางคนก็ไม่ถึงกับคิดมากมายเกินไป จำนวนที่ไม่คิดมากมายเกินไปนี้ เราจะต้องพยายามให้เลิกสุมเงินโดยเค็ดขาดเร็วที่สุดที่จะเร็วได้ ส่วนจำนวนผู้ที่คิดเงินจนเกินไป เราจะต้องพยายามหาทางรวบรวมเข้าไว้ในโครงการหรือที่พยายามลงหนึ่งแห่งใด เพราะว่าผู้เชี่ยวชาญนั้นจะต้องรับผิดชอบด้วยที่จะมาควบคุมดูแลการ

สุมฉิ่น เพราะเราได้มีสัญญากับเขาไว้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือไปกระทู้ฉบับ ๓ ของนาย ญาณาคี ไหวคี่ เรื่อง
การบังคับให้ปิดป้ายแสดงราคาโภคภัณฑ์ ตามรัฐธรรมนูญว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ

นายญาณาคี ไหวคี่ (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เศรษฐกิจ ดังต่อไปนี้

๑. ตามที่รัฐบาลได้สั่งให้บรรดาพ่อค้าทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคทำการปิดป้าย
แสดงราคาโภคภัณฑ์นั้น ปรากฏข้อเท็จจริงว่า พ่อค้าได้ปิดราคาสูงกว่าราคาปกติ ซึ่งอาจทำให้
ผู้ซื้อต้องรองราคาลดลงได้ ข้อเท็จจริงนี้ รัฐบาลได้ทราบหรือไม่ ถ้าทราบจะจัดการแก้ไขอย่างไร
๒. การปิดป้ายแสดงราคาโภคภัณฑ์นี้ บังเกิดผลในการลดค่าครองชีพของประชาชน
อย่างไรหรือไม่ ถ้าไม่โดยผลจะเลิกได้หรือไม่

พลตรี ศิริ สิริโยธิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ : กระทรวง
เศรษฐการ ขอชี้แจงคำถามของท่านผู้มีเกียรติดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. การปิดป้ายแสดงราคาโภคภัณฑ์ใน ตามพระราชกฤษฎีกาควบคุมโภคภัณฑ์
พ.ศ. ๒๔๕๕ ที่ได้ประกาศใช้บังคับทั่วราชอาณาจักรแล้วนั้น ได้บังคับไว้ว่า ราคาที่แสดงนั้นต้อง
เป็นราคาขาดตัว เพราะฉะนั้นถ้ามีการต่อรองได้ และไม่ขายตามราคาที่ปิดป้ายแสดงไว้ก็ถือ
ว่าเป็นความผิด เรื่องนี้รัฐบาลได้ทราบขอเท็จจริงดังกล่าว และได้จัดการแก้ไขโดยสั่งให้
พนักงานเจ้าหน้าที่และเจ้าพนักงานตำรวจออกตรวจตราและดำเนินการกับผู้ฝ่าฝืนพระราช
กฤษฎีกาดังกล่าวอยู่แล้ว นอกจากนี้ยังได้แจ้งให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการประเมินภาษีการค้า
ประจำเดือนโดยวิธีคำนวณภาษีการค้าตามราคาสินค้าที่ผู้จำหน่ายโภคภัณฑ์ได้ปิดป้ายแสดงราคา
ไว้ ฉะนั้นถ้าพ่อค้าขายได้ปิดป้ายแสดงราคาโภคภัณฑ์ไว้สูงกว่าราคาที่ตกลงซื้อขายกันจริง ย่อม
จะต้องเสียภาษีการค้าสูงไปด้วย วิธีปฏิบัติเช่นนี้ย่อมเป็นการบังคับทางอ้อมให้ผู้จำหน่ายโภคภัณฑ์
ปิดป้ายแสดงราคาให้ตรงกับราคาที่ซื้อขายจริง ซึ่งนับว่าได้ผลดีขึ้น

ข้อ ๒. การปิดป้ายแสดงราคาโภคภัณฑ์ในยอม เป็นผลดีแก่ประชาชนผู้ซื้อหลาย
ประการกล่าวคือ

๑. ทำให้สามารถเปรียบเทียบราคาโภคภัณฑ์ที่จำหน่ายในบ้านค้า
ต่าง ๆ ได้ว่าร้านใดขายราคาถูก และอาจเลือกซื้อจากร้านนั้นได้ แต่ถ้าไม่มีการปิดป้ายแสดง
ราคาก็ย่อมจะไม่มีทางเปรียบเทียบได้ นอกจากจะต้องสอบถามราคาจากร้านต่าง ๆ หลาย ๆ
ร้านซึ่งทำให้ เสียเวลา

๒. ประโยชน์อีกประการหนึ่ง ก็คือทำให้มีการแข่งขันระหว่างร้าน
ค้าโภคภัณฑ์โดยเปิดเผย ถ้าร้านใดปิดราคาสูง ผู้ซื้อก็ย่อมไม่ซื้อจากร้านนั้น ผู้ค้าที่โภคภัณฑ์ก็
จำเป็นต้องปิดป้ายแสดงราคาในราคาที่สมควร ซึ่งเป็นการช่วยให้มีการแข่งขันเพื่อให้มีการลด

ราคาสินค้าลงอันเป็นวิธีที่ช่วยให้ประชาชนซื้อสินค้าราคาถูกลงประการหนึ่ง

๓. ทำให้ประหยัดเวลาของผู้ซื้อและผู้ขายโดยไม่จำเป็นของต่อรองราคากันให้เป็นการเสียเวลา และอาจเป็นการป้องกันมิให้ผู้ค้าโภคภัณฑ์หลอกลวงผู้ซื้อโดยแก่งไกองราคา ถ้าผู้ซื้อต่อรองไม่เป็น หรือไม่รู้ราคาสินค้านั้น ๆ ก็ย่อมจะเสียเปรียบแก่ผู้ค้าโภคภัณฑ์เป็นอันมาก และนอกจากนี้ยังจะช่วยให้การค้าขายโภคภัณฑ์ เป็นไปโดยมีระเบียบอันดีอีกด้วย ฉะนั้นการปิดป้ายแสดงราคา โภคภัณฑ์จึงเป็นผลดีแก่ส่วนรวม และยังไม่สมควรที่จะยกเลิกวิธีการนี้

นายญาติ ไหวที (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าขอชักทูลานรัฐมนตรีตั้งต่อไปนี้ คือ เมื่อ
กันทานรัฐมนตรีได้ตอบกระทู้ถามในเรื่องนี้ว่า โดยอาศัยอำนาจตามพระราชกฤษฎีกาควบคุม
โภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๔๔๕ สั่งให้ราคาทั้งพระนครและต่างจังหวัดปิดป้ายราคาของ แต่ตามพระราช
กฤษฎีกาฉบับนั้นก็ต้องออกมาโดยอาศัยมาตรา ๒ ของพระราชบัญญัติควบคุม โภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๔๔๕
ซึ่งในพระราชบัญญัตินี้ได้บัญญัติไว้ว่า พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป และจะใช้ในท้องที่ใดให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา ทาน
รัฐมนตรีได้อ้างพระราชกฤษฎีกาฉบับ พ.ศ. ๒๔๔๕ แต่พระราชกฤษฎีกาฉบับนั้นได้บัญญัติให้ใช้
เฉพาะท้องที่จังหวัดพระนครและธนบุรีเท่านั้น แต่เดี๋ยวนี้ฝ่ายบริหาร คือทางจังหวัด ทางผู้ว่า
ราชการจังหวัดและทางอำเภอได้สั่งให้ปิดป้าย ทั้งพ่อค้าที่อยู่ตามอำเภอก็ตาม ตามตำบลก็ตาม
ตามจังหวัดก็ตาม เมื่ออาศัยอำนาจอะไร ข้อเท็จจริงมือข้างนี้ แม้แต่กะปิ ปลาร้าอย่างนี้ก็ต้องปิด
ไปด้วย แล้วอาศัยอำนาจอะไรกัน เพราะว่าตามพระราชกฤษฎีกานั้นให้ใช้เฉพาะจังหวัดพระนคร
และธนบุรีเท่านั้น แต่เดี๋ยวนี้เลือกרוןไปทุกแห่ง ทุกจังหวัด ทุกอำเภอ นี่ทานใช้อำนาจอะไร
จึงบังคับอย่างนั้น

ประการที่ ๒. มีข้อเท็จจริงว่า ราคาสินค้าที่ให้ปิดป้ายนี้ เมื่อเร็ว ๆ นี้ข้าพเจ้า

ไปซื้อของที่แถวเขาวราช ปรากฏว่ารองเท้าในบริษัทหนึ่ง ในแถวเขาวราชทุนซื้อ ๑๐๕ บาท
 เสียภาษี ๒๕ บาท เป็นราคาทุน ๑๓๐ เขาปิดป้าย ๒๕๐ เอากำไรไปเปล่าตั้ง ๑๑๐ บาท
 นี้ของจะลดลงได้อย่างไร ในเมื่อเป็นอย่างนี้ เราไม่มีอะไรบังคับ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้
 ท่านทราบไหม

พลตรี ศิริ สิริโยธิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ : พระราช
 กฤษฎีกาควบคุมโภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๔๕๕ นั้นได้ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๕
 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมโภคภัณฑ์
 พ.ศ. ๒๔๕๕ จึงออกพระราชกฤษฎีกานี้ได้ เรียกว่าพระราชกฤษฎีกาควบคุมโภคภัณฑ์ พ.ศ.
 ๒๔๕๕ ในพระราชกฤษฎีกานี้ได้ระบุไว้ชัดว่า ใหญ่ทำการจำหน่ายโภคภัณฑ์มีป้ายแสดงราคา
 โภคภัณฑ์ที่มีไว้สำหรับจำหน่ายตามลักษณะและวิธีการซึ่งบัญญัติไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้ และได้
 กำหนดไว้เสร็จว่า ป้ายนั้น ๆ ให้กระทำด้วยอย่างไร และแสดงราคาอย่างไร มีเครื่องหมาย
 หมายอย่างไร พระราชกฤษฎีกานี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงเศรษฐการ เป็นผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้ ที่ท่านกล่าวถึงว่าการสั่งให้ปิด
 ป้ายนั้น-ก่อให้เกิดความเดือดร้อน ข้าพเจ้าคิดว่าท่านและข้าพเจ้าก็คงมีอุดมคติในประการ
 เดียวกัน ว่าเราต้องการทำทุกอย่างให้เกิดความผาสุกแก่ประชาชน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
 โดดใจแจ่มแจ้งในตอนนี้แล้วว่า การปิดป้ายนั้นเป็นการช่วยให้ประชาชนได้สามารถสอบราคา
 สินค้าต่าง ๆ ได้ถูกต้องและเปรียบเทียบดูว่าราคาสินค้าอย่างไหนราคาเท่าใด ผู้ที่เดือดร้อน
 ที่จะต้องทำตามพระราชกฤษฎีกานี้คือพ่อค้า แต่ผู้ได้ประโยชน์คือประชาชน เพราะฉะนั้น
 การที่เราจะทำให้คนฝ่ายหนึ่งได้ประโยชน์ อีกฝ่ายหนึ่งก็จำเป็นจะต้องเสียสละกันบ้าง ส่วน
 ตัวอย่างที่ท่านยกออกมาว่า ท่านไปซื้อรองเท้าที่เขาวราช ทุนเท่า นั้น บวกค่าภาษีเท่า นั้น
 แล้วราคาอย่างนั้น เอาราคาสูงอย่างนั้นจะมีประโยชน์อะไร ข้าพเจ้าก็บอกว่าท่านเดินไปร้าน

อันนี้ ที่ราคามันต่ำกว่านั้น เมื่อเขาเอากำไรมา เขาขายไม่ได้ ยิ่งท่านรู้ต้นทุน รู้ราคาซื้ออย่าง
นั้นยิ่งดีใหญ่ ท่านเป็นผู้ซื้อที่ดีที่สามารถรู้ถึงราคาต้นทุนของเขา และรู้ว่าเขาเอากำไรมาก
เพราะฉะนั้นเราก็ไปเลือกซื้อที่เอากำไรน้อย และราคาพอสมควรก็ซื้อแล้ว ถ้าเขาไม่ปิดป้าย
ราคาท่านจะรู้ได้อย่างไรว่าเขาจะขายราคาเท่าไร ท่านคงไปยืนต่อรองกันอยู่ นั่นจนกว่าจะ
พอใจ

นายญาติ ไหวดี (สุรินทร์) : ข้าพเจ้ายังคิดใจอยู่ ซอซึกเป็นครั้งที่สองครั้งนี้
คือพระราชกฤษฎีกาที่ท่านอ้างนั้น โดยเฉพาะพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุม โภครภัณฑ์
พ.ศ.๒๕๕๕ ในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรีเมื่อก่อน ข้าพเจ้าก็รู้กรมตราว่าพระราชกฤษฎีกา
ฉบับนี้ให้ใช้เฉพาะจังหวัดพระนครและธนบุรีเท่านั้น แต่เดี๋ยวนี้มีคำสั่งไปถึงข้าหลวง ไปถึง
นายอำเภอ บอกให้ไปลาหนึ่งตัวจะไปขายในตลาดสดก็ต้องปิดราคาด้วย นี่ข้าพเจ้ายังสงสัย
เคื่อคร่อนกันทุกหัวระแหงอย่างนี้ ข้าพเจ้าจึงอยากซักว่าอัตราอำนาจอะไร เพราะว่าการใช้
กฎหมายฉบับนี้จะต้องมีประกาศพระราชกฤษฎีกาจึงใช้ได้ แต่เดี๋ยวนี้ทางจังหวัด ทางอำเภอ
ในส่วนภูมิภาคนั้นเอ่ออำนาจอะไร ไปบังคับเขาอย่างนั้น ข้าพเจ้าสงสัยอย่างนี้ต่างหาก

ประการที่ ๒. เรื่องราคาของมัน ข้าพเจ้าเคยไปต่างประเทศเขาก็มีการปิด
ป้ายราคาของเหมือนกัน และมีกฎหมายเฉพาะของเขามันบังคับให้เอากำไรเท่าไร อะไรเท่าไร
ไม่ใช่ว่าเราเห็นเขาทำ เห็นว่าเรื่องนี้เป็นผลดีแล้วก็พยายามทำ เรียบแนวเขาไปปิดป้ายโดย
ไม่ควบคุมราคา ไม่ควบคุมกำไรอย่างนี้ ขอให้จริงว่ากำไรตั้ง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์อย่างนี้จะ
ยอมให้เขาทำต่อไปหรือไม่ จริงอยู่กระตุณถามฉบับนี้ บางทีอาจจะหาว่าข้าพเจ้าตั้งเพื่อพอกำ
แต่ความจริง ขอให้จริงมืออย่างนี้ คือพอกำตั้งราคาสูงไว้ เรามีอะไรบังคับเขาในเมื่อเขา
ตั้งราคาสูง ให้เขาตั้งราคาให้ต่ำลงจะได้หรือไม่ เป็นฝ่ายบริหาร ไม่ใช่เป็นฝ่ายข้าพเจ้า
ฝ่ายข้าพเจ้าเป็นผู้ไปซื้อ แล้วก็กำหนดจะให้ต่อรองราคาเป็น ฝ่ายบริหารจะต้องบังคับเขาว่า

ควรจะต้องราคาเท่าไร อะไรเท่าไร เพราะฉะนั้นท่านจะทราบกฎหมายฉบับใดฉบับหนึ่ง
ขึ้นมาเพื่อจะกำหนดค่าไรขึ้น หรือควบคุมการค้าค่าไรเกินควรจะได้หรือไม่

๒๒

พลตรี ศิริ สิริโยธิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ : ท่านประธาน
 ที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เท่าที่กล่าวถึงอำนาจตามพระราชบัญญัติควบคุมโภคภัณฑ์
 พ.ศ. ๒๔๘๕ ข้าพเจ้าอยากจะขอยืนยันว่าในพระราชบัญญัตินี้ได้ระบุไว้ชัดในมาตรา ๕ ว่าเมื่อ
 มีความจำเป็นโดยสถานการณ์เพื่อสวัสดิภาพของประชาชนหรือเมื่อมีความจำเป็นเกิดขึ้นเพื่อ
 เศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศ ให้รัฐบาลมีอำนาจควบคุมโภคภัณฑ์ได้ มาตรา ๕ ก็ได้
 บอกระบุไว้ชัดว่าเพื่อการดังต่อไปนี้ จำกัดปริมาณ โภคภัณฑ์บาง จำนวนปริมาณโภคภัณฑ์บาง วาง
 ระเบียบการทำการจำหน่าย กำหนดเวลา ไม่ค่อยมีบอกว่าจำกัดพระนครแต่ประการใด ตาม
 พระราชบัญญัติควบคุมโภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๔๘๕ ได้วางไว้อย่างกว้างขวางว่าให้รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้
 มีอำนาจออกกฎกระทรวงแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
 นี้และข้าพเจ้าก็ชี้แจงแล้วว่ากฤษฎีกาได้ออกตามมาตรา ๕ ของพระราชบัญญัตินี้ ข้าพเจ้าขอยืนยัน
 ยืนยันอย่างนี้ พระราชบัญญัติก็ออกมาด้วยกันอย่างนี้

นายญาติ ไหวติ (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าขอซัก คืออาจจะเข้าใจผิดกันก็ได้ หรือ
 อาจจะปลั่งแปลอกก็ได้ คือตามมาตรา ๒ พระราชบัญญัติโภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๔๘๕ ได้บัญญัติไว้ว่า
 กฎหมายนี้จะใช้ในท้องที่ใดต้องประกาศพระราชกฤษฎีกา แต่ตามพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราช
 บัญญัติควบคุมโภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๔๘๕ มาตรา ๓ บัญญัติไว้ชัดเจนเหลือเกิน ขอกรุณาท่านได้เปิด
 ดูเถิดว่าให้ใช้เฉพาะจังหวัดพระนครและธนบุรีเท่านั้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจับได้แล้วเรื่องนี้
 เป็นการบกพร่องของเจ้าหน้าที่ ไม่ใช่รัฐมนตรี จับได้แล้ว คือกฎหมายฉบับนี้ใช้เฉพาะจังหวัด
 พระนครและธนบุรีเท่านั้น ที่นี้เอาอำนาจอะไรไปสั่งจังหวัด สั่งอำเภอให้จัดการอย่างนี้ขึ้น มัน
 เคืองคร่อนเกินไป กรุณาตามมาตรา ๓ ของพระราชกฤษฎีกาและมาตรา ๒ ของพระราชบัญญัติ
 ควบคุมโภคภัณฑ์เป็นอย่างข้าพเจ้าว่า เพราะฉะนั้นเป็นการบกพร่องของเจ้าหน้าที่ ข้าพเจ้าขอ
 ร้องให้ท่านรัฐมนตรีดูให้ชัดและก็กำชับเจ้าหน้าที่ในการที่จะปฏิบัติตามกฎหมายนี้

พลตรี ศิริ สิริโยธิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ เป็นข้อเท็จจริงกัน
ระหว่างข้าพเจ้ากับท่านผู้มีเกียรติ ข้าพเจ้าชี้แจงว่าพระราชบัญญัติควบคุมโภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๔๕๕
และกฎีกาควบคุมโภคภัณฑ์ ๒๔๕๕ ออกตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมโภค
ภัณฑ์ ๒๔๕๕ ข้าพเจ้าขอยืนยันเป็นอย่างนั้น กฎหมายก็มีอยู่ในนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร หมดเวลาสำหรับกระทู้แล้ว ก่อนที่จะพิจารณาระเบียบ
วาระต่อไป ขอเรียนที่ประชุมว่าในตอนท้ายการประชุมนี้ยังมีเรื่องที่ต้องพิจารณาคำขอของรัฐบาล
จึงขอเรียนที่ประชุมทราบไว้ด้วย

๓๖

ต่อไปพิจารณาในหมายเลข ๕ ผู้คัดค้านให้ความรัฐธรรมนุญแห่งราชอาณาจักรไทย
 มาตรา ๑๑๖ นายหิม ภูริวัฒน์ เป็นผู้เสนอ ซึ่งอ้างมาจากพิจารณาคดี วรก่อน สำหรับการพิจารณา
 ผู้คัดค้านให้ความรัฐธรรมนุญมาตรา ๑๑๖ กำหนดว่าจะต้องมีสมาชิกมาประชุมเป็นจำนวนไม่ต่ำกว่า
 หนึ่งหนึ่งของสมาชิกทั้งหมด คือสมาชิกเวลานี้ยัดทั้งหมด ๒๔๖ คน หนึ่ง ๑๒๓ เวลาที่มีสมาชิก
 มาประชุมเพียง ๑๑๒ เท่านั้น ไม่ครบองค์ประชุม เพราะฉะนั้นก็เลื่อนต่อไป

ต่อไปพิจารณาในหมายเลข ๖ ร่างพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับทางหุ้นส่วน
 จดทะเบียน ทางหุ้นส่วนจำกัด บริษัท สมาคมและมูลนิธิ พ.ศ. ๒๔๙๑ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญ
 พิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๑๕๖๓/๒๔๔๕

สำนักงานเทศาภิกรรสภาญแห่นราษฏร

๖๖ กันยายน ๒๔๔๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับทางหุ้นส่วนจดทะเบียน ทางหุ้นส่วน
จำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๔๔๕.

กราบทเรียน ประธานสภาญแห่นราษฏร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับทางหุ้นส่วนจดทะเบียน
ทางหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๔๔๕.
พร้อมความบันทึกการประชุมของคณะกรรมาธิการ • ชุด

ตามที่ประชุมสภาญแห่นราษฏรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
กำหนดความผิดเกี่ยวกับทางหุ้นส่วนจดทะเบียน ทางหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม
และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๔๔๕. (คณะรัฐมนตรีเห็นชอบ) ไว้วังเวียง และส่งให้คณะ
กรรมาธิการวิสามัญชุดที่พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติประกาศใช้ประมวลกฎหมายอาญา
พ.ศ. ๒๔๔๕. และร่างประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๔๔๕. พิจารณา ซึ่งประกอบด้วย

๑. พระยาศรีสุริยราชประภักดิ์ ประธานกรรมาธิการ
๒. นายแก้ว สิงหนะเชนทร
๓. นายพลตำรวจตรี จำเนียร วาสนะสมสิทธิ์
๔. นายชัยวัฒน์ อินทะพิทักษ์
๕. นายทรัพย์ สังกสุนทร
๖. นายประมุด สุวรรณศรี
๗. นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์
๘. นายประนัย เข็มเสถียร
๙. นายพันธุ อินทวงศ์
๑๐. นายพันตำรวจเอก พันธ์ นิลวัฒน์นันท
๑๑. นายพิระาญ บุดยง
๑๒. พระมกุฎเวทขวิมลนาท
๑๓. นายพลตำรวจเอก เปา ศรีบ้านนท
๑๔. นายยงบุษ ฝั่งภพ
๑๕. นายศักดิ์ ไทยวัฒน์

- ๑๖. นายสุบิน พูลพันธ์
 - ๑๗. นายสุพงษ์ ตรีรัตน์
 - ๑๘. นายสุวิธ พันธ์เศรษฐ
 - ๑๙. พลเรือโท หลวงสุนาวินวิวัฒน์
 - ๒๐. พระยาอรรถการีย์เนพนธ์
 - ๒๑. หลวงอรรถปรีชาตัญญูการ
 - ๒๒. นายพลตำรวจตรี อรรถสิทธิ สิริสุนทร
 - ๒๓. ร้อยโท อุต นิตยสุทธิ
 - ๒๔. หลวงอรรถพรพิศาล
 - ๒๕. นายหยุด แสงอุทัย
- เลขานุการกรมวิชาการ
 บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว

จึงกราบเรียนมาเพื่อท่านจักได้นำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณาใน
 วาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป.

(ลงชื่อ) ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
 ลัดพลีธรรมประคัลภ์

(พระยาลัดพลีธรรมประคัลภ์)
 ประธานกรรมการวิสามัญ.

สำเนาออกทอง
 ๒/๖๖

ประสงค์ พ.
 ๒/๖๖

มติคณะกรรมการข้าราชการวิสามัญ
พิจารณาพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับทางหุ้นส่วนจดทะเบียน
ทางหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ

พ.ศ. ๒๕...

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
กำหนดความผิดเกี่ยวกับทางหุ้นส่วนจดทะเบียน ทางหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม
และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๕... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้คณะ
กรรมาธิการวิสามัญชุดที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกาศใช้ประมวลกฎหมายอาญา
พ.ศ. ๒๕... และร่างประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕... พิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการ
การพิจารณาแล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมาธิการได้เลือก พระยาฉัตรพิชัยธรรมประคัลภ์ เป็นประธาน
กรรมาธิการ และ นายหมื่น แสงอุทัย เป็นเลขานุการกรรมาธิการ

๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแทนคือ ๑. นายอรุณ วิสูตร
โยธากิจบาล ๒. นายสมจิตต์ จงณี ๓. นายพันตำรวจโท ชลล อุตทภาชน

๓. ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีผู้แปรญัตติ

๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ มีการแก้ไข

มาตรา ๑ - ๒ ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๑ บททั่วไป กรรมาธิการคัดค้าน

มาตรา ๓ - ๕ " "

หมวด ๒ ความผิดเกี่ยวกับทางหุ้นส่วน

จดทะเบียน ทางหุ้นส่วนจำกัด

และบริษัทจำกัด ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖ - ๑๖ มีการแก้ไข

มาตรา ๑๗ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข

มาตรา ๑๙ - ๒๔ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๕ - ๒๖ มีการแก้ไข

มาตรา ๒๗ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๓ - ๒๕	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๖	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๗	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๗ ทวิ	กรรมวิธีการเพิ่มขึ้นใหม่
มาตรา ๒๘ - ๓๐	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๑	มีการแก้ไข
มาตรา ๓๒	"
มาตรา ๓๓ - ๓๔	"
มาตรา ๓๕ - ๓๕	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔๐ - ๔๒	มีการแก้ไข
มาตรา ๔๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔๔	มีการแก้ไข
มาตรา ๔๔ ทวิ	กรรมวิธีการเพิ่มขึ้นใหม่
มาตรา ๔๕	มีการแก้ไข
มาตรา ๔๖	กรรมวิธีการตัดออกทั้งมาตรา
มาตรา ๔๗ - ๔๘	มีการแก้ไข
มาตรา ๔๙	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๐	มีการแก้ไข
หมวด ๓ ความผิดเกี่ยวกับสมาคม และมูลนิธิ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๑ - ๕๒	มีการแก้ไข
มาตรา ๕๓	กรรมวิธีการตัดออกทั้งมาตรา
มาตรา ๕๔	มีการแก้ไข
มาตรา ๕๕ - ๕๗	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕๘ - ๕๘	มีการแก้ไข
มาตรา ๖๐	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๑ - ๖๒	มีการแก้ไข
มาตรา ๖๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖๔	กรรมวิธีการตัดออกทั้งมาตรา

มาตรา ๖๔

มีการแก้ไข

มาตรา ๖๖

ไม่มีการแก้ไข

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้นำการแก้ไขเพิ่มเติมเข้ามาพร้อม
กับบันทึกนี้แล้ว.

๓๓ ๑ ๒๕๖๓

(นายหยุด แสงอุทัย)

เลขาธิการ.

ร่างพระราชบัญญัติ

กำหนดความผิดเกี่ยวกับทางหุ้นส่วนจดทะเบียน ทางหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด
สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๕...

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรที่ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับทาง
หุ้นส่วนจดทะเบียน ทางหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ เสียใหม่

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับ
ทางหุ้นส่วนจดทะเบียน ทางหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๕..."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๐
เป็นต้นไป

ทรง
พระที่นั่ง

มาตรา ๓ ทางหุ้นส่วนจดทะเบียน เว้นแต่ ทางหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม
และมูลนิธิ ผู้ซึ่งมีตราประทับตราทางหุ้นส่วนจดทะเบียนในตราจดทะเบียนนั้น
หรือผู้ซึ่งมีตราประทับตราทางหุ้นส่วนจดทะเบียนในตราจดทะเบียนนั้น หรือผู้ซึ่งมีตราประทับตรา
ตราประทับตราที่ระบุแต่ชนิดของตราประทับตรา ในตราประทับตราจดทะเบียนในตราจดทะเบียน หรือ
ตราประทับตราที่ระบุในตราประทับตราที่ระบุในตราประทับตราที่ระบุในตราประทับตราที่ระบุในตราประทับตรา
ตราประทับตราที่ระบุในตราประทับตราที่ระบุในตราประทับตราที่ระบุในตราประทับตราที่ระบุในตราประทับตรา

มาตรา ๔ ในตราประทับตราที่ระบุในตราประทับตราที่ระบุในตราประทับตราที่ระบุในตราประทับตรา
ตราประทับตราที่ระบุในตราประทับตราที่ระบุในตราประทับตราที่ระบุในตราประทับตราที่ระบุในตราประทับตรา
ตราประทับตราที่ระบุในตราประทับตราที่ระบุในตราประทับตราที่ระบุในตราประทับตราที่ระบุในตราประทับตรา

มาตรา ๕ ในกรณีที่ห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด
สหกรณ์ หรือมูลนิธิ และบุคคลใดซึ่งมีหน้าที่ในคดีแพ่งในนามของนิติบุคคลนั้น ต้องยื่น
ชื่อตนลงในคดีในคดีที่ตนยื่นฟ้องคดี จากคดีแพ่งที่ตนยื่นฟ้องคดีในนามของห้างหุ้นส่วน
หรือห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือในนามของนิติบุคคลหรือมูลนิธิใด

หมวด ๒

ความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด และบริษัทจำกัด

มาตรา ๖ ห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนหรือห้างหุ้นส่วนจำกัดใด ในกรณีที่ชื่อ
ในดวงตรา ป้ายชื่อ หนังสือบอกกล่าวป่าวร้อง จดหมาย ใบแจ้งความ หรือเอกสาร
อย่างอื่นเกี่ยวกับธุรกิจของห้างหุ้นส่วน

(๑) ถ้าเป็นอักษรไทย ไม่ใช่คำว่า "ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล" หรือ
"ห้างหุ้นส่วนจำกัด" ประกอบชื่อ แฉกแฉกรณี

(๒) ถ้าเป็นอักษรต่างประเทศ ไม่ใช่คำซึ่งมีความหมายว่า "ห้างหุ้นส่วน
สามัญนิติบุคคล" หรือ "ห้างหุ้นส่วนจำกัด" ตามประกาศของกระทรวง เศรษฐกิจการ
ประกอบชื่อ แฉกแฉกรณี

ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าสิบบาท
จนกว่าจะเลิกปฏิบัติใหญ่ตกลง

มาตรา ๗ ผู้ใดใช้ชื่อหรือชื่อซึ่งมีอักษรไทยประกอบว่า "ห้างหุ้นส่วนสหกรณ์
หรือห้างหุ้นส่วนจำกัด" "ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล" หรือ "ห้างหุ้นส่วนจำกัด" หรืออักษร
ต่างประเทศซึ่งมีความหมายดังกล่าวก่อ ประกอบ ในดวงตรา ป้ายชื่อ หนังสือบอกกล่าวป่าวร้อง
จดหมาย ใบแจ้งความหรือเอกสารอย่างอื่นเกี่ยวกับธุรกิจ โดยมิได้เป็นห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน
หรือห้างหุ้นส่วนจำกัด เว้นแต่เป็นการใช้ในงานของจดทะเบียนเกี่ยวกับการตั้งห้างหุ้นส่วน
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าสิบบาท จนกว่าจะ
เลิกใช้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๘ บริษัทจำกัดใด นอกจากธนาคาร ในกรณีที่ชื่อในดวงตรา ป้ายชื่อ
หนังสือบอกกล่าวป่าวร้อง จดหมาย ใบแจ้งความหรือเอกสารอย่างอื่นเกี่ยวกับธุรกิจของบริษัท

(๑) ถ้าเป็นอักษรไทย ไม่ใช่คำว่า "บริษัท" ไว้หน้าชื่อ หรือ "จำกัด"
ไว้ท้ายชื่อ

(๒) ถ้าเป็นอักษรต่างประเทศ ไม่ใช่คำซึ่งมีความหมายว่า "บริษัทจำกัด"
ตามประกาศของกระทรวง เศรษฐกิจการ ประกอบชื่อ

ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าสิบบาท
จนกว่าจะเลิกปฏิบัติใหญ่ตกลง

มาตรา ๕ ผู้ใดใช้ชื่อหรือยี่ห้อซึ่งมีอักษรไทยประกอบว่า "บริษัทจำกัด" "บริษัท" หรือ "จำกัด" หรือ ~~หรือใช้ชื่อหรือยี่ห้อซึ่งมีอักษรไทยประกอบว่า "บริษัทจำกัด" "บริษัท" หรือ "จำกัด"~~ หรืออักษรต่างประเทศซึ่งมีความหมายดังกล่าวประกอบในดวงตรา ป้ายชื่อ หนังสือพิมพ์ ~~หรือใช้ชื่อหรือยี่ห้อซึ่งมีอักษรไทยประกอบว่า "บริษัทจำกัด" "บริษัท" หรือ "จำกัด"~~ จดหมาย ใบแจ้งความหรือเอกสารอย่างอื่นเกี่ยวกับธุรกิจโดยมิใช่เป็นบริษัทจำกัด เว้นแต่เป็นการใช้ในการจดทะเบียนเกี่ยวกับกิจการบริษัท หนังสือชี้ชวนให้เข้าซื้อหุ้นหรือหนังสือบอกกล่าวป่าวร้อง ของระวาง โทษปรับไม่เกินสองพันบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าสิบบาท จนกว่าจะเลิกใช้ ~~หรือใช้ชื่อหรือยี่ห้อซึ่งมีอักษรไทยประกอบว่า "บริษัทจำกัด" "บริษัท" หรือ "จำกัด"~~

มาตรา ๑๐ บริษัทจำกัดใดไม่เอาหุ้นซึ่งรับแล้วออกขายทอดตลาด ~~หรือใช้ชื่อหรือยี่ห้อซึ่งมีอักษรไทยประกอบว่า "บริษัทจำกัด" "บริษัท" หรือ "จำกัด"~~ ค่าหุ้นที่เรียกเก็บตกเป็นค่าชำระ หรือไม่ส่งคืนเป็นหนี้ให้แก่ผู้ถือหุ้นตามมาตรา ๑๑๒๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ของระวาง โทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๑๑ บริษัทจำกัดใดไม่ทำใบหุ้นมอบให้ เป็นคู่มือแก่ผู้ถือหุ้น หรือเรียกค่าธรรมเนียมเกินกว่าที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๑๑๒๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือไม่ทำใบหุ้นตามมาตรา ๑๑๒๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ของระวาง โทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๑๒ บริษัทจำกัดใดออกใบหุ้นออกให้แก่ผู้ถือโดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๑๓๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือออกใบหุ้นออกให้แก่ผู้ถือโดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๑๓๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ของระวาง โทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๑๓ บริษัทจำกัดใดไม่มีสมุดทะเบียนผู้ถือหุ้นตามมาตรา ๑๑๓๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ของระวาง โทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๑๔ บริษัทจำกัดใดไม่รักษาสุมิตะเป็นบัญชีหุ้น หรือไม่เก็บบัญชีหุ้นของไม่เปิดสมุดทะเบียนใหญ่ผู้ถือหุ้นตามมาตรา ๑๑๓๕ วรรค ๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ของระวาง โทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๑๕ บริษัทจำกัดใดเป็นเจ้าของถือหุ้นของตนเอง หรือรับจำหน่ายหุ้นของตนเอง โดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๑๔๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ของระวาง โทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๑๖ บริษัทจำกัดใดไม่ชำระเป็นเงินตามมาตรา ๑๑๔๖ มาตรา ๑๑๕๓ มาตรา ๑๑๕๔ มาตรา ๑๑๕๕ หรือมาตรา ๑๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ของระวาง โทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๑๓๗ บริษัทจำกัดใดไม่มีสำนักงานบอกเหตุ เป็นน หรือไม่ส่งคำบอกกล่าวตาม
มาตรา ๑๑๕๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๑๓๘ บริษัทจำกัดใดลงพิมพ์หรือแสดงจำนวนเงินทุนของบริษัทโดยฝ่าฝืน
มาตรา ๑๑๕๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๑๓๙ บริษัทจำกัดใดไม่เรียกประชุมตามมาตรา ๑๑๗๗ วรรค ๑ แห่ง
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๑๔๐ บริษัทจำกัดใดไม่ลงพิมพ์ในคำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ หรือ
ไม่ส่งคำบอกกล่าวไปยังผู้ถือหุ้น หรือไม่ระบุสถานที่วันเวลาและสภาพแห่งกิจการที่จะได้
ประชุมปรึกษากันในคำบอกกล่าวตามมาตรา ๑๑๗๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๑๔๑ บริษัทจำกัด

- (๑) ไม่ทำบัญชีบัญชีตามมาตรา ๑๑๕๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
- (๒) ไม่จัดให้มีผู้สอบบัญชีตรวจสอบงบดุลหรือไม่นำบัญชีงบดุลเสนอที่ออกมิตินที่
ประชุมใหญ่ ไม่ส่งสำเนางบดุล หรือไม่มีสำเนางบดุลตามมาตรา ๑๑๕๗ แห่งประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือ
- (๓) ไม่จำหน่ายสำเนางบดุลแก่ผู้ปรารถนาจะซื้อตามมาตรา ๑๑๕๘ วรรค ๑
แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๑๔๒ บริษัทจำกัดใดจ่ายเงินปันผลโดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๐๑ หรือแจกเงิน
ปันผลโดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๐๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินสองพันบาท

เงินใด ๆ ที่จ่ายหรือแจกให้แก่ผู้ถือหุ้นในฐานะ เป็นผู้ถือหุ้นนอกจากเงินค่าหุ้น ให้
ถือว่าเงินปันผลตามมาตรานี้

มาตรา ๑๔๓ บริษัทจำกัดใดไม่บอกกล่าวว่าจะปันผลอย่างไร ๆ อันใดอันญาติให้จ่าย
ตามมาตรา ๑๒๐๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
หนึ่งพันบาท

มาตรา ๑๔๔ บริษัทจำกัดใดไม่เสนอบรรดาหุ้นที่ออกใหม่ให้แก่ผู้ถือหุ้นตามมาตรา
๑๒๒๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๒๕ บริษัทจำกัดใดไม่โฆษณาหรือไม่มีหนังสือบอกกล่าวความประสงค์ จะลดทุนตามมาตรา ๑๒๖๖ วรรค ๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือจัดการลดทุนโดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๖๖ วรรค ๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๒๖ บริษัทจำกัดใดออกหุ้นกู้โดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๖๕ มาตรา ๑๒๓๐ หรือมาตรา ๑๒๓๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๒๗ บริษัทจำกัดใดไม่โฆษณาหรือไม่ส่งคำบอกกล่าวให้ทราบรายการที่ประสงค์จะควบบริษัทเข้ากันตามมาตรา ๑๒๕๐ วรรค ๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือจัดการควบบริษัทเข้าด้วยกันโดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๕๐ วรรค ๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๒๗ ทวิ ในกรณีที่บริษัทจำกัดกระทำความผิดตามมาตรา ๑๐ ถึงมาตรา ๒๖ กรรมการของบริษัทนั้นหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในกรณาคำเป็นงานของบริษัทจำกัดนั้น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๒๘ กรรมการใดของบริษัทจำกัดไม่ส่งสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นและผู้ขาดจากเป็นผู้ถือหุ้นตามมาตรา ๑๑๓๕ วรรค ๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๒๙ กรรมการใดของบริษัทจำกัดไม่เรียกประชุมวิสามัญตาม มาตรา ๑๑๓๖ วรรค ๒ หรือมาตรา ๑๑๓๕ วรรค ๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๓๐ กรรมการใดของบริษัทจำกัด

(๑) ไม่ส่งสำเนางบดุลตามมาตรา ๑๑๔๕ วรรค ๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(๒) ไม่จัดให้ถือบัญชีตามมาตรา ๑๒๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือ

(๓) ไม่จัดให้จับบันทึก หรือไม่เก็บรักษาสมุดตามมาตรา ๑๒๐๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๓๑ กรรมการใดของบริษัทจำกัดโฆษณาหนังสือชวน หนังสือชักชวน
ข่าวร้อง หรือหนังสืออย่างอื่นโดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๒๓ หรือมาตรา ๑๒๓๓ แห่งประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โฆษณาหนังสือชักชวน โฆษณาหนังสือชวน โฆษณา
ต่องระหว่างไทยกับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๓๒ ผู้ถือหุ้นใด รับหรือยอมจะรับประโยชน์เป็นพิเศษสำหรับตนหรือ
ผู้อื่น เพื่อเป็นการตอบแทนในการที่จะลงคะแนนเสียง หรือการลงคะแนนเสียงในที่
ประชุมใหญ่ของบริษัทจำกัด ต่องระหว่างไทยกับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ผู้ใดให้ หรือสัญญาว่าจะให้ประโยชน์เป็นพิเศษแก่ผู้อื่น เพื่อเป็นค่าตอบแทน
ในการที่ผู้ถือหุ้นนั้นจะลงคะแนนเสียงหรือการลงคะแนนเสียงในที่ประชุมใหญ่ของบริษัทจำกัด
ต่องระหว่างไทยเช่นเดียวกัน

มาตรา ๓๓ ผู้สอบบัญชีใดของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือ
บริษัทจำกัด รับรองบัญชีหรือบัญชีอื่นใด โฆษณาบัญชีอื่นไม่ถูกต้อง หรือโฆษณาบัญชี
ต่องระหว่างไทยกับไม่เกินสองพันบาท หรือจำกัดไม่เกินหนึ่งปี หรือรับประโยชน์สองหมื่นบาท
หรือทั้งสี่พันห้าร้อยบาท

มาตรา ๓๔ ผู้ชำระบัญชีใดของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือ
บริษัทจำกัด ไม่กระทำตามมาตรา ๑๒๕๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
หรือมาตรา ๑๒๕๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต่องระหว่างไทยกับไม่เกินแปดพันบาท

มาตรา ๓๕ ผู้ชำระบัญชีใดของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือ
บริษัทจำกัด ไม่จดทะเบียนตามมาตรา ๑๒๕๔ มาตรา ๑๒๕๕ มาตรา ๑๒๕๖ หรือ
มาตรา ๑๒๖๖ วรรค ๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต่องระหว่างไทยกับไม่
เกินห้าพันบาท

มาตรา ๓๖ ผู้ชำระบัญชีใดของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือ
บริษัทจำกัด ไม่ร้องขอต่อศาลตามมาตรา ๑๒๖๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
ต่องระหว่างไทยกับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๓๗ ผู้ชำระบัญชีใดของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือ
บริษัทจำกัด

(๑) ไม่ทำบัญชี หรือไม่เรียกประชุมใหญ่ตามมาตรา ๑๒๕๔ แห่งประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(๒) ไม่ทำรายงานหรือไม่เปิดเผยรายงานตามมาตรา ๑๒๖๗ แห่งประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(๓) ไม่ทำรายงาน ไม่เรียกประชุมใหญ่ หรือไม่มีแจ้งกิจการตามมาตรา ๑๒๖๐
วรรค ๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือ

(๔) ไม่มอบบัญชีและเอกสารตามมาตรา ๑๒๖๑ วรรค ๑ แห่งประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๓๕ ผู้ชำระบัญชีใดของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือบริษัท
จำกัด ไม่เรียกประชุมใหญ่ ไม่ทำรายงาน หรือไม่แถลงตามมาตรา ๑๒๖๕ แห่งประมวลกฎหมาย
แพ่งและพาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๓๖ ผู้ชำระบัญชีใดของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือบริษัท
จำกัด แบ่งคืนทรัพย์สินโดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๖๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๔๐ กรรมการหรือผู้ชำระบัญชีของบริษัทจำกัดโดยเจตนาทุจริต แสดงออก
ซึ่งความเท็จ หรือปกปิดความจริงต่อที่ประชุมใหญ่ในเรื่องฐานะการเงินของบริษัทนั้น ต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๔๑ บุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้าง
หุ้นส่วนจำกัด หรือบริษัทจำกัด เอาไปเสีย ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่าหรือทำให้ไร
ประโยชน์ซึ่งทรัพย์สินอันติดบุคคลดังกล่าวหรือทรัพย์สินที่นำมาไว้ ถ้าใครกระทำเพื่อให้เกิดความ
เสียหายแก่ผู้รับทรัพย์สินที่นำมา ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกิน
สามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๒ บุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้น
ส่วนจำกัด หรือบริษัทจำกัด รู้ว่าเจ้านั้นของนิติบุคคลดังกล่าวหรือเจ้านั้นของบุคคลอื่นซึ่งจะไร้สิทธิ
ของเจ้านั้นของนิติบุคคลดังกล่าว บังคับการชำระหนี้จากนิติบุคคลดังกล่าว โฉนดหรือจะไร้สิทธิ
เรียกของทางศาลให้ชำระหนี้ ชำระ ชดเชย หรือโอนให้แก่ผู้ซึ่งมิใช่ผู้รับชำระหนี้ดังกล่าว
หรือผู้แสดงในนิติบุคคลดังกล่าว เห็นแก่ที่ซึ่งไม่เป็นความจริง ผู้ใดกระทำความผิดในเจ้านั้นให้ชำระ
หนี้ทั้งต่อหนี้และต่อทางศาล ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือ
ทั้งจำทั้งปรับ

- (๑) ย้าย ชดเชย หรือโอนให้แก่ผู้อื่นซึ่งทรัพย์สินของนิติบุคคลดังกล่าว หรือ
 - (๒) แกล้งโอนนิติบุคคลดังกล่าวเป็นหนี้ซึ่งไม่เป็นความจริง
- ถ้าใครกระทำเพื่อมิให้เจ้านั้นได้ชำระหนี้ทั้งหมดหรือบางส่วน ต้องระวางโทษ
จำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๓ บุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของทางหุ้นส่วนจดทะเบียน
ทางหุ้นส่วนจำกัด หรือ บริษัทจำกัด กระทำการหรือไม่กระทำการเพื่อแสวงหาประโยชน์
มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย เพื่อตนเองหรือผู้อื่นเป็นการเสียหายแก่บริษัทดังกล่าว
ของระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๔๔ บุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของทางหุ้นส่วนจดทะเบียน
ทางหุ้นส่วนจำกัด หรือบริษัทจำกัด กระทำ หรือยินยอมให้กระทำการดังต่อไปนี้

- (๑) ทำให้เสียนาม ทำลาย เปลี่ยนแปลง ตัดทอน หรือปลอม บัญชี ผู้ถือหุ้น ผู้
เอกสาร หรือหลักประกันของทางหุ้นส่วนหรือบริษัท หรือที่เกี่ยวกับทางหุ้นส่วนหรือบริษัท หรือ
- (๒) ลงข้อความเท็จ หรือไม่ลงข้อความสำคัญในหนังสือ ผู้ถือหุ้น บัญชี หรือเอกสาร
ของทางหุ้นส่วนหรือบริษัท หรือที่เกี่ยวกับทางหุ้นส่วนหรือบริษัท

ถ้ากระทำหรือยินยอมให้กระทำการ เชื้อดวงให้ทางหุ้นส่วน บริษัท ผู้เป็นหุ้นส่วน
หรือผู้ถือหุ้นขาดประโยชน์อันควรได้ ของระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือปรับ
ไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันสี่พันบาท หรือทั้งปรับทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๕ ผู้ใดโฆษณาชวนให้เชื่อซื้อหุ้นโดยฝ่าฝืนมาตรา ๔๑๐๓ แห่ง
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ของระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๔๕ ผู้เริ่มก่อการใดโฆษณาหนังสือระชวน หนังสือบอกกล่าวข่าวร้อง
หรือหนังสืออย่างอื่นโดยฝ่าฝืนมาตรา ๔๑๐๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โทษ
ปรับไม่เกินห้าพันบาท ของระวางโทษปรับไม่เกินแปดพันบาท

มาตรา ๔๖ ผู้ใดโฆษณาชวนให้เชื่อซื้อหุ้นโดยฝ่าฝืนมาตรา ๔๑๐๔ แห่ง
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ของระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๔๖ ผู้ใดโฆษณาหนังสือระชวน หนังสือบอกกล่าวข่าวร้อง หรือหนังสือ
อย่างอื่น เพื่อชวนให้เขาซื้อหุ้นหรือหุ้นลูกจนใดจดทะเบียนหนังสือนั้น ๆ โทษปรับ
ไม่เกินห้าพันบาท ของระวางโทษปรับไม่เกินสามพันบาท

มาตรา ๔๗ ผู้ใดโฆษณาโดยอ้างถึงบุคคล ตำแหน่งหน้าที่ บัญชี รายงาน หรือ
กิจการอื่นเกี่ยวกับทางหุ้นส่วนจดทะเบียน ทางหุ้นส่วนจำกัด หรือบริษัทจำกัด โทษปรับ
ไม่เกินห้าพันบาท หรือปรับไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสามพันบาท

(๑) ลวงผู้มีส่วนได้เสียในทางหุ้นส่วนหรือบริษัทนั้น ให้ขาดประโยชน์อันควรได้
จากทางหุ้นส่วนหรือบริษัทนั้น หรือ

(๒) ชูใจบุคคลให้เขาเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้น โหมอบหมายหรือให้ส่งทรัพย์สิน
ให้แก่ทางหุ้นส่วนหรือบริษัทนั้น หรือให้เขาเป็นผู้ค้ำประกันหรือให้ให้ทรัพย์สินเป็นประกัน
ทางหุ้นส่วนหรือบริษัทนั้น

ต้องระวางโทษทัณฑ์ไม่เต็มหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกิน
หกพันบาท หรือทั้งปรับทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๔ ผู้ใดเข้าร่วมในที่ประชุมตั้งบริษัทจำกัด หรือในที่ประชุมใหญ่ของ
บริษัทจำกัด และลงคะแนนออกเสียงหรืองดลงคะแนนออกเสียง โดยลวงว่าเป็นผู้เช่า
ชื่อผู้อื่น ผู้ถือหุ้น หรือผู้มีสิทธิออกเสียงแทนผู้เช่าชื่อผู้อื่นหรือผู้ถือหุ้น ต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินหนึ่งพันบาท

ผู้ใดให้อุปการะแก่การกระทำความผิดดังกล่าวในวรรค ๑ โดยส่งมอบเอกสารแสดง
การเช่าชื่อผู้อื่น หรือใบหุ้นซึ่งได้ใช้เพื่อการดังกล่าวแล้ว ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

มาตรา ๔๕ ผู้ใดโดยทุจริตกำหนดค่าแรงงานหรือทรัพย์สินที่นำมาลงใน
ทางหุ้นส่วนจดทะเบียน ทางหุ้นส่วนจำกัด หรือบริษัทจำกัด แทนเงินค่าหุ้นที่สูงกว่ามูลค่า
ที่แท้จริง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

หมวด ๓

ความผิดเกี่ยวกับสมาคมและมูลนิธิ

มาตรา ๔๖ ผู้ใดใช้ชื่อซึ่งมีอักษรไทยประกอบว่า "สมาคม" ในดวงตรา ป้ายชื่อ
จดหมาย ใบแจ้งความหรือเอกสารอย่างอื่นเกี่ยวกับธุรกิจโดยมิได้เป็นสมาคม เว้นแต่เป็น
การใช้ในการขอจดทะเบียนเกี่ยวกับการตั้งสมาคม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท
และปรับอีกไม่เกินวันละห้าสิบบาท จนกว่าจะไต่เลิกใช้ชื่อดังต่อไปนี้

มาตรา ๔๗ ผู้ใดใช้ชื่อซึ่งมีอักษรไทยประกอบว่า "มูลนิธิ" ในดวงตรา ป้ายชื่อ
จดหมาย ใบแจ้งความ หรือเอกสารอย่างอื่นเกี่ยวกับธุรกิจโดยมิได้เป็นมูลนิธิ ต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกินสองพันบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าสิบบาท จนกว่าจะไต่เลิกใช้ชื่อดังต่อไปนี้

มาตรา ๔๘ สมาคมใดไม่จดทะเบียนตามกฎหมายมาตรา ๓๖๕ แห่งประมวลกฎหมาย
แพ่งและพาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๔๙ สมาคมใดแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมข้อบังคับของสมาคมโดย
ฝ่าฝืนมาตรา ๓๖๓ วรรค ๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือไม่ส่งสำเนาข้อบังคับ
ที่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมใหม่ตามวรรค ๑๒๕๓ วรรค ๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๕๕ สมาชิกใดไม่แจ้งการเปลี่ยนตัวบุคคลซึ่งได้รับมอบหมายเป็นผู้จัดการ
สมาคมแก่นายทะเบียนตามมาตรา ๑๒๔ วรรค ๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
ของระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๕๖ สมาชิกใดไม่ยอมให้สมาชิกของสมาคมตรวจความเป็นอยู่แห่ง
กิจการและทรัพย์สินของสมาคมตามมาตรา ๑๒๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
ของระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๕๗ สมาชิกใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๒๖ ตรี
วรรค ๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ของระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๕๘ ผู้จัดการใดของสมาคมดำเนินกิจการผิดวัตถุประสงค์ที่ประสงค์ของสมาคม
และการดำเนินกิจการนั้นเป็นภัยอันตรายต่อสันติภาพของประชาชน หรือน่าจะก่อให้เกิด
ความไม่สงบในบ้านเมือง ของระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี
หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งปรับทั้งจำ

ผู้ใดกระทำผิดตามวรรคหนึ่ง ของระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๕๙ ผู้ใดดำเนินกิจการของสมาคมซึ่งมีวัตถุประสงค์เป็นไปตามมาตรา ๑๒๗
แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เว้นแต่เป็นการดำเนินกิจการเพื่อวัตถุประสงค์เป็น
ของระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือ
ทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๖๐ ผู้ใดเป็นสมาชิกของสมาคมซึ่งมีวัตถุประสงค์เป็นไปตามมาตรา ๑๒๗
แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ของระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๖๑ ผู้ใดยังขึ้นเป็นสมาชิกของสมาคมซึ่งศาลได้สั่งให้เลิกสมาคมนั้น
แล้วตามมาตรา ๑๒๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือนายทะเบียนได้สั่งให้เลิก
สมาคมนั้นออกเสียจากทะเบียนตามมาตรา ๑๒๗ ตรี แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
ของระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือ
ทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๖๒ ผู้ใดแบ่งสินทรัพย์ที่เหลืออยู่เมื่อเลิกชำระบัญชีแล้วให้แก่สมาชิกของ
สมาคม หรือโอนสินทรัพย์ดังกล่าวให้แก่บุคคลอื่นโดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๕ แห่งประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ของระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี
หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๕๓ บุคคลใดซึ่งมิใช่สมาชิกของมูลนิธิไม่ว่าหนึ่งหรือสองแห่งความแก่ทบวงถาวรเจ้าหน้าที่
ตามมาตรา ๕๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๕๔ บุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในกิจการของมูลนิธิโดยมิได้เป็นสมาชิกของมูลนิธิ
ของมูลนิธิโดยทางภาคพิเศษใด ๆ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๕ บุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของมูลนิธิ ดำเนินกิจการผิด
วัตถุประสงค์ประสงค์ของมูลนิธิ หรือข้อกำหนดความควบคุมทรัพย์สินของมูลนิธิ และการดำเนินการ
นั้นอาจเป็นการเสียหายแก่มูลนิธินั้นหรือสาธารณชน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท
หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๖ ในข้อความในมาตรา ๓๓ ถึงมาตรา ๕๔ มาใช้บังคับแก่บุคคล
ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของสมาคมหรือมูลนิธิด้วยโดยอนุโลม

.....
.....

ประสงค์ พ.
..... ท.

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่
คณะกรรมการได้เข้าประจำที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการจะมีอะไรชี้แจงนอกจากที่รายงานไว้
หรือไม่

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : กรรมการขอแก้คำผิด คือพิมพ์ผิดไปใน
มาตรา ๖ คือ ขอโทษลืมตัดคำว่า "ปรับ" ไป "โทษจำคุกไม่เกิน ๒ ปี" คำว่า "ปรับ" หน้า
โทษจำคุกนั้นขอตัดออก พิมพ์ผิดไป มาตรา ๖ บรรทัดที่ ๔ ของมาตรา ๖ คือขอรวางโทษปรับ
จำคุก "ปรับ" นั้นพิมพ์เกินไป ขอตัดออก

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับ
ห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคมและมูลนิธิ พ.ศ. ๒๕๐๐

นายอารีย์ คันถิเวชกุล (นครราชสีมา) : คำปรารภใช้โทษ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่เป็นข้อร่างอยู่

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติไม่มีการแก้ไข คำปรารภ

นายอารีย์ คันถิเวชกุล (นครราชสีมา) : เฉพาะคำปรารภเท่าที่คณะกรรมการ
การได้แก้ไขโดยที่แก้ไขเสียใหม่จากของร่างเดิมโดยที่ตัดคำว่า "มีกฎหมายเกี่ยวกับความผิดออก"
และใช้คำว่า "ปรับปรุณกฎหมายว่าด้วย" ข้าพเจ้าสงสัยว่ากรรมการไปตัดเขาออก เรื่องอะไร
ไปแก้ไขเขาเรื่องอะไรเพราะว่าร่างเกิมนั้นก็มีเหตุผลและหลักการว่า "เพราะว่ากฎหมายอัน
ว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจำกัด" นั้นเกิมนั้นมีอยู่ในกฎหมายอาญาแล้วจะยกเลิกใน
พ.ศ. ๒๕๐๐ จึงจำเป็นต้องออกกฎหมายนี้ขึ้นมา มิใช่มีการแก้ไขเพิ่มเติม แล้วกฎหมายนั้นคงอยู่
และโดยเฉพาะอย่างยิ่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ได้ประกาศใช้วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๐ เหมือน
กัน จึงเป็นที่สงสัยว่าเท่าที่ตัดออก คณะกรรมการมีเหตุผลและเจตนาอย่างไร

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : ที่กรรมการตัดออกและแก้เช่นนั้น เพราะเหตุ
ว่าคำปรารภนั้นไม่ตรงกับความจริง "คือโดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมาย" ความจริงกฎหมายนั้น

m/๒

ยังมีอยู่แล้ว และเวลานี้ยังมีอยู่ เป็นแต่เพียงว่าจะเลิกใช้ในวันที่ ๑ มกราคม เพราะฉะนั้นจึง
 โทษคิดว่า "มี" ออก ส่วนว่าทำไมถึงใช้คำว่า "ปรับปรุง" นั้น เพราะว่ากรมการทะเบียน
 ตรวจดูแล้วในมาตราต่าง ๆ นั้นไม่ใช่ลอกของเก่าลงมา แต่ว่าได้ปรับปรุงให้ดีขึ้น และมีการเพิ่ม
 เพิ่มขึ้นเป็นอันมาก เพราะฉะนั้นก็เป็นการสมควรที่จะบอกใหญ่ที่อำนาจกฎหมายนี้เขาว่าไม่ใช่แต่จะ
 เอากฎหมายนั้นออกมาจากกฎหมายลักษณะอาญาอย่างเดียว แต่ว่าได้มีการปรับปรุงขึ้นอีกหลาย
 มาตรา คือกรมการทะเบียนก็แก้คำปรารภให้ตรงกับความจริงเท่านั้น

(เนื่องจากประธานสภาผู้แทนราษฎรมีกิจธุระ ขุนคลังศึกษากร รองประธาน
 สภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๑ จึงดำเนินการประชุมแทน)

ร้อยโท จารุบุตร เรืองสุวรรณ (ขอนแก่น) : ในการแก้ไขในบททั่วไปในมาตรา
 ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ ที่คณะกรรมการคัดค้านนี้ ข้าพเจ้าอยากจะทราบเหตุผลจากทาง....

ผู้ว่าการมหาดไทยสภาผู้แทนราษฎร : ยังไม่ถึง ถ้าถึงพูดเรื่องคำปรารภกัน
 นายอารีย์ ศิโนเวศกุล (นครราชสีมา) : คือว่าข้าพเจ้าจะพูดถึงประเด็นเรื่อง

คำปรารภอยู่ ผู้ที่คัดค้านที่กรมการทะเบียนเมื่อคืน ข้าพเจ้าว่าไม่ตรงกับหลักการและเหตุผล
 เดิม คือขอประทานโทษ ที่จำเป็นต้องเอาเหตุผลเดิมมาอ่านให้ฟัง คือเหตุผลเดิมในร่างนั้นเขียน
 ว่าโดยที่ความเดือดร้อนเกี่ยวกับกฎหมายทางหุ้นส่วนจดทะเบียนว่ากีดขวาง ๆ เหล่านี้จะได้ออกเล็ก
 โดยพระราชบัญญัติให้ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๐ ทนทาน และโครงการประมวลกฎหมาย
 อาญาใหม่ที่ไม่ต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับความผิดในเรื่องนี้ไว้ด้วย คือหมายถึงว่าเขาย่อ ๆ สั้น ๆ
 อย่างนี้ เมื่อในร่างเดิมได้บอกชัดแล้วว่ากฎหมายที่จะใช้เกี่ยวกับหุ้นส่วนต่าง ๆ เหล่านี้
 จะไม่มีอีกแล้ว แล้วกฎหมายที่ขึ้นมาใหม่นี้ก็ไม่ได้ใช้ในขณะนี้ เราจะใช้ใน พ.ศ. ๒๕๐๐ เหมือนกัน
 เพราะฉะนั้นเท่าที่ท่านกรมการทะเบียนแจ้งว่าเราปรับปรุงกฎหมายขึ้นต่าง ๆ เหล่านี้ ข้าพเจ้า
 ว่ายังไม่ถูกต้อง เพราะถ้าหากเป็นจริงอย่างท่านกรมการทะเบียนว่ากฎหมายว่ารัฐบาล โดยเฉพา
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมซึ่งกฎหมายนี้มาเกิด แล้วให้เหตุผลต่อสภาได้ ท่านว่ากฎหมายนั้น

๕๓๓

ไม่มี และจะต้องยกวางขึ้นมาใหม่ แต่เหตุไฉนกรมมาธิการจึงเป็นต้นของรัฐบาลแต่งตั้งมาด้วย
ชี้แจงว่ากฎหมายนี้มีอยู่ เป็นการชักกัน ข้อเท็จจริงและหลักฐานเหล่านี้ท่านจะดูได้ในบันทึก
งานการประชุมที่แล้วมา ข้าพเจ้าถึงให้ท่านชี้แจงให้ละเอียดกว่านี้สักหน่อย

หลวงอรรถพรพิศาล กรรมการธิการ : กฎหมายก็มีอยู่ในขณะนี้ ไม่ใช่ไม่มี เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราจะเขียนคำว่า "มี" ให้มีกฎหมายอีกมันก็จะซ้ำความไปว่ากฎหมายมีอยู่แล้ว ฟังถึงจะให้ไม่มีอีก เพราะฉะนั้นในการที่กรรมการธิการแก้เป็นว่า "ปรับปรุง" มันเป็นการชอบแล้ว แต่ที่เราตัดคำว่า "มี" ออกนั้น ก็เพราะเหตุว่า กฎหมายนี้จะต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา ก่อนกฎหมายลักษณะอาญาที่เราจะยกเลิกไปนั้นยังไม่ยกเลิก เราต้องประกาศไปก่อน เพราะฉะนั้นการที่เราจะเขียนคำว่า "มี" นั้น จึงไม่ตรงกับความจริง กรรมการธิการจึงได้แก้ และขอเขียนขึ้น

นายอารีย์ ศันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าว่ากรรมการธิการยังมาขึ้นยืนในหลักการที่ผิด ๆ อย่างนี้เป็น การที่ไม่ค่อยเป็นธรรมดาของสภา ฯ พนมข โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านจำไรใหม่ที่ท่านออกกฎหมายอาญาที่แล้วมานี้ ท่านทำไมไม่บอกว่าคุณปรับปรุงกฎหมายอาญามัน เก่ามันวางละ ท่านเอาฉบับใหม่มาใช้ ท่านที่ว่าใช้ได้ กฎหมายอาญาขณะนี้ยังใช้ฉบับเก่า ท่านเองเกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้ก็ในมาตรา ๒ เขียนไว้ชัดแจ้งว่าให้ประกาศใช้วันที่ ๑ มกราคม คำว่า ๗๗/๗๗๓ มีหรือไม่มีในวันที่ ๑ มกราคมไม่ใช่มีในขณะนี้ ข้าพเจ้าจึงว่าเป็นการกระทำที่ไม่ชอบ เราต้องพยายามทำกฎหมายนั้น ให้เป็นกฎหมายที่ถูก จริงอยู่ข้าพเจ้าไม่ใช่ นักนิติศาสตร์ แต่ว่าโดยหลักการแล้วเราชอบที่จะทำให้มีแบบฉบับที่ดี จึงใคร่ขอให้กรรมการพยายามที่จะให้เหตุผลต่าง ๆ เป็นไปเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติ อย่าพยายามเถียงว่าท่านทำแล้วต้องถูกขสมอไป มันจะเหมาะกว่า

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการธิการไม่แข็งแรง คุณเผด็จ ฯ

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : ความจริงในเรื่องนี้ก็เป็นสิ่งที่น่าจะได้พิจารณาเหมือนกัน อย่างรวมคอมเหมือนกัน เพราะจะได้เป็นประวัติเกี่ยวกับเรื่องกฎหมายฉบับนี้ต่อไป ท่านประธาน ฯ ที่เคารพความจริงกฎหมายเดิมมีหรือไม่มีอยู่ก็เป็นปัญหาที่ได้เขียนกันอยู่ เมื่อขึ้นข้อเท็จจริงก็เห็นจะเป็นที่ยอมรับกันว่าไม่มีอยู่แล้ว แต่ว่าไม่ใช่ไม่มีอยู่โดยลักษณะกฎหมายแยกออกมาเฉพาะฉบับ คล้าย ๆ มีอยู่ในประมวลกฎหมายอาญาเดิมแล้วจะมีการปรับปรุง นี่มันน่าจะมีกฎหมาย เป็นว่ามีอยู่เป็นพระราชบัญญัติโดยเฉพาะแล้ว แล้วมีการปรับปรุงใหม่อีกครั้งหนึ่ง เป็นพระราชบัญญัติโดยเฉพาะเหมือนกัน

เพราะฉะนั้นด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าก็มีความเห็นว่าร่างเดิมหรือตามที่คุณอารีย์ ๆ ทักท้วงนั้นก็เป็นที่สมควร แต่เป็นเรื่องเหตุผลคนละทางกัน เหตุผลของข้าพเจ้าเห็นว่าแม้ว่ากฎหมายนั้นจะมีอยู่ก็มีอยู่ ไม่ใช่กฎหมายโดยเฉพาะ มีอยู่ส่วนหนึ่งเป็นส่วนที่ ๑๑ ในกฎหมายลักษณะอาญา ก็เท่ากับกฎหมายโดยเฉพาะมันไม่มี เรามานแยกออกเป็นกฎหมายเฉพาะ แต่อย่างไรก็ตามถ้าปัญหาเหล่านี้ก็จะถกเถียงกันต่อไป ข้าพเจ้าก็ใคร่จะเสนอความคิดเห็นว่า ถ้าอย่างนั้นก็ปรารถนาละเอียดให้ตรงกับความจริงเลย เนื่องจากเราจะไปปรับปรุงกฎหมายอาญาใหม่ ยกเลิกส่วนที่ ๑๑ นี้ หรือส่วนความผิดเกี่ยวกับเรื่องนี้ไปเสีย จึงได้ร่างขึ้นใหม่และมีการปรับปรุงขึ้นอีก คือเขียนยาวไปหน่อยก็ไม่ใช่ไร คำปรารภนี้ ให้มันรู้เจตนารมณ์ที่แท้จริงของกฎหมาย ข้าพเจ้าเห็นว่าเขียนอย่างนี้ละก็เป็นที่ตรงความมุ่งหมายของทุก ๆ ฝ่ายและตรงกับข้อเท็จจริงด้วย ขอความกรุณาตามกรรมมาธิการพิจารณาในเรื่องนี้มีความคิดเห็นประการใดก็ขอจะฟังบ้าง

นายพันตำรวจเอก พันธ์ นิลวัฒนาภรณ์ กรรมมาธิการ : เรื่องคำปรารภอย่างนี้ที่จริงที่เราเคยทำอย่างยืดยาวแล้ว กรรมมาธิการนี้ก็ไม่ได้คัดค้าน แต่ว่าเนื่องจากเราจะเห็นได้กฎหมายลักษณะอาญาที่เขาปรารถนาร่างยืดยาวนั้น ประมวลกฎหมายอาญาเรานิตเดียว ทั้งนี้ก็เพราะเราอยากจะทำแบบฉบับที่สถานีได้วางกันไว้เอง เพราะฉะนั้นการที่จะไปอารมณ์ทว่าเนื่องจากกฎหมายลักษณะอาญาโดยยกเลิกส่วนที่ ๑๑ อะไรนั้น มันก็กลายเป็นว่ายืดยาวไป นี้เราเห็นแต่ให้รู้ว่าไม่ใช่กฎหมายใหม่ เป็นกฎหมายที่สืบเนื่องมาจากส่วนที่ ๑๑ ของกฎหมายลักษณะอาญา เราทำเพื่อให้อีกเท่านี้ การที่ว่าจะเป็นการคัดค้าน ผมคิดว่ากรรมมาธิการก็ตามเราทำเพื่อประโยชน์ของชาติด้วยกัน ไม่มีมีการคัดค้าน และที่ว่าจะเป็นการเสียหายนั้น คำปรารภนี้จะไม่เห็นเหตุให้เสียหายเลย

๓๖

คำบรรยายที่เพิ่งขอใหม่เท่านั้นว่ากฎหมายนี้มีเดิมมาเมื่อไร แล้วเพราะอะไรถึงต้องเ
มา ในเรื่องเกิดมาขึ้นสืบเนื่องจากส่วนที่ ๑๑ ของมติว่าจากที่ท่านผู้อภิปราย ถือว่าชี้แจง
นี้ด้วยเหตุผลแล้ว กรรมการก็เห็นว่าเป็นไปไม่ไร้อ้อ และเห็นว่าเหมาะสมแล้ว.

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ ไม่มีการ
แก้ไข หมวด ๑ บททั่วไป

ร้อยโท จารุบุตร เรื่องสุวรรณ (ชอนแก่น) : หมวด ๑ บททั่วไป มีมาตรา ๓
มาตรา ๔ และมาตรา ๕ ที่ทางคณะกรรมการได้คัดออกทั้ง ๓ มาตรา หักหมวด โดย
ที่ข้าพเจ้าได้ทราบเหตุผลจากทางคณะกรรมการก็โดยที่ท่านอ่านบทบัญญัติในมาตรา ๓ มาตรา
๔ มาตรา ๕ นี้จะไม่บัญญัติไว้ในกฎหมาย~~ประมวลกฎหมาย~~ แต่ทว่าข้าพเจ้าอยากขอ
เขียนคณะกรรมการว่า ในบทบัญญัติแห่งกฎหมายอาญานั้นได้เขียนข้อความในมาตรา ๓
มาตรา ๔ มาตรา ๕ นี้ไว้ครบทุก ๆ ประการหรือเปล่า.

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : หมวด ๑ นี้กรรมการได้คัดออกทั้งหมด
เพราะเห็นว่าแก้ไขมาแล้วเห็นว่าไม่ใช่ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับความผิดของส่วนที่ ๑๑ ของ
กฎหมายลักษณระอาญาเดิมที่จะยกเลิก เป็นการวางหลักทั่วไปในเรื่องทางหุ้นส่วน จดทะเบียน
ทางหุ้นส่วนหรือบริษัทจำกัด บทบัญญัติท่านเองนี้ถ้าควรที่จะบัญญัติไว้ก็ ควรจะบัญญัติไว้ใน
ร่างประมวลกฎหมายอาญา อย่างไรก็ดีในร่างประมวลกฎหมายอาญาไม่มีบัญญัติเช่นนี้ เพราะ
เห็นว่าควรที่จะเขียนความรับผิดชอบของหุ้นส่วนจำกัดกับบริษัทจำกัดด้วยตัวนั้น กรรมการเห็น
ว่าไม่สมควร ถ้าพูดว่ากฎหมายแต่ละฉบับจะได้เขียนไว้ แล้วไปตีความเอาในกฎหมายแต่
ละฉบับนั้นว่า สภาผู้แทนราษฎรมีความมุ่งหมายที่จะให้บริษัทจำกัดหรือไม่ เช่นใดเคย
มีคำพิพากษาศาลฎีกาว่า บริษัทที่เป็นเจ้าของหนังสือพิมพ์นั้นก็ต้องรับผิดชอบทางอาญาในเรื่อง
นั้นประมาณด้วย กรรมการก็คิดว่าในเรื่องนี้ควรจะเป็นเรื่องที่จะให้สภาผู้แทนราษฎร
ออกกฎหมายเป็นรายฉบับไปหรือมีฉบับเดียว ให้เป็นเรื่องของศาลที่จะตีความว่าในกรณี
ใดบ้าง ทางหุ้นส่วนจดทะเบียนทางหุ้นส่วนจำกัดหรือบริษัทจำกัดจึงควรจะมีควมรับผิดชอบในทาง

๗๗

กฎหมายอาญา การที่จะเขียนไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ซึ่งมีความมุ่งหมายแต่เพียงแต่เอาผิดกับ
ทางด้านส่วนสามประมวลกฎหมายแพ่งนั้นไม่ถูกต้อง และจะเป็นการทรมานตัวเกินไป กรมการ
จึงได้คัดออก อย่างไรก็ตาม กรมการก็ได้ไต่ถามว่า ๒๗ ทวีไว้แล้ว ความผิดที่เกี่ยวกับ
ทางด้านส่วนจำกัดหรือบริบทจำกัด เห็นว่าเป็นการสมควร.

นายสีง มารังกุล (บุรีรัมย์) : โขยที่คณะกรรมาธิการได้ตั้งเจตจำนงอันดีของใจ
ต้องการจะให้คณะกรรมาธิการชี้แจงไว้ดังต่อไปนี้ว่า ตามกฎหมายฉบับนี้ เราที่มีความประสงค์
ที่จะต้องการให้ประชาชนทุกคนเข้าใจการออกกฎหมายทุกฉบับหรือจะเป็นกฎหมายใดก็ตาม
เรามีความประสงค์ต้องการที่จะให้ประชาชนทุกคนเป็นผู้เป็นเจ้าของประเทศที่เข้าใจกฎหมาย
ไม่ใช่ได้เข้าใจแต่เฉพาะผู้ที่ออกกฎหมายหรือสถานีแห่งเดียวและอย่างเดียวกัน
เพราะฉะนั้นการที่ทางกรรมาธิการได้คิดหมวด ๑ ทวีไปออกทั้งหมดเลยนี้ ข้าพเจ้ายิ่ง
สงสัยว่ามันจะผิดหลักการกับกฎหมายฉบับนี้หรือไม่ ถ้าหากว่าคัดออกโดยไม่มีเหตุผลเพียงพอ
หลักการกฎหมายฉบับนี้ก็มีจากร่างเดิม คือมีความประสงค์ที่จะให้หลักการขึ้นนั้นแน่วแน่ลงไป
เป็นอย่าง ๆ โดยเราจะอ้างว่าข้อนี้ไปตรงกับกฎหมายฉบับนั้น ข้อนี้ อย่างไรก็ดี ข้าพเจ้า
คิดว่ามันจะผิดหลักการของกฎหมายฉบับนี้ไป

และโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เราต้องการที่จะได้ประชาชนทุกคนเข้าใจกฎหมายทุกฉบับ เพราะฉะนั้น
ให้ที่คัดลอกไปนี้ก็จะกระทำกิจการอื่นแจ้งก็ยังคงเดิมหรือไม่แน่ชัด และควรที่จะอธิบายให้แน่ชัด
ลงไปเลยว่าที่คัดลอกไปนี้มีความประสงค์อย่างไร แล้วไปสอดคล้องกับกฎหมายที่กฎหมายฉบับใหม่
ทำให้เห็นว่าเป็นอย่างไร อย่างนี้เพื่อเป็นการให้ประชาชนทุกคนจะได้เข้าใจกฎหมายฉบับนี้
แน่ชัด ไม่จำเป็นจะต้องไปค้นคว้ากฎหมายอีกหลายฉบับทำให้เสียเวลาในการทำความเข้าใจ สำหรับ
ที่กฎหมายฉบับนี้คัดลอกไปว่าทุกส่วน เพราะฉะนั้นขอให้คณะกรรมการได้แจ้งอีกครั้งหนึ่งเพื่อ
ประชาชนจะได้เข้าใจ

นายสุวิชัย พันธุ์เกษม กรรมการ : ขอให้ท่านสมาชิกผู้ใดที่สนใจพิจารณาใน
มาตรา ๓ จะยกตัวอย่างให้ท่านดู ในมาตรานี้บอกไว้โทษจำคุกหรือโทษประหารชีวิตให้เปลี่ยนแปลง
จำคุกหรือประหารชีวิตนี้เป็นโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นห้าหมื่นบาทหรือสองสิบล้านบาทในประเศใดในโลก
เราได้ประชุมกันแล้ว บรรดากรรมการผู้ซึ่งราษฎรทั้งหลายว่าเราบางโทษประหารชีวิตบริษัท
ซึ่งผู้ผู้จำกัดคดี ลงโทษประหารชีวิตสมาคม ลงโทษประหารชีวิตมูลนิธิ แล้วในขณะที่เดียวกันก็
เขียนคำพิพากษาว่าลงโทษประหารชีวิตบริษัท ก. แล้วก็ให้เปลี่ยนโทษเป็นปรับห้าหมื่นบาท
อย่างไร เพราะฉะนั้นก็บุคคลนี้เป็นบุคคลที่เกิดขึ้นโดยนิติสมมติ เมื่อเป็นเช่นนั้นความรับผิดชอบ
ในทางบริษัทนั้น หน้าที่หากว่าบริษัทไปทำผิดใครเป็นผู้รับผิดชอบแทน บริษัทก็มีในประมวช
กฎหมายแห่งพาณิชย์ก็มีการกล่าวว่าการ ผู้จัดการ สมาชิกหรืออะไรก็ตามแล้วแต่กรณี การที่ไปทำ
ผิดทางอาญา บริษัทลักษณะชำนานำหน้าออกนอกประเทศ บริษัทนั้นด้วยตัวเองไม่มีวัตถุประสงค์อย่างนั้น
แต่ที่ว่าที่ไปผู้ไปดำเนินการของบริษัทไปทำเข้า จะประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิตบริษัทจำกัดนี้
อย่างไร เพราะฉะนั้นเมื่อมีเหตุผลอย่างนี้แล้วจึงเห็นว่าไม่ควรที่จะเขียนไว้ และเขียนไว้ศาล
ตัดสินก็เป็นเรื่องน่าจะสมชั้นอยู่ ไม่มีใครทำ เพราะฉะนั้นเราจึงเห็นว่าหมวดนี้ไม่ต้องมี และอันนี้
ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกฎหมาย มีการปรับเป็นรายวันอะไรก็ตามบริษัทนั้นไม่ ก็ว่าไปตามเรื่องเดิม
แล้วกฎหมายเดิมในเรื่องนี้เขาไม่มีการเขียนไว้เช่นนั้น เพราะฉะนั้นกรรมการจึงได้คัดลอกแล้ว

นายเผด็จ จิราภรณ์ (นิสิต) : คำที่กรรมการคนแรกได้ออกมาชี้แจงถึงเรื่องที่ตั้ง

๗๕

บททั่วไป ให้เห็นว่า ข้อกฎหมายนี้มีแต่เรื่องกำหนดความผิด จึงไม่ควรกำหนดบททั่วไปไว้
นั้น ขอบพระบาทไทย สักอกรเหตุทุก ๆ อันนั้นข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย เพราะการที่ข้อกฎหมายนี้
มีอย่างนี้แล้วจะมีบทบัญญัติทั่วไปสำหรับออกลักษณะ ในเรื่องนั้นสมควรจะมีหรือไม่มี ไม่ใช่เป็น
ข้อกฎหมายอย่างใด ในการที่จะมีบท ๑ ไปไว้

แล้วอีกประการหนึ่ง ข้าพเจ้าใคร่เรียนต่อที่ประชุมว่า ทางหุ้นส่วนนิติบุคคลต่าง ๆ
พวกนี้ก็อาจจะมีความรับผิดชอบได้ทั้งในทางนิติบุคคลและบุคคลธรรมดา ซึ่งดำเนินการ อย่างที่
กรรมวิธีการใดเข้มแข็งเมื่อใด นั่นก็เป็นสิ่งที่ยอมรับกันทั่ว ๆ ไป บางสิ่งบางอย่างนิติบุคคลพอจะ
รับผิดชอบก็ควรรับผิดชอบไป เช่นกรณีเรื่องปรับเป็นต้น ~~แต่ในกรณีปรับปรับปรับปรับปรับปรับ~~ เป็นโทษ
ในทางอาญาซึ่งจะต้องมีโทษจำคุกแล้วผู้ที่รับผิดชอบในทางหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นก็จะต้องได้รับโทษ
แต่อย่างใดก็ตามผู้ทํานานกับออกว่ากฎหมายฉบับนี้ เขียนมาดีไม่มีมาแต่เดิม ข้าพเจ้าก็สงสัยต่อไปว่า
คณะกรรมการของกฎหมายฉบับนี้ก็ ~~เข้าใจอยู่ในวงคณะกรรมการชุดนี้~~ แล้วทำเอง
อะไรเอง เข็มนี้แล้วก็ร่างเสนอมาอย่างนี้ก็เป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้สภาสงสัยว่า ความตั้งใจเดิมกับความ
คิดที่เปลี่ยนแปลงใหม่มันอย่างไรกันแน่ อะไรมันถูกกันแน่ ทานพระธรรมา ที่เคารพ ในการที่
กำหนดบททั่วไปสำหรับเปลี่ยนแปลงโทษนี้ เป็นสิ่งที่สมควรที่จะมีไว้ ซึ่งเรื่องจะหวังถึงว่าศาลจะเขียน
อย่างไร จะปรับเป็นโทษอย่างไร นั้นข้าพเจ้าเห็นว่าไม่สมควรที่จะไปหวังอย่างนั้น การที่มี
บททั่วไปนี้เป็นเหตุอันหนึ่งที่จะให้คนทั่ว ๆ ไป หรือทางหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นหรือบุคคลใดดำเนินการ
การนั้น ได้เข้าใจกฎหมาย โดยหลักกฎหมายอันนี้ว่าตนจะต้องรับผิดชอบต่ออย่างไรกัน อย่างไร
คุณสิ่ง ๆ ว่า เพราะฉะนั้นกฎหมายอันใดที่เรียกว่าเราจะคัดออกไป ~~ที่สหรือคงไว้ความร่างนี้~~
ผู้เดิมมันนะ ข้าพเจ้ามีความเห็นว่าถ้าคงไว้มันไม่เป็นการเสียหายอย่างไร ก็ควรจะคงไว้
ถ้าหากว่าคงไว้มันจะทำให้เสียหายหรือความหมายในกฎหมายเปลี่ยนแปลงไปอย่างสำคัญ นั่นก็
เป็นสิ่งที่ควรจะต้องคิดเสียอะไร เสียอย่างนั้นข้าพเจ้าก็สงสัยกรรมวิธีการชุดนี้ก็คิดว่ามันจนอะไรต่าง
จนไม่เป็นภาษาแล้ว ถ้าพูดถึงอ่านในลักษณะ ... นี้ ข้าพเจ้าอยากจะว่าอย่างนั้น อีกนะ ...
ในคำประมวลกฎหมายลักษณะอาญาเขียนไว้เข้าใจมาก เข้าใจได้ดี

๕๐

แต่มาถกหมายฉบับนี้ ไปทุกมาตรา ๆ ที่จะลึกลงไปเรื่อย ๆ ก็จะพูดจนคนสามคน ไม่สามารถจะเข้าใจได้ เพราะฉะนั้นในเรื่องที่ติดไปนี้ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยควรจะต้องไว้ เพราะไม่เป็น การเสียหายอย่างใด การที่จะไปท้วงโยศลาดบางนั้นอย่างนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควรจะท้วงโยศลาด ควรจะคงไว้ตามร่างเดิมนี้

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : กรรมการขอชี้แจงอย่างนี้ นัก

กฎหมายก็มีความคิดเห็นแตกต่างกันโดยที่ร่างเดิมเขามีไว้หมด เขามีความประสงค์จะวางหลักทั่วไปว่า ถ้าทางไหนส่วนจดทะเบียนหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด กระทั่งนิติบุคคลแล้ว บางคราวก็เอาโทษกับบริษัทบ้าง บางคราวก็เอาโทษกับกรรมการส่วนช่วยการบ้าง เขาก็เจตนาที่จะวางหลักทั่วไป แต่กรรมการนี้ก็รับขอความไว้วางใจจากสภา ๆ นี้ให้ไปกระทำ เขาก็มีความเห็นอีกทางหนึ่ง คือเขามีความเห็นว่าเขียนอย่างนี้แล้ว ไม่ชัด เราควรที่จะเขียนให้ชัดลงไป ในกฎหมายนั้นเอง ว่าเรื่องใดจะเอาผิดกับบริษัท เรื่องใดจะเอาผิดกับกรรมการส่วนช่วย การอย่างนี้คิดว่า เป็นประโยชน์แก่ประชาชนมากกว่า ส่วนจะเขียนเป็นบททั่วไปอย่าง มาตรา ๓ - ๔ - ๕ และประชาชนก็ไม่ทราบได้ว่า เมื่อไรเราจะเอาผิดกับกรรมการ เมื่อไรเราจะเอาผิดกับบริษัท ฉะนั้นความเห็นที่แตกต่างกันโดยที่กรรมการนี้ก็เห็นว่า ในพระราชบัญญัติ ความมุ่งหมายก็คือว่าจะเอาส่วน ๑๑ ที่อยู่ในกฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. ๑๒๗๓ ซึ่งได้ถูกประมวลกฎหมายอาญาคัดออกนั้นมาใช้ได้ เพราะฉะนั้นในการแก้ไขครั้งนี้หรือปรับปรุงครั้งนี้ก็ควรจะต้องมีความชัด-เฉพาะความผิดนั้นเท่านั้น แล้วกรรมการก็เอาความผิดแต่ละข้อที่ความผิดนั้นมาพิจารณาดูว่า เรื่องใดจะเอาผิดกับบริษัท ก็เขียนเอาไว้ชัดเจนว่า เรื่องนี้เอาผิดกับบริษัท เรื่องใดจะเอาผิดกับผู้จัดการ เรื่องใดจะเอาผิดกับกรรมการ ส่วนช่วยการก็เขียนไว้ชัดเจน และโดยวิธีนี้ก็คงจะสมควรความประสงค์ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ว่าชัดกว่า ประชาชนอ่านก็ทราบได้ทันทีว่ากรณีไหนเอาผิดกับบริษัท กรณีไหนเอาผิดกับ

๕๑

บุคคลธรรมดา เป็นกรรมการด้านวิชาการหรือผู้จัดทำผู้จัดการ

ผู้ทำการแทนประชาชนสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการที่ชี้แจงมาแล้ว

คุณยังคิด ใจละก็ชกให้ วรวิทย์แก้วกัน

นายอารีย์ ศักดิ์เวชกุล (นครราชสีมา) : คือข้าพเจ้าก็กังวลใจอยู่มาก

โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ท่านกรรมการพยายามชี้แจงว่า โดยหลักแล้ว ท่านนิติบุคคลกับบุคคล

สามัญ ในการลงโทษทางอาญาที่แตกต่างกันทั้งที่ ศาลระธานใหม่ อาจสรุปสายหยุด ๆ ก็

อธิบายไว้แล้ว ถ้าท่านคัดออก ท่านว่าใจความมากกว่าผู้กันนั้น ข้าพเจ้าว่าตรงกันข้าม

โดยเฉพาะมาตรา ๕ มาตรา ๕ ที่ท่านคัดออก มาตรา ๕ มาตรา ๕ นี่เราแยกประเด็น

ออกแล้วว่าจะไร เป็นความผิดอาญาเกี่ยวกับนิติบุคคล และความผิดอาญาเกี่ยวกับเอกชน โดย

เฉพาะอย่างยิ่งท่านจะเห็นว่ามาตรา ๕ ซึ่งแบ่งแยกความผิดระหว่างผู้รับผิดชอบของงานกับ

นิติบุคคลนั้นว่าใครควรจะได้รับผิดชอบมากกว่าใคร และมาตรา ๕ ก็เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้น

เท่าที่ท่านกรรมการชี้แจงว่าเท่าที่คัดออกนี้จะให้ประโยชน์แก่การวินิจฉัยกฎหมายว่า

กว้างขวางยิ่งขึ้นนั้น ข้าพเจ้าว่าไม่เป็นการที่ชอบนักโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เราจะลดกฎหมายจน

กว้างขวางเกินไปได้ไหม กฎหมายที่ไม่ชอบจะต้องลดกฎหมายให้จำกัดวงความผิดขึ้นมา ก็ท่าน

จะลดกฎหมายกว้าง เขียนคำเดียวว่าใครมีความผิดต้องโทษเท่านี้ทั้งหมดไป สม ท่านมาแยก

แยกผิดลงโทษเท่านี้ ลงโทษเท่านี้ และกรณีอย่างนี้เพื่ออะไร ถ้าใครก็สำหรับทางหุ้นส่วน

นิติบุคคลก็เป็นที่ยอมรับกันแล้วว่าจะต้องมีความผิดเหมือนกัน ถ้านิติบุคคลเกิดขึ้น เป็นคนอย่าง

นิติบุคคลมางนิติบุคคลถึงสำคัญทางมาในพหุนามของนิติบุคคลนั้น นิติบุคคลนั้นหนีไม่พ้นใน

ความผิดทางอาญา อย่างสิ่งเครื่องอาวุธยุทโธปกรณ์ที่เราห้าม ถึงไมนามของนิติบุคคลนี้ ถ้าไม่

ยับยั้งแล้วว่านิติบุคคลต้องผิดด้วย ท่านเองเดี๋ยวกันถ้าหากว่าไม่มีในที่จดทะเบียนไว้ สำหรับ

นิติบุคคลนั้น บุคคลกระทำอย่างใดในนามนั้นก็ลงโทษมาตรา ๕ นี้ทำให้ชัดแจ้งขึ้น ถ้าอ่านแล้ว

เท่าที่กรรมการชี้แจงว่าไม่ต้องเขียนกติกาขึ้น มาหน้าเจ้าเลยยังชงใจใหญ่ เพราะอย่างนี้
อาจารย์สายหยุด ก็พยายามใส่ใจทั่ว ๆ ไป กันไป อย่างคุณผู้สัจจิ่ง ๆ ว่าก็จะดีกว่านี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านยังคิดใจใหม่ คิดใจที่จะยืนยัน

๗๗๘ ข้อการคะแนน ไหวศใหม่

นายอารีย์ คันติเวชกุล (นครราชสีมา) : คิดใจไม่ได้ เขาไม่ยอมรับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะฉะนั้นก็เป็นอันว่าผ่านไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : หมวด ๒ ความผิดเกี่ยวกับทางหุ้นส่วน

จดทะเบียน หุ้นส่วนจำกัด และบริษัทจำกัด ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ มาตรา ๓

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้ถามมาขึ้นบัลลังก์ คำเนินการประชุมต่อไป)

นายวิมล ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : มาตรา ๓ นี้ กรรมการมาเพิ่ม

"ผู้ใดใช้ชื่อซึ่งมีอักษรไทย" มีอยู่อย่างนั้นคำเดิม แล้วกรรมการมาเพิ่มคำว่า "ผู้ใดใช้ชื่อ
หรือยี่ห้อ" อย่างนี้ผมไม่เห็นด้วย เพราะว่าคำว่า "ยี่ห้อ" นั้นเป็นภาษาต่างประเทศ แล้วก็
คำว่า "ผู้ใดใช้ชื่อ" ตามร่างเดิมมันได้ความที่อยู่แล้ว ก็ใช้เครื่องหมายหรือยี่ห้อแล้วก็ เป็นชื่อ
อยู่ในตัว เพราะฉะนั้นจะไปใช้คำว่า "ยี่ห้อ" ลงไปซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศนั้น ผมไม่เห็น
ด้วย เราควรจะพยายามหลีกเลี่ยงคำภาษาต่างประเทศไปมาก ถ้าเรามีภาษาไทยอยู่แล้ว โดย
เพราะอย่างนี้ คำว่า "ยี่ห้อ" นี้เป็นภาษาจีน ซึ่งจีนก็มีอะไรแดง ๆ คำ ๆ อยู่ ซึ่งผู้
ทำนายกรัมนครก็ได้กล่าวว่า แดง ๆ มีอยู่มาก เราก็ควรจะหลีกเลี่ยงมันไปไกล ถ้าจำเป็นจะ
ใช้คำภาษาต่างประเทศแล้ว ก็ควรใช้เป็นภาษาฝรั่งไปเสียเลย เอาเป็น "มาร์ค" หรือเป็น
เทรด มาร์ค (Trade mark) ไปเลยอย่างนั้นจะดีกว่า เพราะฉะนั้นผมจึงเห็น
ว่าไม่ควรใช้คำว่า "ยี่ห้อ" ไปด้วย

CM

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : การที่กรรมการเริ่มคำว่า "หรือ
 ยี่ห้อ" นั้นก็โดยความเคารพต่อสภา ฯ นี้เอง คือร่างนี้ไม่มี ไม่ใช่เป็นกฎหมายใหม่ เป็น
 กฎหมายซึ่งผ่านมาในสมัยที่ประชุมคราวนี้เอง ซึ่งเราได้ออกไป ทางสภา ฯ ก็มาเริ่มคำว่า
 "หรือยี่ห้อ" ในการแก้ไขครั้งนี้ก็ปรากฏว่า ชื่อมัน โดยมากเราหมายถึงชื่อบุคคล เช่นนาย ก.
 นาย ข. แล้ว นาย ก. นั้นเราอาจจะชื่อในการค้าที่ เรียกว่า เทรค-แอม อีก แล้วทางสภา
 นี้เองก็ลงมติรับรองร่างไปแล้ว ประกาศให้เป็นกฎหมายไปแล้วว่า "ยี่ห้อ" นี้จะไม่เกี่ยว
 ว่าชื่อจีน ชื่อไทยนั้น ถ้าชื่อใดเรามาใจจนเป็นภาษาของเราแล้วก็ใช้ได้ กรรมการเองก็
 เคารพต่อมติของสภา ฯ นี้ ซึ่งได้ออกไปในสมัยนี้เอง ใจได้ว่า "ยี่ห้อ" แล้วมาเริ่มขึ้นที่สภา
 นี้เอง เพราะเห็นว่าชื่ออย่างเดียวไม่ครอบคลุมชื่อในทางการค้า คือ เทรค แอม กรรมการก็คิด
 เพื่อไม่ให้เหมือนกับร่างพระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ไปแล้วเมื่อเร็ว ๆ นี้

นายวิม ภูริรัตน์ (อุบลราชธานี) : ที่สภา ฯ ได้เริ่มไปนั้นท่านกรรมการ
 พอลงมติแล้วเห็นอีกได้ใหม่ว่า มีพระราชบัญญัติอะไรบ้าง แล้วก็อาจจะถามกรรมการว่า
 คำว่า "ยี่ห้อ" นั้นแปลเป็นไทยว่าอย่างไร

นายสุวิชัย พันธุ์เกษม ^{กมลวาท} (สมาชิกพรรค) : จะขอเรียนให้ท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติทุกท่านว่า ฉบับที่ ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาญา พ.ศ. ๒๕๕๕ มาตรา
 ๓๔๖ ซึ่งมาตรา ๓ บกเลิกความมาตรา ๓๔๖ ให้ใช้ความต่อไปนี้ "ผู้ใดใช้ชื่อยี่ห้อ" นี้ผ่าน
 เร็ว ๆ นี้เอง และสภา ฯ นี้รับรอง

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๕

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ข้าพเจ้าได้ฟังคำอภิปรายของ
 กรรมการแล้ว รู้สึกว่าเราได้เปลี่ยนแปลงกฎหมายมาหลายฉบับแล้วในสภา ฯ นี้ ออกไป
 แล้วก็ออกมาในมื่ออย่างพระราชบัญญัติเกณฑ์ทหาร พระราชบัญญัติสมาชิกสภาผู้แทน ฯ พระราช

หรือว่าท่านยังคิดว่าใช้ภาษาจีนต่างคำเข้ามาในด้วย มันก็ดี เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเสนอให้เลิก
ออกเสีย

นายสุวิชัย ทัศนเศรษฐ (กรรมการ) : คณะกรรมการ ได้พยายามทำให้เป็นไป
ตามความต้องการของสภาเป็นอย่างไรบ้าง แต่ที่ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องทั้งนี้ มีใจคิดว่าเข้ามาใน
เรื่องกฎหมายเลือกตั้งอะไรต่าง ๆ ก็ขึ้น ต้องเป็นไปตามกาลสมัย แต่เรื่องชื่อหรือเรื่องอักษร
อะไรต่าง ๆ นี้ท่านบอกว่าควรจะใช้ภาษาไทย ท่านเห็นไหมว่าทุกวันนี้ในกฎหมายต่าง ๆ มีภาษา
บาลีสันสกฤตบ้าง ไทยบ้าง จีนบ้าง ฝรั่งเศสบ้าง มันต้องมั่วอย่างนั้น บางเรื่องที่ใช้ก็มานานจน
กระทั่งเข้ามาเป็นภาษาของเรา เราก็นึก อย่างเงินนี้ท่านเข้าใจว่าเป็นคำไทยหรือ เงินนี้มาจาก
ภาษาจีน เราก็นึกทุกแห่ง "เงิน" ทั้งนั้น เพราะฉะนั้นกรรมการที่เขียนนี้ถ้าไม่ใช่เป็นเรื่อง
เกี่ยวกับความจำเป็นที่จะแก้ไขตามกาลสมัยแล้วก็ขอให้ผ่านไปตามหลัก ไม่อย่างนั้นไม่รู้จักหลัก
อะไร เพราะฉะนั้นกรรมการที่เสนอนี้ให้สมมุติ จึงขอเขียน

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ฟังแล้วก็ยังทะเลาะกัน ๆ อยู่เองที่ท่า
บอกว่าเราใช้ภาษาบาลี สันสกฤต ซึ่งเอามาใช้ ภาษาบาลีสันสกฤตทุกวันนี้เป็นภาษา
ไทยเราดี ๆ นี้เอง ไม่ใช่ภาษาจีนที่เราจะมาใช้ในนี้ เพราะฉะนั้นใช้คำว่าชื่อ ๆ อ้อ ๆ ฆ่า
ก็เอามาใช้ในกฎหมายนี้โดยเป็นการที่ไม่เหมาะสมและโดยเฉพาะในขณะนี้เราควรจะมีกฎ
สำหรับภาษาที่ว่า นี้ภาษาต่างคำ ภาษาจีนนี้ไม่ควรจะให้ปรากฏในภาษากฎหมาย เช่นสำหรับในส
นี้เสีย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้ายังเห็นว่าควรจะได้ตัดออก และความจริงนั้นถ้าเราใช้เกี่ยวกับหรือภ
ไทยเราแล้วสภานี้ควรจะเห็นด้วย ไม่ควรที่จะเอาภาษาจีนมาใช้ในกฎหมายของเรา เพราะเร
เดี๋ยวนี้ก็เป็นเอกราชพอสมควรอยู่แล้วเหมือนกัน

หลวงธรรมสารพิศาล (กรรมการ) : ถ้าหากว่าเราจะเขียนแต่คำว่าชื่อแล้วที่
ในมาตราของบัญญัติจีน เขาบอกว่าเขาเป็นชื่ออย่างเขียนะ อย่างนี้ทางหุ้นส่วนจำกัดที่เราไม่ได้
มีชื่อ เขาว่าชื่อของเขาม่าอย่างนั้น นี่ถ้าหากเขาประพฤติผิดความมาตรา ๘ อย่างนี้เราถึงไทย
เขาไม่ได้ เขาก็เป็นชื่อ ไม่ใช่ชื่อกฎหมายอาจต้องจำกัดคำหรือให้มันชัดเจนที่จะลงโทษคนหรือ

๔๖

โทษเขา เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราไม่มีเหตุผลที่ไว้ใจกันแล้ว เราจะลงโทษเขาไม่ได้ ก็
เป็นอันยกพร่องกฎหมายนั้น เพราะฉะนั้นในการที่กรรมการเคม้นั้นเป็นการชอบแล้ว และตรงกับ
ประมวลแพ่งอีกด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพเจ้าคิดว่าเห็นจะ(ที่)เข้าใจกันดีแล้วเรื่องนี้

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ยังไม่เข้าใจ คืออย่างนี้ครับ....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการก็ยังยืนยันว่ายี่ห้อ ที่ไปขอไปข้าพเจ้าจะ
ขอให้ประชุมวินิจฉัย เพราะเหตุว่าเป็นเรื่องที่ไม่ค่อยยาวอะไรนัก

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : มันน่าพิวง ถ้าอย่างนั้นรมช.ชาติเอก
เขาทำทั้งวิธีที่ขึ้นมา เขาใช้ภาษาแรก กฎหมายนี้คลุมไม่ถึงที่ท่านประธานฯ อภิปรายเป็นหลัก
กฎหมายในสภา ไม่ใช่ว่าจะสั่งมาผูกมัดใครโดยไม่ใช่หลักวิชานั้นไม่ถูกท่านประธานฯ ถ้าหาก
ว่าเจกใช้คำว่ายี่ห้ออันภาษาแรกก็เขียนเป็นภาษาแรกไปเลย กฎหมายนี้คลุมไม่ถึงก็ใช้ไม่ได้เลย
เพราะฉะนั้นควรจะต้องแล้ว ท่านประธานฯที่เคารพ ย้ำไปคือถึงไปเลย

พระยาสิทธิธรรมประคัลภ์ (ประธานกรรมการ) : ที่จริงก็ชอบพระคุณที่มี
สมาชิกสภาหลายท่านเอาใจใส่ แต่ข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนต่อประชุมนี้ว่า เรื่องยี่ห้อหรือยี่ห้อมันเป็น
ปัญหาอันน่าตั้งแต่คิดคำบรรพตั้งแต่ครั้งข้าพเจ้าเรียนกฎหมายหลายสิบปีมาแล้ว แต่เดิมเขาใช้ว่า
"ยี่ห้อหรือนามสัญญา" คือแปลว่าจะฟ้องร้องใครนั้นเราจะฟ้อง ถ้าเป็นยี่ห้อให้ตามสัญญาเวลานั้น
และต่อมาสภานี้เอง ได้ออกกฎหมายอะไรใช้ว่ายี่ห้อ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้านึกว่าที่ประชุมนี้จะวินิจฉัย
ได้แล้ว

นายหิน กุวิวัฒน์ (อุบลราชธานี) : กระผมคิดใจญูมากเดี๋ยว คือ(๙)ใจ

กรรมการชี้แจง กรรมการท่านหนึ่งบอกว่าศัพท์ของเราเป็นศัพท์ที่มาจากภาษาอันอยู่มากแล้ว
เช่นภาษาบาลีสันสกฤตอะไรนั้นกลายมาเป็นไทยแล้ว ส่วนคำว่ายี่ห้อถึงแม้ว่าเราใช้ภาษาตลก
อยู่ มันไม่ใช่ไม่เคยมีอยู่ในตำเนียบของภาษาราชการหรอก เป็นแต่เพียงภาษาตลกอยู่ เราไม่ควร
จะนำมาบัญญัติในกฎหมายเช่นนี้ เป็นอย่างนี้ข้าพเจ้าจึงขอไม่อยากจะใหม่ไว้ แลที่นี้ผมยังไม่ได้รับ

107

คำตอบจากกรรมาธิการว่ายี่ห้อกับคำว่ายี่ห้อต่างกันอย่างไร อย่างเป็นต้นว่า อย่างกรรมาธิการ
ท่านหนึ่งคือคุณหลวงอรุณพรา ออกรายชื่อแจ้งบอกว่ามีชื่อบริษัทนั้น แต่แจกเขาให้ว่ายี่ห้ออย่าง
นี้ ยี่ห้อคือชื่อเขาตนเอง หมายถึงชื่อแลกรรมาธิการจะชี้แจงได้ไหมคำว่ายี่ห้อกับชื่อมันแปลต่างกัน
อย่างไรบ้าง ก็คือหมายความว่ายี่ห้อคือชื่อของบริษัทนั่นเอง เป็นชื่ออย่างหนึ่ง แต่ชื่อของบริษัทมัน
เป็นอย่างนี้ กระผมเห็นว่าควรจะต้องเป็นอย่างไรที่เดียว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าเมื่อกรรมาธิการยังยืนยันเช่นนั้นแล้ว จะขอ
ให้ที่ประชุมวินิจฉัยสำหรับมาตรา ๗ บรรทัดต้น ที่กรรมาธิการไปเติมคำว่า "หรือยี่ห้อ" นี้ควรจะ
ให้แก้ไขตามกรรมาธิการหรือว่าควรจะต้องยกเลิก ท่านผู้ใดเห็นสมควรคัด "หรือยี่ห้อ" ที่กรรมา
ธิการเติมนี้ควรจะเอาออก โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นคงไว้ตามกรรมาธิการ ได้โหวตเพิ่มเติม
มานี้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สันนิษฐานว่าเป็นไปตามกรรมาธิการ ต่อไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๘

นายอารีพ คันติเวชกุล (นครราชสีมา) : มาตรา ๘ นี้ข้าพเจ้าขอคัดกรรมา
ธิการ คือเดี๋ยวนี้เราอ่านคำว่า "ยี่ห้อ" มาแล้ว คือมาตรา ๘ บรรทัดแรก บริษัทจำกัดใดนอกจา
รณาการโดยกรณีชื่อ ขอให้เติมว่า "หรือยี่ห้อ" ได้ไหม

นายหยุด แสงอุทัย (กรรมาธิการ) : บริษัทมีแค่ชื่อ ไม่มียี่ห้อ คือยี่ห้อนั้นคือบุคคล
ธรรมดา เช่นนายเบ้งหรือนายอะไรเป็นชื่อจีนเขามียี่ห้อ "เบ้งเส็ง" หรือนายชวนาท่างไทย
พาณิชย์อะไรต่าง ๆ นี้เป็นยี่ห้อ แต่สำหรับคนธรรมดาเป็นเทศาณ แต่บริษัทนั้นชื่อนั้นเป็นชื่อของ
บริษัทนั่นเอง ไม่มียี่ห้อแล้วชื่อของบริษัทก็ไปจดทะเบียนแล้ว เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นต้องใส่

นายอารีพ คันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าเปิดดูคำว่า "ยี่ห้อ" ใน

พยานกรณแล้ว แปลว่าเครื่องหมาย ไม่ใช่ชื่อ เมื่อเป็นเครื่องหมายเขาเทียบในเครื่องหมายเขา
มีบริษัทจำกัดคอย จำเป็นต้องใส่ตัวใหม่ พยานกรณเมื่อก็เปิดอยู่แล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับที่ขอเอาไป เสนอนี้เป็นข้อประนีประนอมกับ
กรรมการ เพราะว่าคุณไม่ได้มีการแปรพฤติ กรรมการก็ไม่ได้แก้ไข เพราะฉะนั้นถ้ากรรมการ
การยังยืนยันอยู่ ไม่เต็ม ก็เป็นอันว่าเรื่องก็ต้องผ่านไป

นายทิม กุริวัฒน์ (อุบลราชธานี) : คือผมอยากจะสนับสนุนที่ขอเอาไป ขอบพระคุณ
ประนอมกับกรรมการ เพราะกรรมการ ได้ชี้แจงบอกว่า คำว่าบริษัทนี้ในมาตรา ๔ มีบริษัท
เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นใช้คำว่าชื่อ ผมคิดว่าในมาตรา ๕ กลับมีคำว่า "ผู้ใดใช้ชื่อหรือยี่ห้อซึ่งมีอักษร
ภาษาไทยประกอบด้วยบริษัท บริษัทจำกัด" หรืออะไรเหล่านี้ก็ยังมีใช้คำว่า "ยี่ห้อ" เพราะฉะนั้นใน
มาตรา ๔ จะใช้คำว่า "ยี่ห้อ" ไม่ได้หรือมาตรา ๕ เพิ่มเข้าอีกหน่อยไม่ได้หรือ จะได้อีกซัก ท่อน
ประธานกรรมการจะว่าอย่างไรครับ

นายชัยวัฒน์ อินทรทิพย์ (กรรมการ) : ขอได้โปรดทำใจเย็น ๆ แล้วอ่านข้อความ
ในมาตราแต่ละมาตราที่ท่านยกท้วงติง ๆ ในมาตรา ๗ ที่เราใช้เดิมคำว่า "ยี่ห้อ" มีบัญญัติถึงผู้ใด
บุคคล เอกชนคนใดคนหนึ่ง ส่วนในมาตรา ๕ นั้นระบุเฉพาะบริษัทจำกัดใดในกรณีใช้ ชื่อใคร ก็ชื่อ
บริษัทนั้นลงในวงตราและส่วนในมาตรา ๗ ก็เป็นผู้ใด คือเอกชนผู้ใด เหมือนกับมาตรา ๗ เหมือน
กัน เพราะฉะนั้นกรรมการจึงจะขมประนีประนอมกับท่านไม่ได้ ขอนี่ครับ

นายเทียน ไชยบัณฑิต (ตาก) : คือท่านกรรมการก็ไม่มีหลักเกณฑ์อะไรที่แท้จริง
คือวนไปวนมายุ่งเหยิงไปหมด ท่านเองท่านก็จะรู้สึกแล้วว่าท่านกรรมการนั้นผิด ที่ท่านแถลง อยา
ที่พูดกันว่านั่นถูกต้องแล้ว คือกรรมการท่านแถลงว่ามาตรา ๔ นั้นบริษัทจำกัดโดยทั่วถึงบริษัทใน
กรณีใช้ชื่อในวงตรา ท่านไม่เอายี่ห้อ ท่านบอกว่าบริษัทจำกัดนั้นไม่มียี่ห้อ แต่พอไปถึงมาตรา ๕ ผู้
ใดใช้ชื่อหรือยี่ห้อประกอบด้วยบริษัทจำกัด ที่มาตรา ๕ หมายความว่าบริษัทจำกัดโดยเฉพาะท่านใช้
คำว่ายี่ห้อเหมือนกัน

๕๑

นี้ท่านก็เลขแดงผิด แล้วท่านก็คงไม่รู้จะแก้ด้วยอย่างไร มาตรา ๕ นี้ เพราะว่ามาตรา ๔
 ก็พูดถึงบริษัทจำกัด มาตรา ๕ ก็พูดถึงบริษัทจำกัดเหมือนกันโดยเฉพาะ เพราะว่ามาตรา ๔
 นั้นพูดถึงว่า ผู้ใด เท่านั้น ไม่ได้พูดถึงบริษัทจำกัด มาตรา ๕ นี้พูดเฉพาะห้างหุ้นส่วนสามัญ
 จดทะเบียนหรือห้างหุ้นส่วนจำกัด นี้พูดถึงเรื่องบุคคลโดยเฉพาะ แต่พอมาถึงมาตรา ๕ นี้
 เรามุ่งเฉพาะบริษัทจำกัดที่ใส่ชื่อในวงตรา ป้ายชื่อ หนังสือออกกล่าวป่าวร้อง อะไรต่อสร
 อะไรต่าง ๆ ลงมาตรา ๕ นี้เราก็นำข้อจำกัดถึงบริษัทจำกัดเหมือนกันว่า "ผู้ใด" ใส่ชื่อแสดง
 ในจดหมายอะไรต่ออะไรก็ต้องเป็นบริษัทจำกัดด้วย ก็พูดไปอย่างนั้น เพราะฉะนั้นคำว่า "ยี่ห้อ
 ที่ใส่มานี้ก็เลยคล้าย ๆ กันจะเอาตามของเก่า ที่จริงของเก่าซึ่งไม่ได้ ข้าพเจ้าเองก็เห็นว่า
 ควรตัดมาตั้งแต่มาตรา ๔ นี้แล้ว เพราะว่าชื่อหรือยี่ห้อที่หมายความนั้นเดียวกัน เราจะไปเอา
 นายเลียบ ยี่ห้ออะไร อะไร นั่นก็เป็นชื่อเหมือนกัน อะไร ถ้าจะไปใช้ในวงตราเข้า
 มันก็ผิดเหมือนกัน เพราะถือว่าเป็นชื่อเหมือนกันมันก็ผิด ยี่ห้อหรือยี่ห้ออื่นเดียวกัน เพราะ
 ว่าถ้าไปใช้ เขาแล้วมันก็เป็นชื่อเกี่ยวกับประกอบการค้าอันเดียวกัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าที่
 ว่ากรรมการทำไมถูกเสียแล้ว เปลี่ยนไปเปลี่ยนมา นี่บางอันเปลี่ยนบางอันไม่เปลี่ยน

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : กรรมการขอยืนยันว่าที่กรรมการ
 ได้ชี้แจงไปนั้นถูกต้องแล้ว มาตรา ๕ นั้นบุคคลธรรมดา เช่น นาย ก. นาย ข. ย้ายไป
 ชื่อและยี่ห้อแล้วไปเติมผลออกคนอื่น เขาว่าตน เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัด
 เขาจึงได้ทานไว้ เป็นเรื่องห้ามบุคคลธรรมดา บุคคลธรรมดานั้นเขาอาจจะใช้ชื่อของเขา
 เช่นนางนายเลียบ ไชยนิรมิต ก็ได้ ขอประทานโทษ หรือว่าเขาอาจจะใช้ยี่ห้อเช่น
 ทางรัตนมาลา นางจางสุรงค์สารภณ์ อะไรต่าง ๆ หรือว่าทางเต็กเส่งหุนก็ อะไรนี้ ก็เป็น
 ยี่ห้อ มันเรื่องห้ามบุคคลธรรมดา ส่วนมาตรา ๕ นั้นท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจะได้เห็นว่าเรา
 ห้ามบริษัทจำกัดซึ่งชื่อนั้นไปจดทะเบียนแล้ว ที่เรากล่าวว่าบริษัทจำกัดนั้นจะไม่ใช้คำว่า
 "บริษัท" ไว้ข้างหน้า ใช้คำว่า "จำกัด" ไว้ข้างหลัง เพราะฉะนั้นมาตรา ๔ เราห้ามเจ
 บริษัทจำกัด ส่วนมาตรา ๕ ที่เราใช้คำว่า "ผู้ใด" นั้น เรากลับคนธรรมดาที่จะไปนอกค

อื่น เขาว่าเป็นบริษัทจำกัด เพราะฉะนั้นคนธรรมดาเขาอาจจะใช้ชื่อจริง เช่น นายหยุด
แสงอุทัย บริษัทจำกัด บริษัทนายหยุด แสงอุทัย อะไรต่าง ๆ จำกัด เราลืมนำ
ซึ่งคนธรรมดาคนนั้นก็ยังมีทั้งชื่อและทั้งยี่ห้อ หรือว่าเป็นบริษัทสหประชาไทย อะไรต่าง ๆ ซึ่ง
เป็นยี่ห้ออย่างนี้ เป็นต้น ซึ่งเมื่อเขาไม่ได้เป็นบริษัทจำกัดจริง ๆ แล้วเราห้ามไว้ เรากลัว
จะหลอกลวงประชาชน เพราะฉะนั้นกรรมการชยนิพนธ์ ที่ได้ชี้แจงมานั้นถูกต้องแล้ว

นายอารีย์ ทัศนวิเศษกุล (นครราชสีมา) : คือข้าพเจ้าทำของรองนะ

เมื่อได้คือไม่ได้แปดตัวคืออะไรไว้หรอก แต่เมื่อผ่านกรรมการ คืออาจารย์ หยุด ๆ
โดยอธิบายมาดีว่า ชื่อนั้นไปจดทะเบียนไว้แล้ว ถ้าไม่เอามาใช้ให้ถูกต้องตามที่จดทะเบียน
ไว้ คือไม่มีบริษัทหน้าหน้าและไม่มีจำกัดความหมายแล้ว ก็ให้ความผิด ท่านเองก็ยกยี่ห้อ
ข้าพเจ้าได้เรียนต่อสภาแล้วว่ก็แปลว่าเครื่องหมาย คราเครื่องหมายการค้า ในพจนานา-
นุกรมว่าอย่างนั้น คราเครื่องหมายการค้าบริษัทจำกัดอะไรต่าง ๆ ก็ต้องไปจดทะเบียน
เหมือนกัน ไม่อย่างนั้นมีการปลอมแปลงหรือเลียนเครื่องหมาย เมื่อไปจดทะเบียนแล้ว
ก็จำเป็นของใส่ไว้ด้วย หรือว่าถ้าหากว่าเป็นเครื่องหมายแล้วไม่มีความผิด ก็จะได้ให้
ที่ทราบกันไว้ก่อน ต่อไปถ้ามีคดีฟ้องร้องขึ้น ก็มีเครื่องหมายแล้วมีคำขอรับชื้อ แต่ไม่ได้
ใส่คำบริษัทจำกัดชื้อไม่ผิดละก็ให้ เป็นที่รู้กัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อกรรมการชยนิพนธ์ชี้แจงตามเดิม แล้วก็
ไม่ชี้แจงอะไร ผมก็คิดว่าเห็นจะเป็นอันว่าผ่านไปได้แล้ว คือว่ามันเป็นเรื่องที่ไม่ได้แปดตัว
ถูกต้องไว้ กรรมการเขาก็ไม่ได้ทำอะไร ขอประนีประนอม เขาก็ยังยืนยันชื้อ ก็เห็นจับ
ได้ คือไปเลขาธิการ ๆ อาน

เลขานุการสภานิติบัญญัติ : มาตรา ๔ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา
มาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา
๑๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๙

นายทิม ภูริพัฒน์ (ชลประทาน) : มาตรา ๑๕ นี้กรรมาธิการได้แก้ไขจาก ๑ พับ
บาทเป็น ๒ พับบาท และในทำนองเดียวกันมาตรา ๒๐ ก็แก้ ๑ พับบาท เป็น ๒ พับบาทเหมือน
กัน อย่างนี้ย่อมมีความสงสัยว่ากรรมาธิการมีหลักการแก้ไขอะไรที่ไปเพิ่มจาก ๑ พับบาทเป็น ๒
พับบาท และในมาตรา ๑๗ นั้น มีข้อความปรับไม่เกิน ๒ พับบาท และในมาตรา ๑๘ ก็มี
ข้อความปรับไม่เกิน ๑ พับบาท แล้วแก้เป็น ๒ พับบาท มาตรา ๑๗ ไม่มีการแก้ไขครั้งนี้ถึง
อย่างไรก็ตามกรรมาธิการเขียนขึ้นว่า เมื่อครั้งก่อนเราได้รับกฎหมายอาญาไปแล้ว
ในการที่กรรมาธิการไปแก้ไขค่าน้ำเงิน คือการปรับจำคุกปรับคิดเป็น ๕ เท่าของเงินเดิม
แล้วการลงโทษปรับก็คิดเป็น ๕ เท่าของเงินเดิมทุก ๆ แห่ง ดังนั้นกระผมจึงสงสัยว่าจะเขียนตาม
ว่าที่ท่านเพิ่มในกฎหมายนี้ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายอาญามาแต่เดิมด้วย เดิมกรรมาธิการ
เขียนไว้ ๑ พับบาท แล้วมาแก้เป็น ๒ พับบาท ท่านอาชญาหลักเกณฑ์อะไร ทำไมท่านไม่เอา
๕ เท่าเหมือนกฎหมายอาญามั้ง หรือว่าค่าน้ำเงินของกฎหมายอาญาในโน้นมันแพงกว่า
ค่าน้ำเงินของกฎหมายนี้หรือมันถูกลงว่า ข้าพเจ้าขอให้กรรมาธิการชี้แจง.

นายหยุด แสงอุทัย กรรมาธิการ : กรรมาธิการได้แก้ ๑ พับบาทเป็น ๒ พับบาท
๒ แห่ง ก็เพราะเหตุที่เราได้คำนวณดูแล้วว่าโทษ ๒ พับบาทเหมาะสม แล้วการกระทำผิดนั้น
ถ้ากระทำผิดที่มีลักษณะหนักเบาเท่าเทียมกันเราก็ควรจะมีโทษเท่ากัน กรรมาธิการก็เปรียบเทียบ
เทียบการกระทำที่ความผิดมาคร่านี้ คือมาตรา ๑๔ มาตรา ๒๐ กับมาตราอื่น ก็เห็นว่าลักษณะ
ของการกระทำนั้นเท่าเทียมกัน ก็แก้เป็น ๒ พับบาท นี่เป็นความเหมาะสม นอกจากนั้นยังขอ
เรียนว่าในกฎหมายอาญาไม่ใช่ว่าแก้เป็น ๕ เท่า ไม่ใช่เอา ๕ คูณโทษปรับเดิม เป็นแค่เพียงว่า
โทษจำคุก ๑ ปีนั้น โทษปรับที่คู่เคียงกันจะขอเป็น ๒ พับบาท แทน ๑ พัน ๕๐๐ บาท ยังไม่
เคยคิดว่าเป็น ค่าน้ำเงิน ๕ เท่า เป็นแค่เพียงว่า ถ้าหากไม่ใช่ค่าปรับแล้ว จะตั้งแทนค่าปรับ

๕ นาที ๑ วัน

นายหิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : คืออย่างนี้ครับ โทษปรับในกฎหมายอาญาออก
 จากโทษจำคุกปรับแล้ว โทษปรับอื่น ๆ เช่นเป็นต้นว่าจำคุกไม่เกิน ๑ ปี ปรับไม่เกิน ๑ พัน
 บาท อย่างนี้ในร่างเดิมกรรมาธิการว่า จำคุกไม่เกิน ๑ ปี ปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท ๑ หมื่น ๕ สิบ
 บาทอย่างนี้ มีอย่างนี้เกือบทุกแห่ง ที่กรรมาธิการท่านที่แข็งแรงเมื่อได้เป็นกรรมาธิการกฎหมาย
 อาญาด้วย แล้วท่านมาที่แข็งแรง บัดนี้ท่านบอกว่าไม่ได้คิดเป็น ๕ เท่าอย่างนั้น ซึ่งมีชดเชยกับกรรมา
 ธิการอีกหลายท่านที่แข็งแรง โดยเฉพาะคุณสุวิชัย พันธะเศรษฐ บอกว่าเป็นค่าไถ่เงินโดยคิดปรับ
 เป็น ๕ เท่าอย่างนี้ไม่คุ้ม นี่ผมสงสัย เพราะฉะนั้นกฎหมายนี้จึงอยากจะเวียนถามกรรมาธิการ
 เสียก่อนว่า เวลาท่านร่างนั้น ท่านร่างเอาโทษปรับในนี้ตามกฎหมายเดิมหรือว่าตามที่ท่านมา
 คิดตามอารมณ์ของท่านว่าควรปรับขึ้นมาเท่านี้แล้ว แล้วโทษท่านคิดตามกฎหมายเดิมทำไม
 ท่านไม่เอา ๕ เท่าคุณนี่ แล้วทำไมถึงเอา ๒ เท่าคุณ แล้วทุก ๆ แห่ง บางแห่งก็ไม่แก้ ทำไร
 ท่านไม่แก้เป็น ๕ เท่าเหมือนกฎหมายอาญา นี่ผมสงสัยอย่างนี้ ถ้าท่านร่างมาอย่างนี้แล้วใน
 ขณะเดียวกันกฎหมายก็ร่างมาพร้อม ๆ กันเอา ๑ เท่า สมมติว่า ๑ บาทก็เพิ่มเป็น ๕ บาท
 แล้วก็ส่วนกฎหมายเกี่ยวกับความผิดทางหุ้นส่วนบริษัทซึ่งเป็นอาญาส่วนหนึ่งแต่กลับไม่เพิ่ม กลับ
 ไม่แก้ กรรมาธิการกลับไม่แก้เป็น ๕ เท่า อย่างนี้โดยอาศัยหลักเกณฑ์อย่างไรม้าง.

นายสุวิชัย พันธะเศรษฐ กรรมาธิการ : ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหนึ่งขออยู่ที่ได้อภิปราย
 พากถึงมาถึงข้าพเจ้านั้น ขอเรียนให้ที่ประชุมทราบว่า ในร่างกฎหมายนี้ท่านทราบอยู่แล้วว่า
 เราคิดออกไปจากประมวลกฎหมายอาญา เป็นกฎหมายอีกลักษณะหนึ่งต่างหากในเมื่อประกาศ
 ไรแล้ว เพราะฉะนั้นเราจึงพยายามเอาทางกฎหมายอาญามาใช้เท่าที่สามารถจะใช้ได้โดย
 โด่งเคียง คือหมายความว่าอันไหนสมควรจะปรับมาใช้ได้ เช่นอย่างมีโทษจำคุกและมีโทษปรับ
 เราก็พยายามให้โด่งเคียง แต่ทว่าในเรื่องโทษปรับอย่างเดียวเราก็พิจารณาตามความเหมาะสม
 สม ท่านจะเห็นว่าบางแห่งเราก็แก้ ๕ พันเป็น ๒ พันก็มี

หากจะแก้ไขกฎหมายนี้ เราต้องแก้เป็นสองขั้นคือ ในลักษณะความหนักเบาของไทย เพราะจะแก้หนักอย่างเอาเรื่อง กฎหมายอาชญาที่เกี่ยวข้องกับทางนั้นนั้น ~~แก้ไม่ได้~~ เพราะเราจะคงตัดออกไปแล้วจากกฎหมายอาชญา ไม่เอาเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายอาชญาแล้ว เพราะฉะนั้นที่แก้สั้นไหนที่แก้ไรมากขึ้นหรือลดลงจะเป็นไปตามความเหมาะสมในเรื่องการปฏิบัติของทางหุ้นส่วนบริษัทซึ่งจะต้องรับผิดชอบตัวเอง เพราะฉะนั้นขอให้ท่านเข้าใจความนี้ด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คอไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๒๖

นายหิม ภูวิวัฒน์ (อุบลราชธานี) : มีธงหนึ่งพันบาทเท่าเดิม ยังจิตใจ ขอให้ลงความ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับมาตรา ๑๕ กรรมการได้แก้คำว่า "หนึ่งพันบาท" เป็น "สองพันบาท" มีท่านสมาชิกได้อภิปรายและขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่า สมควรจะแก้ไขตามที่กรรมการแก้ไขหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสำหรับมาตรา ๑๕ คำว่า "หนึ่งพันบาท" ควรจะเป็นตามเดิม ขอให้ไปปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นด้วยตามที่กรรมการแก้ไข ไปปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มากมายหลายท่านแล้วท่าน คอไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ ไม่มีการแก้ไข

นายบุญคุ้ม จันทะศรีสุริยวงศ์ (อุตรธานี) : มาตรา ๒๒ นี้รู้สึกว่าคุณกรรมการจะยกยู่คำหนึ่ง คือคำว่า "บริษัทจำกัด" ใจจ่ายเงินปันผล โดยผ่านมาตรา ๑๒๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์" ข้อนี้ถ้าหากว่าไม่แก้แล้วจะทำให้กฎหมายนี้เคลื่อนตกไปรคอบ่าล้มว่ากฎหมายนี้เป็นกฎหมายอาชญา จำเป็นเหลือเกินที่จะต้องใส่ ~~๗/๗/๗๗~~ ทุก ๆ มาตรา

เพราะฉะนั้นก็อยากจะเรียนกรรมการว่าใส่เสียได้ไหม

นายหยุด แสงอุทัย เลขาธิการกรรมการ : กรรมการขอของพระคุณ และขอ
เดิมความที่นายผู้มีเกียรติ คือเขลาไปคราวจะมีคำว่า "แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์"

หลังมาตรา ๑๒๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ลองอ่านคดีอีกครั้ง

นายหยุด แสงอุทัย เลขาธิการกรรมการ : มาตรา ๒๒ บริษัทจำกัดได้จ่ายเงิน
ปันผลโดยผ่านมาตรา ๑๒๑ หรือแจกเงินปันผลโดยผ่านมาตรา ๑๒๑๒ แห่งประมวลกฎหมาย
แพ่งและพาณิชย์ เพราะว่าหลังมาตรานั้นควรจะบอกว่าแห่งกฎหมายอะไร เพราะว่ามี "หรือ"
กันอยู่ เพราะฉะนั้นสมมติเหตุที่สมาชิกเงินขอแก้ไข ถูกต้อง กรรมการขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๒๒ ผู้มีหุ้นขึ้น สำหรับเพิ่มข้อความหลังมาตรา
๑๒๑ กรรมการเห็นพ้องด้วย เป็นอันว่าตกลงยินยอม ถ้าที่ประชุมนี้ไม่ขัดข้องประการใด ก็
ว่าให้แก้ไขข้อความที่กรรมการเสนอ คือไป

ผู้ตรวจการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๒๒ ที่แก้แล้วคงเป็นดังนี้
บริษัท/ผู้จำกัดได้จ่ายเงินปันผลโดยผ่านมาตรา ๑๒๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
หรือแจกเงินปันผลโดยผ่านมาตรา ๑๒๑๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกินสองพันบาท แล้วกัวรรค ๒ ไม่แก้ไข มาตรา ๒๒

นายทองดี ฤกษ์มาร์ค (ประจวบคีรีขันธ์) : ถ้าแก้มาตราที่ ๑๗ แล้วมาตรา ๑๒ ที่แก้
มาแล้วนั้นมันก็อัน กรรมการไม่ได้แก้ เรื่องเหมือนกัน ท่านกรรมการ โปรดพลิกดูความ
ลักษณะกฎหมายจะเกิดขึ้น

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : กรรมการข้อนี้แจ้งอย่างนี้ ถ้ามาตรา
 มีเกิด ๆ ก็อยู่ มีคล้าย ๆ คอขาร์ แล้วมีคำว่า "หรือ" อย่างนี้เราก็ต้องไม่ตี "แห่ง" อีก
 แล้วถ้ามาตราที่กรรมการ เห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้ใดเสียคดีนี้ เพราะเหตุว่าหลังมาตรา
 กว่าจะ มาตรา ๑๒๑๑ นั้น มีข้อความ "เช่น" หรือแจกเงินให้แต่ละฝ่ายนั้น" อย่างนี้ถ้า
 มาตรา ๑๒๑๑ นั้นมีถึงยังไม่รู้ว่าจะแห่งกฎหมายอะไร มันก็จะคงไม่ตีความกันหรือเข้าใจเอา
 เอง เพราะฉะนั้นกรรมการจึงเห็นว่าเรื่องชุดใดที่มีมาตราเป็นเลขเทศ เราเติม "แห่ง"
 ทุกแห่ง แล้วถ้ามีมาตราติดต่อกัน เช่น ๑๒๑๑ - ๑๒๑๒ หรือ ๑๒๑๔ อย่างนี้เราใช้ "แห่ง"
 สั้นเดียว-พล เพราะฉะนั้นกรรมการ ได้แก้ความแห่งทุกแห่ง ไม่ได้ขัดแย้งกันเลย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตกลงได้

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖

ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ หรือ กรรมการเพิ่มเติมใหม่ มาตรา ๒๙

มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๓

นายอาร์บี ศักดิ์เวชกุล (นครราชสีมา) : มาตรา ๓๓ นี้ คือข้าพเจ้า

เข้าใจในเจตนารมณ์ของกฎหมาย ว่าที่ว่าโทษของการฝ่าฝืน ๑๒๖๓ เรื่องการขายนกในมือหรือ
 มาตรา ๑๒๖๓ เกี่ยวกับขายนกในมืออะไร ในกฎหมายนี้ร่างเดิมเขามีโดยเจตนาหรือไม่เจตนา
 แสดงว่าเขาต้องเอาความผิดแก่กรรมการไม่ว่าในกรณีใดจะเจตนาหรือไม่รู้ละ ถ้าหากว่า
 การลดโทษลงคือมาฝ่าฝืนกฎหมายมาตรา ๑๒๖๓ หรือ ๑๒๖๓ แล้วก็จะต้องลงโทษทั้งนั้น แต่
 กรรมการได้ไปตัด "สัตย์เจตนาหรือไม่เจตนา" ออก ก็แสดงว่ากฎหมายนี้ร่างที่จะได้ตี
 ก็ไม่ได้ว่า เขาทำโดยเจตนาหรือไม่ เพราะฉะนั้นใครที่พูดจะให้ท่านกรรมการ ได้แจ้งให้
 บรรณช่วย ว่ามีเจตนาอย่างไรที่ตัดออก

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : พระราชบัญญัติต่าง ๆ นั้นก็เป็นไปโดย

พระมวงกฎหมายตามที่เรากล่าวกันว่า บทบัญญัติในประมวลกฎหมายอาญาที่ ให้โทษไว้ใน

สรรพคดี เว้นแต่กฎหมายนั้นจะมีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น เพราะฉะนั้นท่านจะเห็นได้ว่าในพระราชบัญญัติทั้งหลายไม่มีคำว่า "โดยเจตนา" หรืออะไรเลย เราไม่มี เพราะฉะนั้นเมื่อมาร่างถึงมาตรา ๓๑ นี้กรรมาธิการก็เห็นว่าควรจะเป็นไปตามกฎหมายอาญา ซึ่งเขามอกแล้วว่า "บุคคลจะมีความผิดต่อเมื่อใดกระทำโดยเจตนา" เพราะฉะนั้นกรรมาธิการจึงคัดคำว่า "โดยเจตนาหรือไม่เจตนา" ออก โดยปล่อยไว้ให้เป็นหลักทั่วไปของประมวลกฎหมายอาญา เหมือนกับพระราชบัญญัติอื่น ๆ ซึ่งเราไม่มีคำว่า "โดยเจตนา"

นายอารีย์ ศันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ท่านพูดอย่างนั้นก็ยังไม่ถูกต้องกฎหมายนี้เป็น ~~กฎหมาย~~กฎหมายพิเศษยกเว้นกฎหมายอาชญากรรมตามที่ไปเสีย แล้วก็ใช้คำว่า "โดยเจตนาหรือไม่เจตนา" ข้าพเจ้าเข้าใจเดิมของผู้ร่างว่าจะลงโทษกรรมการให้ทำงานโดยสุจริตมีภักดี คืออย่าปล่อยออกมา แล้วก็ยังมีเรื่องถึงบอกว่าฉันนี่ไม่เจตนา จริงอยู่ความหลักกฎหมายอาญาว่าลงโทษแก่ผู้เจตนาเท่านั้น แต่ข้าพเจ้าก็เรียนแล้วว่ากฎหมายนี้เป็นกฎหมายพิเศษยกเว้นกฎหมายทั่วไป เพราะฉะนั้นเขาเขียนไว้ว่าข้าพเจ้าว่าดีแล้ว แต่ลงโทษว่าท่านทำมานะ ผิดหรือถูกไม่รู้ละ ท่านต้องรับผิดชอบทั้งนั้น เจตนาหรือไม่เจตนาก็ตามที ข้าพเจ้าคิดว่าหากไม่ชัดของอะไรแล้ว ขณกั๊บบ้างลงจะดี

นายหยุด แสงอุทัย กรรมาธิการ : คือความเข้าใจไม่ได้เป็นอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เราบังพระราชนิพนธ์หลายฉบับเราไม่มีคำว่า "โดยเจตนา" เลย เช่นการส่งข้างออกไปนอกราชอาณาจักร โดยไม่ได้รับอนุญาต เราก็ไม่ได้เขียนคำว่า "โดยเจตนา" อะไรต่าง ๆ เพราะเขาคำนั้นต้องมีเจตนาอยู่แล้ว ตามกฎหมายลักษณะอาญาซึ่งตามในร่างใหม่ของประมวลกฎหมายอาญา เพราะฉะนั้นขอให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเห็นว่าเรามีร่างพระราชบัญญัติหลายฉบับที่เอาโทษกันเลือกตั้งก็มีอะไรก็มี เราไม่ได้เขียนคำว่า "โดยเจตนา" เพราะว่าทุกคนก็ทราบกันดีว่าสองไขกฎหมายลักษณะอาญามาตรา ๕๑ หรือถ้าประมวลกฎหมายใหม่ ประกาศไปแล้ว ก็ใช้ประมวลกฎหมายอาญากับใหม่ เจตนาที่เขาคำ แล้วก็จะ

ว่าร่างพระราชบัญญัติที่ใช้เป็นมติเสนออย่างไร ก็คือมีพระราชบัญญัติที่มีความยืดหยุ่นและแบบที่มัน
สภาฯ นำมาแล้วก็ไม่ได้คำว่า "โดยเจตนา" แต่ทุกคนก็ต้องเข้าใจว่าคือเมื่อใดที่กระทำโดยเจตนา
จึงจะเป็นความผิด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือไป

เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๗๒ มาตรา ๑๓

นายประสิทธิ์ จุลละเกษ(สงขลา) : สำหรับมาตราใหม่เห็นว่าเป็นมาตราที่
สำคัญ เพราะเหตุว่าเป็นกรณีที่จะเอาความผิดกับผู้สอบบัญชี ในกรณีการรับรองบุคคลบ้างอะไร
บ้าง ซึ่งปรากฏอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าในร่างเดิมที่เราใช้คำว่า "โดยรู้อยู่แล้ว"
ถ้าหากว่า เราจะพิจารณาถึงตัวบทมาตราเก่า คือมาตรา ๑๕๕ ของกฎหมายลักษณะอาญาจะเห็น
ได้ชัดว่าในกฎหมายเก่ามันได้ใช้คำว่า "รู้แล้วยังขึ้นรับรองบุคคล" อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้น
แสดงไม่เห็นว่าเจตนาในเรื่องนี้นั้น ผู้ร่างกฎหมายจะต้องให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดโดยเจตนา
จริง ๆ สำหรับผู้สอบบัญชีนั้น เขาก็รู้อยู่แล้วว่าไม่มีกฎหมายรับรองว่าใครจะเป็นผู้สอบบัญชีได้
เพราะฉะนั้นการสอบบัญชี การไปรับรองบุคคลต่าง ๆ นั้น อาจจะเป็นการไม่รู้เท่าไม่ถึงการณ์
หรือว่าขาดไปจากหลักวิชาต่าง ๆ อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นในการที่จะเอาผิดจากผู้สอบบัญชี
นั้นก็จะต้องเป็นเรื่องว่า โดยรู้อยู่แล้วว่าไม่ถูกต้อง คือหมายความว่าเจตนาที่จะไปรับรอง
บุคคล โดยไม่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นพอที่กรรมการไปคัดค้านแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าหากว่าจะ
คงไว้อย่างเดิมเพื่อแสดงให้เห็นว่าการกระทำนั้นต้องมีเจตนาอยู่ แล้วก็ถือว่าเป็นการสมควรอยู่
เพราะเหตุว่ามีโทษถึงโทษจำคุกด้วยไม่เกิน ๑ ปีอย่างนี้เป็นต้น การที่เราจะใส่เจตนาหรือจะ
ใส่เจตนา หรือว่าเราอาจจะเปลี่ยนได้นั้น ถ้าหากว่าเราได้เขียนไว้ชัดในกฎหมายแล้วละก็ มันก็
เป็นแนววินิจฉัยของศาลได้อย่างดี ในการที่จะพิจารณาว่าการกระทำเช่นนี้ไม่จำเป็นจะต้องชื่อว่า
มีเจตนาหรือไม่เจตนา ถึงจะเป็นผิดกฎหมาย เพราะฉะนั้นตามมาตรานี้มัน ถ้าหากว่าใส่ไว้ตาม

ร่างเดิมว่า "โดยรู้อยู่แล้ว" จะแสดงให้เห็นว่าเป็นเจตนาที่จะกระทำผิด ถ้าหากว่าด้วยความ
 ประมาณเงิน ต่อหรือว่าด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของผู้สอบบัญชีแบบนี้ อย่างซ้ำๆ เป็นต้น
 อย่างนี้จึงไม่มีความรู้ในทางสอบบัญชีนี้ แล้วบ้างเรื่องทางบริษัทจำกัดเขาแต่งตั้งให้เป็นผู้สอบบัญชี
 แล้วด้วยความพลั้งพลาดอะไร เช่นนี้ก็เป็นต้น อาจจะไปรับรองชดเชยได้ เพราะฉะนั้นคำว่า
 "โดยรู้อยู่แล้ว" นี้มันก็เป็นความสำคัญอย่างหนึ่ง เพราะฉะนั้นซ้ำๆ จึงเห็นว่ามาตราที่ควร
 จะคงข้อความไว้ความเจตนาจริงของผู้ร่างเดิม และอันที่จริงทางผู้ร่างเดิมเองก็อยากจะให้คำ
 ชี้แจงว่า ในการที่ทานไปคัดออกเสียได้ เพราะเหตุใดอยากที่จะฟังเสียงรัฐบาลอยู่บ้างในเรื่องนี้

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : กรรมการขอประทานชี้แจงว่าร่าง

พระราชบัญญัตินี้จะใช้ในวันที่ ๑ มกราคม ซึ่งเป็นวันซึ่งตรงกับใช้ร่างประมวลกฎหมายอาญามี
 ใหม่เป็นกฎหมาย ที่ใช้ในประมวลกฎหมายฉบับใหม่ นั้น เราใช้บทมาตราที่ ๕๕ ที่เกี่ยวกับเจตนาว่า
 "การที่ไม่รู้ข้อเท็จจริงที่เป็นองค์ประกอบของความผิดนั้น ไม่ถือว่าเป็นประสงค์ต่อผลหรือว่ายอมเล็ง
 เห็นผล" ซึ่งผมก็เข้าใจว่าใครอธิบายให้ทางสภาฯ นี้ทราบแล้วว่า ตลอดเรื่องไม่ว่าใน ไม่ต้อง
 เขียน เช่นผู้ใดรับของโจร แต่เดิมเราเขียนว่า "ผู้ใดรับของซึ่งรู้อยู่แล้วว่าเป็นของที่ใดมา
 โดยการกระทำผิดตามกฎหมาย ผู้ใดในประมวลกฎหมายอาญามีใหม่ โดยที่ว่ามีมาตราหนึ่ง
 อยู่ในเรื่องของเจตนาว่า "ถ้าไม่รู้ข้อเท็จจริงอันเป็นองค์ประกอบของความผิดแล้ว ก็ไม่ถือว่าเป็น
 ประสงค์ต่อผลหรือยอมเล็งเห็นผล" คือถือว่าไม่เข้ากับเจตนา เพราะฉะนั้นเราแก้ไขใหม่
 "ผู้ใดรับของกันเป็นของที่ใดมาโดยการกระทำผิดความผิด ผู้ใดแจ้งความอันเป็นความเท็จ..."

ไม่ถือว่า "รู้" เพราะเราไปเขียนอยู่ในมาตราเดียวกันว่า เรื่องต่าง ๆ นั้นต้องรู้ จึงจะถือว่าเป็น
 เจตนา เพราะฉะนั้นเมื่อมาถึงร่างมาตรา ๓๓ นี้กรรมการก็เห็นว่าจะต้องใช้พร้อมกันประมวล
 กฎหมายอาญา มาตราของประมวลกฎหมายอาญาที่ว่า ที่เราเขียนไว้แล้วคือรู้ จึงจะถือว่าเป็น

เจตนาที่เข้ามาเหมือนอย่างที่เราได้รับของใจเหมือนกัน เพราะฉะนั้นก็เพื่อจะให้มันเป็นระบบเดียวกันกับประมวลกฎหมายอาญา ที่เราไปเขียนไว้ในแห่งเดียวกัน กรมการจึงตัดคำว่า "โดยรู้อยู่แล้ว" ออกเป็นคำว่า อันไม่ถูกต้อง เพราะว่าถ้าเขียนอย่างนี้แล้ว เมื่อใช้ประมวลกฎหมายอาญาก็เข้าใจว่า โดยรู้อยู่แล้วว่าไม่ถูกต้องอยู่แล้ว

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ข้าพเจ้าได้ฟังคำชี้แจงของกรมการแล้ว ความจริงกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่เขียนมาอีกฉบับหนึ่ง แล้วก็ไปเขียนไว้เขียน "โดยรู้อยู่แล้ว" ซึ่งมีผู้ทำอย่างนั้น ที่ไม่ถูกต้องก็มีความผิด ที่นี้ตัดคำว่า "รู้อยู่แล้ว" ออกเสียเลย ๆ แล้วกรมการบอกให้ไปเรียนกฎหมายอาญาใหม่ ถ้าอ่านกฎหมายฉบับนี้แล้ว ยังถือว่ามีความผิด ต้องไปเรียนกฎหมายอาญาใหม่ จึงจะไม่มีผิด ข้าพเจ้าอยากจะเรียนว่าต่อท่านประธาน ว่า ในเมืองไทยเรามีศาลอยู่ ๓ ศาล คือศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกา เพราะฉะนั้นหากว่าเราเขียนไว้ให้ชัด ๆ เสีย ศาลชั้นต้นเห็นว่า "โดยรู้อยู่แล้วจึงมีความผิด" แต่ที่ห้ามผู้ไปโดยไม่รู้ ก็ไม่มีความผิด ศาลชั้นต้นก็ปล่อยอย่างนี้ทำให้ประชาชนที่ต้องติดคุก ติดตารางบอกลาไปโดยไม่รู้ต้องติด ที่นี้ศาลชั้นต้นไปตีความฟ้องอาญากฎหมายบอกว่า ต้องติด ติดสินจำคุกไม่ติด ก็เป็นปัญหาไปถึงศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกา นี้ข้าพเจ้าเห็นว่าทำให้ประชาชนที่ไม่รู้ ซึ่งได้กระทำโดยบริสุทธิ์ใจ แต่ไม่รู้ว่าผู้ขึ้นนั้นมันผิดต้องติดคุก ติดตาราง นี่ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการที่ไม่เหมาะ ที่เขาร่างมานานก็แล้ว เขาใช้คำว่า "รู้อยู่แล้ว" ซึ่งที่ร่างมานี้ ข้าพเจ้าเชื่อว่ากรมการผู้ร่างนั้น

ก็คือผู้ที่อภิปรายเมื่อคืน คือคุณเอกอภัยฯ นี่เอง การเวียนกฎหมายประชาชนที่ใชกฎหมายหรือว่า
 กฎหมายออกไปแล้วบังคับต่อประชาชนไม่ควรจะต้องให้ประชาชนจะต้องไปเวียนกฎหมายฉบับอื่น
 อีก เราเขียนไว้ให้แน่นอนแล้วที่ ศาลชั้นต้นตัดสินปล่อยเพราะเหตุที่เขาไม่รู้ ก็นับว่าเป็นประโยชน์
 แต่ศาลชั้นต้นจำคุกเขาไป เป็นอย่างนั้นก็เสียสิทธิอิสรภาพของประชาชนซึ่งเราไม่ควรจะต้องกระทำ
 อย่างนั้น ซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะต้องปล่อยเสีย เราจะเห็น เราจะปล่อยไปตามแต่ศาลแล้วแล้ว
 จะพิจารณาตัดสิน ความจริงศาลหรือผู้ที่พิจารณามีอคติหรือมีความนึกคิดแตกต่างกันไปบ้างตาม
 บุคคลที่พิจารณารูปคดี เราจะถือว่ากรณีที่เอกชนต้องคดีถูกคดีกระวางไปเพราะเหตุว่าสมัยนี้เราว่า
 คุกไว้มาก ๆ ถ้าวไม่มีคนอยู่นั้นก็อาจจะไม่เป็นการเหมาะสม ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าเราตีกฎหมายฉบับ
 เสียโดยศาลไม่ต้องไปเวียนกฎหมายอาญาหรือประชาชนอ่านแล้วเข้าใจจะดีกว่าที่จะเปิดกว้าง
 ให้โอกาสเขาไปอยู่ในคุกซึ่งกำลังสร้างที่บางขวางใหญ่โตอย่างนี้ ข้าพเจ้าจึงเห็นว่ากรมการ
 คุกนี้ควรให้เป็นไปตามร่างเดิมซึ่งท่านคือคุณเอกอภัยฯ นั้นเองและเป็นผู้เสนอมาอย่างนี้ ก็นึก
 ว่าถ้าเห็นว่าจะอะไรมันดี ประชาชนไม่ต้องเดือดร้อน เป็นสิทธิของประชาชนที่จะไม่ต้องเข้าไป
 ในคุก อย่างนี้กรมการคุกควรจะกรุณาบ้าง นี่ข้าพเจ้าพูดในฐานะที่เป็นราษฎรของปวงชนชาวไทย
 รู้สึกว่าควรจะต้องได้รับความกรุณาบ้างซึ่งข้าพเจ้าได้เรียนแล้วว่ามิได้อยู่ถึงสามศาล

นายทศ อสงอุทัย <กรรมการ> : ที่ว่ากฎหมายนี้เป็นกฎหมายพิเศษนั้น กระผม
 ขอประธานที่แจ้งดังนี้ คือในร่างประมวลกฎหมายอาญานั้นเรามีมาตรา ๗๖ ว่า บทบัญญัติในภาคหนึ่ง
 แห่งประมวลกฎหมายนี้ให้ใช้ในส่วนแห่งความผิดตามกฎหมายอื่นด้วย ซึ่งรวมถึงพระราชบัญญัติว่าด้วย
 ความผิดทางหุ้นส่วน เว้นแต่กฎหมายนั้น ๆ จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น เพราะฉะนั้นก็ต้องเป็นที่ข้อ
 รั้งกันว่าบทบัญญัติในภาคหนึ่งรวมทั้งเรื่องความสำคัญผิดในข้อเท็จจริงที่กระผมได้ทราบเรียนนั้นจะต
 มาใช้ในความผิดว่าความผิดทางหุ้นส่วนด้วย นี่ก็เป็นหลักทั่วไปของกฎหมาย ที่นี้ถ้าสมมติว่าเรามีมาตรา
 ๕๕ ว่าถ้าผู้กระทำผิดหรือข้อเท็จจริงอันเป็นองค์ประกอบของความผิด จะถือว่าผู้กระทำประสงค์ข้อ
 ผิดหรือยอมเล็งเห็นผลของการกระทำนั้นมิได้ อย่างนี้เมื่ออ่านแล้วกลมเกลียวกันว่าความผิดทุกข้อ
 นั้นคือเมื่อรู้ ถ้าเป็นองค์ประกอบ คือเมื่อรู้จึงเป็นความผิด เมื่อไม่รู้ก็ไม่เป็นความผิด ที่นี้ท่าน

พูดมาซึ่งผู้เขียนก็เห็นว่าเขียนให้ชัดเจนอย่างนี้ เราไม่ต้องเขียนทุกเรื่องหรือ ผู้ใดลักทรัพย์โดยรู้ว่า
 เป็นทรัพย์สินของผู้อื่นและโดยรู้ว่าเจ้าของไม่อนุญาต ผู้ใดขโมยโดยรู้ว่าเป็นคน ของอย่างนี้เรา
 เขียนแห่งเดียวในประมวลกฎหมายอาญาที่มีมาตรา ๕๕ วรรคสาม เรารู้ ใจใดทั่วไป ที่นี้ท่าน
 บอกว่าคนไม่รู้อาญาจะทำอย่างไรได้ ไม่อ่านกฎหมายก็ไม่รู้อาญานี้เป็นของธรรมดา ทั้งประ
 เทศไทยเมืองไทยก็เป็นอย่างนี้ทั้งนั้น แต่ว่าเราไม่ควรจะร่างกฎหมายให้เสียหลัก เพราะว่าเรา
 มีประมวลกฎหมายใหญ่ซึ่งแสดงหลักเกณฑ์อยู่แล้วว่าเรื่องต่าง ๆ นั้นต้องรู้อาญาจึงจะถือว่าเป็นเจตนา
 แล้วเราจะไปใส่ที่โน้นแห่งเพื่อรู้อาญาที่แห่งนั้น เพราะว่าฉันทัดใหญ่ของประมวลกฎหมายอาญาจะ
 ไปอยู่เสียที่ไหน เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเราจะคงคำนึงตามประมวลกฎหมายอาญาซึ่งเป็นหลักใหญ่
 ซึ่งคล้าย ๆ กับรัฐธรรมนูญของกฎหมายพระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่มีบัญญัติความผิดและแยกได้เรียบร้อย
 อย่างที่ว่า ผู้ใดเอาข้าวส่งออกนอกประเทศอย่างนี้ ถึงไม่เขียนแต่โดยเจตนาที่ต้องเข้าใจ
 ว่าเจตนา ผู้ใดทำอะไรอื่นเป็นเหตุจะต้องมีเจตนาที่ต้องรู้อาญาเป็นเหตุ ถ้าเราจะใส่ว่าโดยรู้อาญา
 เราคงใส่ทุกแห่ง ไม่ใช่ใส่เฉพาะมาตรานั้น กรมการก็ไม่สามารถจะใส่ได้ เพราะฉะนั้น
 โดยเหตุนี้กฎหมายจะต้องมีหลักทั่วไปบ้าง หลักทั่วไปนี้ก็ต้องไปศึกษาจากประมวลกฎหมายอาญาซึ่ง
 เป็นคล้าย ๆ กับรัฐธรรมนูญของพระราชบัญญัติต่าง ๆ จะไปเอาด้วยความชัดเจนและเสียหลักอย่างนี้
 แล้วปัญหาจะสงสัยขึ้นมา เช่นสมมติว่าใส่มาตรานี้ ถ้าไม่ใส่มาตรานี้ก็แปลว่ามาตรานี้ถ้าไม่รู้อาญา
 ก็เอาผิดอย่างนั้นหรือ แต่ว่าถ้าเราไม่ใส่แล้วเราก็ใส่ผู้รู้เราหลักกฎหมายอาญาซึ่งเป็นหลักใหญ่
 คนทุกคนก็รู้อาญาต่อไปนี้เราจะฆ่าคน เราคงรู้อาญาสิ่งที่เราฆ่าเป็นคน เราจะลักทรัพย์ เราก็คงรู้อาญา
 สิ่งที่เราลักนั้นเป็นทรัพย์สินของผู้อื่น และเรารู้ว่าเจ้าของไม่อนุญาต เราจะแจ้งความเท็จเราก็คง
 รู้อาญาความนั้นเป็นเท็จจึงจะเอาความผิดฐานแจ้งความเท็จได้ อย่างนี้เป็นหลักทั่วไป เราก็คง
 ศึกษากันไปตามนี้ แต่ว่าถ้าเราจะไปเขียนที่โน้นแห่งที่นั่นแห่งเขียนบ้างไม่เขียนบ้าง คือไปจะสับสน
 อลหม่าน ที่นี้คนจะมาอ่านพระราชบัญญัติต่าง ๆ จะไม่เข้าใจเลย เขาจะเห็นว่าเรื่องไหนเมื่อ
 เขียนว่ารู้อาญาแล้วเรื่องนี้ไม่รู้ก็มีความผิด กลายเป็นเอาคนที่ไม่ควรมีความผิดไปเข้าคุกเขาจะวางไป

นายบุญคุ้ม จันทร์ศรีสุริยวงศ์ (อุตรธานี) : ผมขอสนับสนุนท่านผู้แทนแห่งสภาในการ

ที่หักท้วงในเรื่องนี้ คำที่ท่านกรรมาธิการ โคซี่แจงมานั้นแสดงว่ากฎหมายทุกฉบับซึ่งเป็นกฎหมายที่ดี
 ว่าโทษเป็นอาชญาอันจะคงอยู่ เจตนาในการ ผู้ประกอบนั้นว่ามีเจตนาหรือไม่เจตนา เป็นนิยามค่าแทรก
 อยู่ทั่วไป อันนั้นกระผมขอรับว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง แต่รู้สึกที่ว่าคำที่ท่านกรรมาธิการ โคซี่แจงมา ตรงกัน
 เป็นเหตุผลที่รับรองว่ากรรมาธิการ ไม่น่าจะแก้ไขคำนี้ได้ ทั้งนี้ก็โดยว่ากฎหมายฉบับนี้เราถือได้ว่า
 เป็นกฎหมายอาญาอย่างหนึ่ง เมื่อเป็นกฎหมายอาญาอย่างหนึ่งแล้ว หลักสองเจตนาเราก็ต้องเอา
 ไข ทั้งนี้เมื่อกรรมาธิการมาแก้ เช่นนี้หมายความว่าบุคคลผู้สอบบัญชีได้รับรองบุคคลหรือบัญชีใดอันไม่
 ถูกต้อง คำว่า "อันไม่ถูกต้อง" นี้หมายความว่าถ้าบุคคลนั้นมันผิด จะผิดโดยผู้สอบบัญชีหรือไม่รู้ก็
 ก็จะต้องถือว่าผู้สอบบัญชีนั้นมีความผิด จะมีเจตนาหรือไม่เจตนาก็ตาม ผู้สอบบัญชีนั้นจะต้องมีผิด นี้ถ้า
 แก่ตามกรรมาธิการแก้ แต่ทว่าคงไว้อย่างเดิมคือโดยผู้สอบบัญชีแล้วว่าไม่ถูกต้อง นี่เป็นการเคารพต่อหลัก
 หลักทั่วไปของกฎหมายในเรื่องเจตนา แต่ที่กลับมาแก้แบบนี้เท่ากับว่าเราละทิ้งหลักทั่วไปของกฎหมาย
 อาญาในเรื่องเจตนา คือกฎหมายอาญานั้นท่านอย่าลืม ท่านประธานที่เคารพ เราจะต้องแปลความ
 ความตัวอักษร โดยเคร่งครัดด้วยจึงจะลงโทษบุคคลได้ แล้วเมื่อแปลความตัวอักษรแล้วเราจะเข้าใจใน
 เป็นอย่างอื่นไม่ได้ ถ้าผู้สอบบัญชีรับรองบุคคลอื่นใดอันไม่ถูกต้อง ดังบุคคลนั้นมันผิดมาจะรู้หรือไม่รู้
 ก็ตามโดยความรู้จะถึงหรือไม่ถึงก็ตาม ผู้สอบบัญชีนั้นจะต้องมีโทษ อย่างนี้เป็นการไม่เคารพต่อเจตนาตามที่
 กรรมาธิการ โคซี่แจงมาเป็นการตรงกันข้าม คำหลักที่กรรมาธิการ โคซี่แจงมาเป็นหลักที่ถูกต้องและไม่
 หลักที่เป็นเหตุผลว่ากรรมาธิการ ไม่ควรแก้เช่นนี้

หลวงธรรมพิศาล (กรรมาธิการ) : มาตรฐานโทษก็ชัดอยู่แล้วว่ามีโทษอะไร ทั้งนี้ถ้า
 หากว่าเราจะว่าไม่เจตนาถึงโทษได้ มันจะต้องเป็นความผิดในชั้นผู้โทษเท่านั้นที่ไม่มีเจตนาที่จะ
 ลงโทษได้ แต่ว่าความผิดนั้นไม่ใช่ผู้โทษ เราก็จะต้องถือเจตนาเป็นสำคัญจึงจะลงโทษผู้กระทำ
 ผิดได้ เพราะฉะนั้นเราไม่ควรจะบัญญัติไว้ให้ห่างจากกับกฎหมายอาญาซึ่งเป็นหลักทั่วไป เพราะเหตุ
 หลักทั่วไปเขาบัญญัติไว้เช่นนั้นแล้ว กรรมาธิการจึงไม่จำเป็นต้องโอนอ่อนตามและก็ขอยืนยันตามที่ได้
 แดลงไว้แล้ว

นายประสิทธิ์ จุลละเกษ (สงขลา) : เมื่อก่อนข้าพเจ้าได้กล่าวแล้วว่าสำหรับมาตรา

Handwritten mark

เป็นมาตรการสำคัญ เพราะเป็นการเอาความฉิบหายในการสอบบัญชี แต่ทว่าที่ท่านกรรมการคนๆ
 เมื่อกี้ได้ชี้แจงว่าเป็นความผิดเกี่ยวกับสิทธิซึ่งมีโทษปรับนั้น ผู้อื่นที่จริงถ้าหากว่าเราพิจารณา
 ความผิดในกฎหมายนี้ทั้งฉบับเราจะเห็นได้ว่าส่วนมากนั้นไม่ของอาศัยเจตนา เป็นต้นว่าแต่งตั้ง
 กรรมการบริษัทขึ้นมาใหม่แล้วไม่ชำระค่าจดทะเบียนภายในกำหนดเวลาที่เวลา นี่เป็นความผิดแล้ว
 อย่างนี้ของอาศัยเจตนา เพราะฉะนั้นส่วนมากของกฎหมายฉบับนี้เป็นเรื่องที่ไม่ของอาศัยเจตนา
 ที่นี้ทั้งสิ้น แต่ว่าถ้าหากว่ากรณีที่เราจะเป็นจะต้องอาศัยเจตนาอย่างนี้เป็นต้นว่าอย่างมาตรการที่ว่านี้ เพราะ
 ฉะนั้นถ้าหากว่าผู้ร่างสามารถจะเห็นว่ากรณีเหล่านี้จะต้องอาศัยเจตนาแล้ว ก็ควรเขียนให้ชัด
 อย่างนี้แล้วละก็เป็นการง่ายที่ศาลจะวินิจฉัย เพราะเหตุว่าการร่างกฎหมายนั้นไม่เหมือนกับผู้ใช้
 กฎหมาย ชื่อว่าศาลเป็นผู้ใช้กฎหมาย เพราะฉะนั้นเมื่อศาลเป็นผู้ใช้กฎหมายแล้ว ในการที่จะให้
 แนววินิจฉัยต่าง ๆ นั้นก็ย่อมอาศัยจากตัวบทกฎหมายที่เราวางไว้ให้เป็นแนวในการวินิจฉัยคดี
 เพราะฉะนั้นในการที่ได้ยืนยันร่างอันนี้ไฉน ข้าพเจ้าเห็นสองตัวและไม่ควรที่จะเปลี่ยน เพราะ
 เหตุว่าเป็นกรณีโทษหนัก ถ้าเป็นปัญหาเกิดขึ้นแล้วจะทำให้ศาลซึ่งไม่ไฉนว่าจะมีเจตนาหรือไม่
 เจตนา อาจจะทำให้การพิจารณาตัดสินคดีเคลื่อน แต่หากว่าได้มีข้อความที่ว่าไว้ชัดเจนแล้ว
 การวินิจฉัยคดีเป็นอันว่าไม่เคลื่อนแน่นอน เพราะต้องถือว่ามีเจตนาหรือไม่ ^{๑๑} อย่างที่ข้าพเจ้า
 ชี้แจงอย่างว่าข้าพเจ้าไม่มีความรู้ในการสอบบัญชี เพราะฉะนั้นเมื่อไปรับรองด้วยความซื่อสัตย์
 หรือความประมาท เลินเล่อหรือความรู้เท่าไม่ถึงการณ์อย่างนี้แล้วละก็อาจจะเป็นการหมิ่นหมิ่นใน
 การที่จะต้องมีโทษจำคุกอย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นก็อยากจะขอความกรุณากรรมการนี้ไฉนไว้
 ความร่างเดิม

พระยาปลัดพิธีการ : ประธานกรรมการ : ข้าพเจ้าเป็น
 ประธานกรรมการที่จริง เมื่อได้ฟัง เหตุผลของท่านสมาชิกที่ได้อภิปรายแล้วก็รู้สึกทราบดี
 ในเหตุผลและในเจตนาดีเป็นอันมาก แต่เรื่องนี้ขอเรียนที่ประชุมไว้ว่า มัน เป็น เรื่องที่เข้ามา
 ในข่ายแห่งวิชากฎหมายอัน เป็นหลักวิชานิติศาสตร์ และยิ่งใน เรื่องการที่จะบัญญัติกฎหมาย
 อย่างไรนั้นมันก็ยิ่ง เป็นวิชาอีกแขนงหนึ่งซึ่ง เหนือไปจากวิชานิติศาสตร์ที่เรียนกันตามธรรมดา
 คือว่ามันต้องรู้วิชานิติศาสตร์อย่างแตกฉานแล้วจึงจะเป็นผู้ร่างกฎหมายที่ดี ที่จริงนั้นคณะ
 กรรมการนี้มีโชคที่ได้ผู้ทรงคุณความสามารถเป็นผู้ร่างและเป็นผู้ชี้แจงต่อสภา ฯ และข้าพเจ้า
 รู้สึกว่าตัว ของตัว เป็นประธานกรรมการที่จริง แต่ว่ามีโชคที่ได้กรรมการซึ่งเป็นคน
 ที่มีความสามารถอย่างดียิ่ง ได้ชี้แจงต่อสภา ฯ อย่างแตกฉานอย่างน่าฟัง อย่างแจ่มแจ้ง
 แต่ถึงกระนั้นก็ดี ข้าพเจ้าก็เห็นใจฝ่ายสมาชิกสภา ฯ เหมือนกันที่ชี้แจงนั้นก็เหตุผล ข้าพเจ้า
 รับรอง แต่มัน เป็นหลักการมัน เกี่ยวกับวิชานิติศาสตร์ซึ่งถ้าหากว่า จะอภิปราย ไปก็อภิปราย
 ไม่ได้ มัน เป็นความเห็นของแต่ละบุคคล ทำไม เพราะวิชานิติศาสตร์มัน เป็นอย่างนั้น มันจึง
 เรียกว่า เป็นวิชานิติศาสตร์ที่จะต้องศึกษา เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าที่ประชุมนี้ควรจะได้อ
 ภิปราย ข้าพเจ้าอยากจะขอให้นิยาม มันต้องสมควรแก่เวลาที่จะวินิจฉัย เรื่องนี้ไว้ ถึงจะ
 อภิปราย ไปมันก็มี เหตุผลด้วยกันทั้งสองฝ่ายข้าง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พูดอย่างนั้นไม่ได้ คือกรรมการจะยืนยัน
 ความที่แก้ไขไว้หรือว่าจะเอาไว้ความเดิม

พระยาปลัดพิธีการ : กรรมการ : กรรมการขอยืนยัน
 ความที่แก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อกรรมการยืนยันแล้ว ผมคิดว่าที่ประชุม
 พอละวินิจฉัยได้แล้ว

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุตรธานี) : ก็ใคร่เรียนมากกฎหมายนี้
 แล้วท่านที่แสดงมานั้น เป็นผู้เสนอมา คือว่าอยากจะเรียนถามท่านกรรมการ โดยเฉพาะท่าน

ประธานกรรมการก็ได้หรือท่านอาจารย์หยุด ๆ ก็ได้ ว่าความ ๒ อันนี้ที่กรรมการแก้
กับความเดิมนั้นมันมีผลต่างกัน ความเดิมนั้นจะคงมีเจตนาที่จะเอาโทษผู้สอบบัญชีได้ แ
ความใหม่นี้ไปปรกษาสิ่ว่ากฎหมายอาญาของตีความตามตัวอักษร แต่ความใหม่นี้

"อันไม่ถูกต้อง" หมายความว่าถ้าบุคคลมีผิดแล้วมีการ เช่นซื้อบัตรของมาจะคดีคุกพันที่
จะมีเจตนาหรือไม่เจตนาที่ความ ความรู้จะถึงหรือไม่ถึงก็ตาม นี้ มันคงที่ท่านประธาน ๆ
ที่เคารพ เพราะฉะนั้นผมอยากจะเรียนถามท่านกรรมการว่า ค่างั้นอย่างที่กระผมว่านี่
จริงไหม ข้อ ๒. อยากเรียนถามว่ากฎหมายอาญานั้นคงตีความตามตัวอักษรโดยเคร่ง
ครัดจริงไหม มีเหตุผล เหตุผล ๒ ประการนี้ผมเชื่อเหลือเกินว่าท่านกรรมการของพอ
ว่าจริง เมื่อจริงแล้วก็ควรจะได้แก้ไขถกกันเสียให้ถูกต้อง ถ้าไม่เช่นนั้นมันก็มีผลอย่าง
กระผมได้กราบเรียนมานี้

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : คือแก้แล้วนั้นก็ตรงกับที่ใคร่างมาแก้
เดิม เป็นแต่ว่าใคร่พิจารณมไว้เท่านั้น คือกระผมได้กราบเรียนที่ประชุมไว้แล้วว่า
ความผิดต่าง ๆ ในกฎหมายนั้นบุคคลจะขอโทษจริงซึ่งเป็นองค์ประกอบของความผิดจึง
จะเป็นความผิด อย่างจะหาคนเราก็ตองรู้ว่าสิ่งที่เราน่าเป็นคน เราซื้อบัตรของบัญชีบุคคล
ไม่ถูกต้องเราก็ตองรู้ว่าไม่ถูกต้องจึงจะเป็นความผิด เพราะฉะนั้นนี่เป็นหลักใหญ่ของกฎหมาย
ลักษณะอาญาแล้ว การไปใส่นั้นมันเสียหลัก มันเสียหลักก็คือว่า ถ้าอย่างนั้นแล้วจะมี
ประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๕๘ เวลานี้แก้เป็นมาตรา ๕๕ ไว้เพื่อประโยชน์อันใด ๗๗๗
ประมวลกฎหมายอาญานี้ก็โดยผ่านสภานี้ไปในเวลาเมื่ออาทิตย์ก่อนนี้เอง เราได้ใช้คำชัดเจน
ว่า ถ้าผู้กระทำมิได้รู้ขอเท็จจริงอัน เป็นองค์ประกอบของความผิด จะถือว่าผู้กระทำประสง
คผลหรือยอมได้ เห็นผลของการกระทำนั้นมีได้

นี่หมายความว่าในเรื่องใจที่ว่าทำไมเราถึงเห็นเป็นองค์ประกอบของความผิดแล้วก็ไม่
 ไม่มีเจตนา เมื่อไม่มีเจตนาทำไมผิดตามมาตรา ๓๓ เพราะมาตรา ๓๓ ต้องมีเจตนา เพราะ
 ฉะนั้นเมื่อมาตรา ๓๓ ใจที่ว่ารับรองบุคคลอื่นไม่ถูกต้องเราต้องเอา มาตราประกอบมาตรา ๕๔
 ของประมวลกฎหมายอาญาว่า ผู้กระทำนั้นต้องรู้ว่าบุคคลนั้นไม่ถูกต้องจึงจะมีความผิด เพราะ
 ฉะนั้นกรรมาธิการนั้นไม่ทำอะไรเลย คือว่าหลักการมันตรงกับที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติต้องการ
 ทุกประการ แต่ว่ากรรมาธิการนั้นเขียนให้เข้ากับระบบของกฎหมายอาญา เพราะว่าเราจะใช้
 กฎหมายอาญา/สหกรณ์ใหม่แล้วในวันที่ ๑ มกราคมนี้ และพระราชบัญญัติให้ใช้ในวันที่ ๑
 มกราคม เพราะฉะนั้นเราก็ต้องเขียนเรื่องต่าง ๆ ให้ตรงกับระบบของกฎหมายอาญา ถ้าเรา
 ไม่เขียนไว้สำหรับอย่างมาตรานี้หมายความว่าไม่รู้เป็นความผิดอย่างนั้นหรือ ถ้าเราไม่เขียน
 ไว้เราจะมีศาลตีความอย่างนั้นได้ เพราะว่าเราต้องเอาใส่ในมาตรา ๓๓ แห่งหนึ่ง คือหมายความว่า
 ความว่าที่ใดไม่ได้มันไม่รู้ว่าเป็นความผิด อย่างนั้นก็ตีความเสียผลประโยชน์ที่ตามต้องการด้วย
 ข้า เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าเรามีประมวลกฎหมายอาญาแล้วเราต้องใจแข็ง คือยึดถือระบบของ
 กฎหมายอาญาไว้เป็นหลักแล้ว ถ้าเรานี้แล้วเราจะมีพระราชบัญญัติอีกที่ออกที่ทันสมัยเราก็ใช้
 ประมวลกฎหมายอาญาของเรา ซึ่งภาคที่ใดที่เราเขียนไว้แล้วว่า ให้ใช้ทั่วไปในกรณีความผิดอื่น
 ด้วย เว้นแต่กฎหมายนั้นจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น แต่ว่าถ้าเราจะร่างพระราชบัญญัติใดก็ตาม
 เสียหลักทั่วไปของกฎหมายอาญาแล้ว เราจะไม่มีหลักเกณฑ์ กฎหมายจะไม่แน่นอน เพราะฉะนั้น
 กรรมาธิการจึงเห็นว่าเสียใจที่สามารถจะแก้ไข กรรมาธิการขอยืนยันว่าให้ไปคาบร่างที่
 กรรมาธิการแก้ไข.

นายบุญคุ้ม จันทรวรวิสิริวงศ์ (สุราษฎร์ธานี) : กระผมยังศรัทธาใจอยู่มาก เพราะรู้สึกว่ามี
 มันเป็นการผิดหลักของกฎหมาย ท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงว่า ยกตัวอย่างเรื่องการฆ่าคนมาเป็น
 ตัวอย่าง ความจริงการฆ่าคนกับการสอบบัญชีมันผิดกัน การฆ่าคนนั้นถือหลักกฎหมายทางอาญา
 ทั่วไปได้ แต่ว่าการสอบบัญชีนั้นมันเป็นเทคนิค ไม่ใช่ทุกคนจะสอบได้ ท่านประธานก็สอบไม่ได้

ผลว่า ๖๒/๒๕๖๖
 หมายความว่า จะสอบบัญชีใดคือผู้ที่ได้ วิชาการศึกษาโดยเฉพาะ นบอบากจะเรียน
 ฉะนั้นการรวมการศึกษาเหลือเกินว่า ถ้ามีความบึกบึนนี้เกิดขึ้น โดยนาย ก. เป็นผู้สอบบัญชี มี
 ความรู้ทางบัญชีเต็มที แต่ว่าเจตนาทุจริตที่จะรับรางวัลที่ไม่ถูกต้อง เมื่อเขาได้รับรางวัล
 ลงไปแล้ว ที่นี้ท่านมาเอาความผิดเขา เขาบอกว่ามันไม่รู้ว่ามันผิด แล้วอย่างนี้ท่านจะเอา
 อะไรถูก ท่านจะมีทางนำสืบโดยบังเอิญ มันผิดกันกับเรื่องอื่น เช่น เขาแล้วปฏิเสธว่า รู้ว่าเขา
 จะไม่เลือกอื่น อย่างนี้มันไม่ขึ้นท่านประธาน ๑ แต่อันนี้เป็นเทคนิคพิเศษ จะรู้ว่าผิดหรือไม่
 ผิด รู้ว่าบุคคลนั้นผิดหรือไม่ผิดทางอาชญากรรมหลักวิชาเทคนิคที่เรียนมาดี นี่มันผิดกันอย่างนี้ จึงอยาก
 จะถามท่านกรรมการว่า ถ้ามีความผิดขึ้นจากผู้สอบบัญชีแล้ว ท่านจะหาทางใดไปนำสืบว่า
 เขารู้หรือไม่รูปร่างบุคคลนั้นผิดหรือถูก.

หลวงอรุณพรพิศาล กรรมการ : ท่านอย่าเพิ่งนึกว่าการรวมการนั้นไม่ชอบจะ
 กระทำอย่าง—ท่าน ท่านได้ไปตรวจว่าในมาตรา ๓๓ มีโทษจำคุกไม่เกิน ๖ ปีหรือปรับไม่เกิน
 ๒ พันบาทที่ไม่เข้าความผิดตามบทโทษซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา ๕๕ - ๕๖ - ๕๗ ก็เป็นความผิด
 ซึ่งไม่ใช่บทโทษ เมื่ออย่างนี้แล้วท่านต้องมาดูในมาตรา ๕๘ หรือ มาตรา ๕๗ ซึ่งร่างกฎหมาย
 อาศัยว่า บุคคลจะต้องรับผิดชอบในทางอาญาที่ต่อเมื่อได้กระทำโดยเจตนา เว้นแต่จะได้กระทำ
 โดยประมาทในกรณีที่กฎหมายบัญญัติให้ต้องรับผิดชอบที่กระทำโดยประมาท หรือเว้นแต่ในกรณีที่
 กฎหมายบัญญัติไว้โดยเจตนาให้ต้องรับผิดชอบ แม้กระทำโดยไม่เจตนา นี้กฎหมายไม่ได้บัญญัติไว้ว่ากระทำ
 ๑๒
 ๑๓
 ๑๔
 ๑๕
 ๑๖
 ๑๗
 ๑๘
 ๑๙
 ๒๐
 ๒๑
 ๒๒
 ๒๓
 ๒๔
 ๒๕
 ๒๖
 ๒๗
 ๒๘
 ๒๙
 ๓๐
 ๓๑
 ๓๒
 ๓๓
 ๓๔
 ๓๕
 ๓๖
 ๓๗
 ๓๘
 ๓๙
 ๔๐
 ๔๑
 ๔๒
 ๔๓
 ๔๔
 ๔๕
 ๔๖
 ๔๗
 ๔๘
 ๔๙
 ๕๐
 ๕๑
 ๕๒
 ๕๓
 ๕๔
 ๕๕
 ๕๖
 ๕๗
 ๕๘
 ๕๙
 ๖๐
 ๖๑
 ๖๒
 ๖๓
 ๖๔
 ๖๕
 ๖๖
 ๖๗
 ๖๘
 ๖๙
 ๗๐
 ๗๑
 ๗๒
 ๗๓
 ๗๔
 ๗๕
 ๗๖
 ๗๗
 ๗๘
 ๗๙
 ๘๐
 ๘๑
 ๘๒
 ๘๓
 ๘๔
 ๘๕
 ๘๖
 ๘๗
 ๘๘
 ๘๙
 ๙๐
 ๙๑
 ๙๒
 ๙๓
 ๙๔
 ๙๕
 ๙๖
 ๙๗
 ๙๘
 ๙๙
 ๑๐๐
 ๑๐๑
 ๑๐๒
 ๑๐๓
 ๑๐๔
 ๑๐๕
 ๑๐๖
 ๑๐๗
 ๑๐๘
 ๑๐๙
 ๑๑๐
 ๑๑๑
 ๑๑๒
 ๑๑๓
 ๑๑๔
 ๑๑๕
 ๑๑๖
 ๑๑๗
 ๑๑๘
 ๑๑๙
 ๑๒๐
 ๑๒๑
 ๑๒๒
 ๑๒๓
 ๑๒๔
 ๑๒๕
 ๑๒๖
 ๑๒๗
 ๑๒๘
 ๑๒๙
 ๑๓๐
 ๑๓๑
 ๑๓๒
 ๑๓๓
 ๑๓๔
 ๑๓๕
 ๑๓๖
 ๑๓๗
 ๑๓๘
 ๑๓๙
 ๑๔๐
 ๑๔๑
 ๑๔๒
 ๑๔๓
 ๑๔๔
 ๑๔๕
 ๑๔๖
 ๑๔๗
 ๑๔๘
 ๑๔๙
 ๑๕๐
 ๑๕๑
 ๑๕๒
 ๑๕๓
 ๑๕๔
 ๑๕๕
 ๑๕๖
 ๑๕๗
 ๑๕๘
 ๑๕๙
 ๑๖๐
 ๑๖๑
 ๑๖๒
 ๑๖๓
 ๑๖๔
 ๑๖๕
 ๑๖๖
 ๑๖๗
 ๑๖๘
 ๑๖๙
 ๑๗๐
 ๑๗๑
 ๑๗๒
 ๑๗๓
 ๑๗๔
 ๑๗๕
 ๑๗๖
 ๑๗๗
 ๑๗๘
 ๑๗๙
 ๑๘๐
 ๑๘๑
 ๑๘๒
 ๑๘๓
 ๑๘๔
 ๑๘๕
 ๑๘๖
 ๑๘๗
 ๑๘๘
 ๑๘๙
 ๑๙๐
 ๑๙๑
 ๑๙๒
 ๑๙๓
 ๑๙๔
 ๑๙๕
 ๑๙๖
 ๑๙๗
 ๑๙๘
 ๑๙๙
 ๒๐๐

ทำโดยไม่เจตนาที่ผิดผิด เพราะฉะนั้นมันก็เจตนาอยู่ในตัว ท่านไม่ควรจะต้องไปเขียนไว้ให้
 รกเปล่า ๆ ถึงอย่างไร ๆ กฎหมายก็ต้องแปลว่ากระทำโดยเจตนาถึงจะมีความผิดในมาตราที่
 ๑๒
 ๑๓
 ๑๔
 ๑๕
 ๑๖
 ๑๗
 ๑๘
 ๑๙
 ๒๐
 ๒๑
 ๒๒
 ๒๓
 ๒๔
 ๒๕
 ๒๖
 ๒๗
 ๒๘
 ๒๙
 ๓๐
 ๓๑
 ๓๒
 ๓๓
 ๓๔
 ๓๕
 ๓๖
 ๓๗
 ๓๘
 ๓๙
 ๔๐
 ๔๑
 ๔๒
 ๔๓
 ๔๔
 ๔๕
 ๔๖
 ๔๗
 ๔๘
 ๔๙
 ๕๐
 ๕๑
 ๕๒
 ๕๓
 ๕๔
 ๕๕
 ๕๖
 ๕๗
 ๕๘
 ๕๙
 ๖๐
 ๖๑
 ๖๒
 ๖๓
 ๖๔
 ๖๕
 ๖๖
 ๖๗
 ๖๘
 ๖๙
 ๗๐
 ๗๑
 ๗๒
 ๗๓
 ๗๔
 ๗๕
 ๗๖
 ๗๗
 ๗๘
 ๗๙
 ๘๐
 ๘๑
 ๘๒
 ๘๓
 ๘๔
 ๘๕
 ๘๖
 ๘๗
 ๘๘
 ๘๙
 ๙๐
 ๙๑
 ๙๒
 ๙๓
 ๙๔
 ๙๕
 ๙๖
 ๙๗
 ๙๘
 ๙๙
 ๑๐๐
 ๑๐๑
 ๑๐๒
 ๑๐๓
 ๑๐๔
 ๑๐๕
 ๑๐๖
 ๑๐๗
 ๑๐๘
 ๑๐๙
 ๑๑๐
 ๑๑๑
 ๑๑๒
 ๑๑๓
 ๑๑๔
 ๑๑๕
 ๑๑๖
 ๑๑๗
 ๑๑๘
 ๑๑๙
 ๑๒๐
 ๑๒๑
 ๑๒๒
 ๑๒๓
 ๑๒๔
 ๑๒๕
 ๑๒๖
 ๑๒๗
 ๑๒๘
 ๑๒๙
 ๑๓๐
 ๑๓๑
 ๑๓๒
 ๑๓๓
 ๑๓๔
 ๑๓๕
 ๑๓๖
 ๑๓๗
 ๑๓๘
 ๑๓๙
 ๑๔๐
 ๑๔๑
 ๑๔๒
 ๑๔๓
 ๑๔๔
 ๑๔๕
 ๑๔๖
 ๑๔๗
 ๑๔๘
 ๑๔๙
 ๑๕๐
 ๑๕๑
 ๑๕๒
 ๑๕๓
 ๑๕๔
 ๑๕๕
 ๑๕๖
 ๑๕๗
 ๑๕๘
 ๑๕๙
 ๑๖๐
 ๑๖๑
 ๑๖๒
 ๑๖๓
 ๑๖๔
 ๑๖๕
 ๑๖๖
 ๑๖๗
 ๑๖๘
 ๑๖๙
 ๑๗๐
 ๑๗๑
 ๑๗๒
 ๑๗๓
 ๑๗๔
 ๑๗๕
 ๑๗๖
 ๑๗๗
 ๑๗๘
 ๑๗๙
 ๑๘๐
 ๑๘๑
 ๑๘๒
 ๑๘๓
 ๑๘๔
 ๑๘๕
 ๑๘๖
 ๑๘๗
 ๑๘๘
 ๑๘๙
 ๑๙๐
 ๑๙๑
 ๑๙๒
 ๑๙๓
 ๑๙๔
 ๑๙๕
 ๑๙๖
 ๑๙๗
 ๑๙๘
 ๑๙๙
 ๒๐๐

นายพิมพ์ ภูริพันธ์ (อุบลราชธานี) : เพราะตอนนี้อภิปรายกันมาพอสมควร พอจะวินิจฉัย
ได้แล้ว ผมขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประสิทธิ์ ๖ ยังยืนยันอยู่หรือครับ

นายประสิทธิ์ จุลละเทศ (สงขลา) : ไม่ยืนยัน ขอให้ผ่านไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับมาตรา ๓๓ ผ่านไปได้ ก่อไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗

นายอารีย์ ศันติเวชกุล (นครราชสีมา) : เพราะมาตรา ๓๔ อนุ ๔ ที่มีการแก้ไข
คือคณะกรรมการคัดเลือกคำว่า "บุญดี" ออกนี้ ผู้ที่ทางกรรมาธิการได้คำนึงถึงมาตรา
๑๒๗๑ หรือเปล่า มาตรา ๑๒๗๑ นั้นมีคำว่า "บุญดี" ลงไปด้วย ท่านลองเปิดดูซิ คือเมื่อเสร็จการ
ชำระบัญชีแล้ว ท่านใหม่ขอบรรดาบุญดีและบัญชีและเอกสารทั้งหลาย คณะกรรมาธิการคัด
ออกนี้หมายความว่าอย่างไร แม้แต่ในมาตรา ๓๔ สมุดทะเบียนท่านยังใส่ไว้ นี่ขอให้ไปตรวจ
ด้วย

นายหุศ สงขลาคณะกรรมาธิการ : คือกรรมาธิการได้ไปพิจารณาเห็นว่า
บัญชีที่มี สมุดที่มี ที่ควรจะใส่ไว้ที่ใดคำนึงให้แน่นอนทั้งร่างพระราชบัญญัตินี้ กรรมาธิการก็เห็นว่า
สมุดบัญชีก็คือบัญชีนั่นเอง คำว่าเขียนเป็นสมุด เพราะฉะนั้นที่ใช้คำว่า "บัญชี" ก็จะกว้างขวางกว่า
แล้วก็ใช้คำว่าบัญชีทุก ๆ แห่งในร่างพระราชบัญญัตินี้ โดยคัดคำว่า "สมุด" ออก ส่วนสมุดทะเบียน
ก็โดยปกติทะเบียนนั้นทำเป็นสมุดเพื่อความแน่นอนจะได้มีหลักฐานมาก ก็ได้คงไว้ตามประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่สำหรับบัญชินั้นก็ขอประธานเห็นว่า คัดสมุด "สมุด" ออกเสีย คือ
บัญชินั้นอาจจะเป็นอย่างอื่นก็ได้

นายอารีย์ ศันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าใคร่ขอให้ทางคณะกรรมการ
ได้สังวรในเรื่องการหาบัญชีไว้บ้าง การหาบัญชินั้นมีหลายอย่าง สมุดเขาค้างหาก บัญชีอาจจะ
เป็นกระดาษแผ่นหนึ่งก็ได้ บัญชีซึ่งโดยเจตนาอย่างถึงนี้บังคับให้ผู้ชำระบัญชีนี้ เขาต้องค้นเอกสาร

ที่พูดขยับทีละไร ไ้มาตรวจสอบก็ได้ ถ้าไปคัดลอกอย่างนี้ ถ้าไม่คืน ~~๗๗~~ เขาก็ไม่ผิด
 ข้าพเจ้าว่าเราเห็นว่าพูดได้ ก็ว่าในกฎหมายนั้นได้สมบูรณ์โดยแท้จริง ก็ผู้สมมุติ
 อยากจะกราบเรียน ~~๗๗~~ ไปสักทีได้ว่า โดยปกติแล้วเขาไม่ค่อยผิด อย่างเมื่อปี ๑๓๗ นี้มันก็
 มาแล้ว เวลาเขาตรวจสอบบัญชีเขาไม่รับรองที่เดียวหรอก เขาเขียนได้ทั้งคำชี้แจงจากคนใน
 คนนี้ แล้วพอฟังว่าถูกต้อง ซึ่งเราเองไม่มีตัวสักทีหนึ่ง มันก็คิดว่าท่านอ้างคำว่า คัดคำว่า
 "สมุด" ออก เขาอาจจะไม่คืนหรือทำหายอะไรไปก็ได้ ผลเสียหายมันก็เกิดแก่บริษัท เพราะ
 ฉะนั้นคิดว่า คำว่า "สมุด" นี้ถ้าคงไม่มันก็ไม่เสียหายอะไร เราไม่ได้มาเอา ~~๗๗~~ เพราะ
 เราเอาความสมบูรณ์ของกฎหมาย เพราะฉะนั้นจึงใคร่ขอความกรุณาด้วย

นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ (ฉะเชิงเทรา) : ความจริงเมื่อสักครู่นี้ทางกรมการ
 ก็ได้ชี้แจงแล้วว่า คำว่า ~~๗๗~~ "บัญชี" เฉย ๆ ถ้างกว่าคำว่า "สมุด" บัญชีโดยเหตุผลก็คือว่า
 อาจจะรวมทั้งแบบ หรือเป็นเล่มก็ได้ เพราะฉะนั้นคำว่า ~~๗๗~~ "บัญชี" นั้นกว้างขวางกว่า แล้ว
 นอกจากนั้นคำว่า "บัญชี" นั้นหมายความว่ามีบัญชีทางการค้า ส่วนสมุดทะเบียนนั้นอาจจะ ~~๗๗~~
 ทะเบียนผู้ถือหุ้นหรืออะไรอื่น ๆ ซึ่งไม่เกี่ยวกับการค้า แต่การที่กรมการได้คัดคำว่า "สมุด"
 หนีคือใช้คำว่า ~~๗๗~~ "บัญชี" อย่างเดียวในทุกมาตราที่เกี่ยวข้องนั้นน่าจะจะไป ~~๗๗~~ พระราช
 บัญญัติการบัญชี แล้วนอกจากนี้ตามกฎหมายอาญาได้ใช้คำว่า "บัญชี" อย่างเดียว ไม่ได้ใช้
 คำว่า "สมุด" เพราะฉะนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายลักษณะอาญาและพระราชบัญญัติการบัญชี
 ซึ่งเป็นพรากฐานของบัญชีในทางการค้า กรมการจึงได้คัดคำว่า "สมุด" ออก คงให้เหลือ
 คำว่า "บัญชี" คำเดียวในทุก ๆ แห่ง

นายอารีย์ ศันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ถ้าพูดถึงเรื่องการค้าเดียวจะไปกันใหญ่
 เพราะสมุดการค้าก็มีหลายอย่าง คือเดียวจะไปกันมาก แล้วข้าพเจ้าจะเรียนท่านง่าย ๆ
 คือว่าในมาตรา ~~๑๒๗~~ ของประมวลกฎหมายแพ่งที่อ้างในอนุมาตรา ๔ นี้เองเขามีกว่า "สมุด"
 ท่านมาอ้างมาตราแล้วท่านไปเอาคำว่า "สมุด" ออกนั้นท่านอ้างเพื่ออะไร ก็ไม่ได้ทั้งหมด
 ไม่ได้หรือ ท่านคิดว่าไม่ครบบรรดาสิ่งของต่าง ๆ ในมาตรา ~~๑๒๗~~ อย่างนี้ ~~๗๗~~ ท่านยก

เอามาตรา ๑๒๖ ของประมวลกฎหมายแพ่งมาใช้ ประมวลกฎหมายแพ่งใช้คำว่า "สมมุติฐาน"
ด้วย ข้อให้ของประมวลกฎหมายแพ่ง คือข้าพเจ้าไม่มีเจตนาอะไร เพื่อต้องการให้กฎหมายนี้
สมบูรณ์ขึ้นมา และให้มันถูกแบบ ประเด็นจะมีการโต้แย้งที่เกิดขึ้น ว่าอ้างมาตรา ๑๒๖ อาจ
ยกเว้นเรื่องสมมุติฐาน มันเป็นไปไม่ได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งมันมี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับมาตรา ๓๓ อนุ ๔ สำหรับคำว่า "สมมุติ" กรรมการคัดออก แต่มีผู้เห็นทักว่า ไม่ควรจะคัดออก คุณอารีย์ ๗ ยังยืนยันอยู่หรือไม่

นายอารีย์ ศันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ยืนยัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะฉะนั้นขอให้ประชุมวินิจฉัยว่าควรจะต้อง
ไว้ตามร่างเดิมหรือจะคัดออกตามกรรมการ ท่านผู้ใดเห็นสมควรเอาไว้ตามร่างเดิม
โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรคัดออกตามกรรมการ
โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ส่วนมากแล้วท่าน ค่อยไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑

นายอารีย์ ศันติเวชกุล (นครราชสีมา) : มาตรา ๔๑ ก็อีกนั่นแหละ คือ
ตัดคำว่า "จำนอง" ออก คำว่า "จำนอง" นี้เขาใช้แต่ทรัพย์สินที่เคลื่อนที่ไม่ได้ เป็นทักว่าที่ดิน
ถ้าหากบริษัทนิติบุคคลใดที่มีที่ดินเอาไปจำนองเพื่อซื้อ/เอาเงินเอาทองมาไต่บ้าง ไม่ได้หรือ
ท่านถึงตัดคำว่า "จำนอง" ออกแต่จริงอยู่ในมาตรานี้ คำว่า "จำนอง" นี้เกี่ยวกับผู้ที่ไปทำลาย
ทรัพย์สินของบริษัทร้างว่างเพื่อทุจริต ข้าพเจ้าคิดว่าคำว่า "จำนอง" หรือ "ผู้รับจำนอง" นี้คงไว้
เดิมคงไม่เสียหาย นี่ข้าพเจ้าพูดตั้งแต่เห็นงคำว่า "จำนอง" กับ "ผู้รับจำนอง" เอาไว้แบบนี้
เสียก่อน

นายหุศ แสงสุทัย กรรมการ : กรรมการใดเอาไปเปรียบเทียบกับ

ร่างประมวลกฎหมายอาญานับใหม่ในที่นี้มีเฉพาะ "จำคุก" คณะกรรมการก็เห็นด้วย
 เพราะในเรื่องจำคุกนั้น ทรัพย์สินนั้นก็คงอยู่กับตัวผู้จำคุกเอง เห็นผมไปจำคุกที่คนไว้ ที่คนก็
 อยู่กับที่ผมเอง มีบ้านของตัวเอง การกระทำนี้ไม่ถูกต้องเหมือนอย่างว่า ผมไปจำคุกของเขาไว้
 เขาจะไปขโมยเอาไว้ แอบเอาไปเสีย เอาไปทำลายอะไรต่าง ๆ ก็รีบมันออกมา เราจึงได้
 เอาเป็นความผิดอาญา ส่วนเรื่องใครจำคุกของแล้วอย่างผม จำคุกบ้านไว้ ผมไม่ชอบใจ ผม
 พังประตูไปขึ้นที่โรงอะไรต่าง ๆ อย่างนั้นก็ควรจะเป็นทางแพ่งไป กรรมการนั้นก็เมื่อเห็นอยู่
 กับประมวลกฎหมายอาญาแล้ว ก็เห็นว่าจำคุกก็จำคุกที่มันต่างกัน คือจำคุกของอยู่ในที่ที่
 ในจำคุกเดิม เช่นจำคุกบ้านก็ของอยู่กับเจ้าของเดิม เราก็ไม่เอาเป็นความผิด แล้วก็สกด
 คลองกับประมวลกฎหมายอาญาค้วย แต่จำคุกนั้นออกมา ถึงแม้จะเป็นของเราจริง เราขอให้
 เขายึดไว้เป็นประกัน แล้วเรายังแอบเอาไปทำลายเสีย ทำให้เสียค่า เช่นเอาไปไปจุด เช่น
 จำคุกขบขั้วไว้ใครขึ้นมาเอาไฟไปจุดอย่างนี้ มันออกมาของอยู่ในความครอบครองของ
 เขา คือการกระทำนั้นออกมาข้างกันมาก จำคุกก็สมควรเป็นความผิดทางอาญา จำคุกก็ควรไป
 ว่ากันทางแพ่ง

นายประสิทธิ์ จุลละเกษ (สงขลา) : ข้าพเจ้ามีความเห็นตรงกันข้ามกับ
 กรรมการ เพราะเห็นว่าเรื่องการจำคุกนั้นรุนแรงกว่าเรื่องการจำคุก ซึ่งน่าจะมีโทษมาก
 กว่า อย่างสงขลา หากใหญ่มีโรงงานบาง ซึ่งไม่ทำงานเลย เวลาถึงหลายสิบโรงแล้วพวก
 นี้ก็เพียรพยายามที่จะทำลายทรัพย์สินนี้ สิ่งที่จะไม่ให้เจ้าหน้าที่ยึดได้ เพราะเหตุว่าแต่ละ โรงขาด
 หุ่นไปหลายล้านอย่างนี้ เพราะฉะนั้นอย่างมีการทำลายทรัพย์สินซึ่งจำคุกไว้แบบนี้เป็นคน ข้าพเจ้า
 เห็นว่าพฤติการณ์รุนแรงกว่าการจำคุกมาก เพราะฉะนั้นการที่เรจะมีบทบัญญัติในเรื่องนี้ก็เห็น
 ว่าเป็นการสมควรและไม่ควรจะต้องออก

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : คือการทำให้ทรัพย์สินที่จำนองอาจเป็นผิด
ได้ ถ้าหากว่าเป็นทรัพย์สินของผู้อื่น ในฐานทำให้เสียหาย ในเรื่องอื่นเป็นเรื่องซึ่งบุคคลซึ่งเกี่ยว
ข้องในวงการ เช่น กรรมการผู้จัดการ ไปทำอะไรกับทรัพย์สินของบริษัทเราก็สงวนไว้ ว่าที่นั่น
เป็นเรื่องที่อาจจะเอาผิดต่อเมื่อเป็นเรื่องร้ายแรง คือเฉพาะทรัพย์สินที่จำนองเขาไว้ ไม่ใช่ว่าการ
ทำลายทรัพย์สินที่จำนองไม่เป็นความผิด มันเป็นเรื่องผิดอยู่แล้ว ตามประมวลกฎหมายอาญา ถ้า
หากว่าเป็นทรัพย์สินของผู้อื่น ในเรื่องนี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวงการของบริษัทเท่านั้น เพราะ
ฉะนั้นกรรมการเห็นว่าไปทำกับจำนองมันจะแรงเกินไป แล้วประมวลกฎหมายอาญาในเรื่องนี้
เราก็เอาผิดเฉพาะในเรื่องจำนองเท่านั้น ก็ควรจะทำให้สอดคล้องกับประมวลกฎหมายอาญา

นายอารีย์ ศันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ขาพเจ้าใครขอความกรุณาให้
กรรมการ ไค้อามาตราหน้าฯ ๆ และซัก ๆ เสียด้วย คือมันสองประเด็นเท่าที่เท่ากรรมการ
ไค้อ์แจ่งเมื่อตอนี่ ว่าการจำนองอยู่กับเจ้าของทรัพย์สินเดิม อันนั้นขาพเจ้าไม่เถียง แต่ว่าถ้าท่าน
อ่านในคดี เห็นว่าบรรทัดที่ ๓ บอกไว้ชัดแจ้ง คือประโยชน์เรื่องทรัพย์สินอันนี้บุคคลซึ่งกล่าวจำนอง
หรือจำนำไว้ คือถึงว่า ประโยคแรกเขาไปทำให้เสียทำลาย หมายถึงว่าผู้ที่ยังรักษาสิทธิอัน
นั้นอยู่ คือเจ้าของเดิมทำให้เสียเองก็ดี ถ้าใครกระทำเพื่อให้เกิดความเสียหาย แต่ผู้รับนี่ยัง
ประเด็นหนึ่ง ขอให้ท่านไปรบกวนศาลลงอ่านซ้ำ ๆ ขาพเจ้าอ่านหลายสิบเที่ยวแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการ ยืนยันไทย

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : กรรมการ ขอยืนยัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อทางคณะกรรมการ ขอยืนยัน ขาพเจ้าจะ
ขอให้ประมุขวินิจฉัย และอยากจะถามท่านผู้ที่มีรายชื่อ ยังยืนยันอยู่หรือไม่

นายอารีย์ ศันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ยืนยัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะฉะนั้นขอให้ประมุขวินิจฉัยว่า "จำนอง"

หรือในมาตรา ๔๑ ที่คณะกรรมการคัดเลือกเสีย มีผู้มีปรายเห็นว่าไม่ควรจะคัดออกควรที่จะคงไว้เดิม ท่านผู้ใดเห็นสมควรว่าจะคงไว้ตามเดิม โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้คัดออกตามกรรมวิธีการโปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ส่วนมากแล้วท่าน ค่อยไป

เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔

มาตรา ๔๕ ทวิ มาตรา ๕ ๔๕ มาตรา ๔๖ กรรมการคัดเลือก มาตรา ๔๗

มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ หมวด ๓ ความผิดเกี่ยวกับสมาคมและมูลนิธิ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๑

นายอารีย์ คันถิเวชกุล (บุตรราชสีมา) : มาตรา ๕๑ นี้จะคงเดิมคำว่า

"ยื่นขอ" อีกไหม ตามที่นำนี้จะครบ

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : ไม่เต็ม เพราะเหตุว่าเป็นเรื่องสมาคม

ใครจะเอา "ยื่นขอ" เข้าไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ค่อยไปก็ได้

เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ กรรมการคัดเลือก

ออก มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ ไม่มีการ

แก้ไข มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ ๕๑ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒

มาตรา ๖๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๔ กรรมการคัดเลือก มาตรา ๖๕ และมาตรา :

ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการเสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว
ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ว่าสมควรจะประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็น
กฎหมายบังคับใช้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรไม่ประกาศใช้ได้ ขอให้ไปรทกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๑๒ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ไปรทกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นสมควรไม่ประกาศใช้ได้

ต่อไปเป็นการประชุมลับ ขอเชิญท่านผู้ที่ไม่ใช่สมาชิกของออกจากที่ประชุม
(ผู้ที่ไม่ใช่สมาชิกของออกจากที่ประชุม)

ประธานสภานิติบัญญัติ . ท้ายข้าพเจ้าได้รับมติความหมายของรัฐบาล เรื่องขอ
ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ทั้งหนังสือของทำเนียบรัฐบาล
ที่จะได้อ่านต่อไปนี้

ความหมาย

ที่ สบ. ๕๑๐๐/๒๕๕๕

สำนักคณะรัฐมนตรี

๕ กันยายน ๒๕๕๕

เรื่อง มติขอให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
ตามเรียน ประธานสภานิติบัญญัติ

อ้างถึง หนังสือที่ สร. ๕๕๕๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๕

ตามที่แจ้งว่าในคราวประชุมสภานิติบัญญัติเมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๕
สภานิติบัญญัติ ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งพระวรวงศ์เธอ กรมหมื่นพิทยลาภพฤฒิยากร
เป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์นั้น โดยมีความกราบทูลพระกรุณาถวายฝ่าละอองธุลีพระบาท
แล้ว

บัดนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระราชนิพนธ์ว่า
ตามที่สภานิติบัญญัติให้ความเห็นชอบในการที่จะแต่งตั้ง พระวรวงศ์เธอ กรมหมื่นพิทยลาภ
พฤฒิยากร เป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ในระหว่างที่ทรงผนวชนั้น ทรงขอบพระราชนิพนธ์
แต่เมื่อใดทรงพระประชวรหรือเสด็จสวรรคต เห็นว่าเคยมีแบบอย่างที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวใน
รัชกาลที่ ๕ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช
พระองค์ เมื่อเสด็จพระราชดำเนินประพาสต่างประเทศและโดยที่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์
พระบรมราชินี ก็ทรงมีพระชนมายุยืนสมควร และทรงดำรงตำแหน่งสถานายิกาสภาภคินีชาวไทย
ซึ่งแสดงถึงพระปรีชาสามารถอันเป็นที่ประจักษ์ในคราวนี้ได้ จึงมีพระราชประสงค์ที่
จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินี เป็นผู้สำเร็จ
ราชการแทนพระองค์ ตามความพินัยมาตรา ๑๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ลข
๘๖๗

จึงกราบเรียนมาเพื่อจะได้นำเสนอสภานิติบัญญัติพิจารณาให้ความเห็นชอบตาม
รัฐธรรมนูญต่อไปและขอให้พิจารณาด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) จอมพล ป. พิบูลสงคราม

(ป. พิบูลสงคราม)

นายกรัฐมนตรี.

ที่ประชุมรับทราบ

นายฮาริป ดันตีเวชกุล (นกรราชสันนา) : สำหรับกระแสพระราชดำริครั้งนี้

กระผมไม่เคยมีความปรารถนาที่จะยุติความแก่ประการใด แต่ขอประทานกราบเรียนถึงระเบียบแบบ
แผนเสียก่อน ชันแรกเมื่อสถานีลงมติไปแล้วและได้มีหนังสือของ นายกรัฐมนตรี เสนอเข้ามา
ใหม่ เรามีความจำเป็นของลงมติเลิกมติชันแรกหรือไม่ นี้เป็นประเด็นแรก

ประเด็นที่สอง คือเท่าที่พระราชาธิราชให้ความมาปรึกษาต่อสภาเพื่อจะแต่งตั้ง
สมเด็จพระราชินีนั้นเป็นผู้นำบริหารราชการนั้น ข้าพเจ้าได้กราบเรียนแต่แรกแล้วว่าข้าพเจ้าไม่ขัดข้อง
ประการใด เพราะรู้สึกว่าการครั้งนี้เป็นการเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระบรมราชินีด้วยจะใดเป็น
สมเด็จพระบรมราชินีมาตามประวัติศาสตร์มีอยู่แล้ว และเป็นไปตามพระราชอัชฌาศัย แต่อย่างไร
ก็ตาม ในมาตรา ๒๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่าผู้นำบริหารราชการจะต้องมา
สามารถได้ในที่นี้ ในฐานะที่เราเป็นบุคคลภายใต้รัฐธรรมนูญ ภายใต้จักรีวงศ์ เป็นการสมควรหรือไม่
ที่เราจะให้สมเด็จพระราชินีเสด็จมาที่นี้เพื่อมาสาบานพระลงศัตย์หน้าพวกเรา ซึ่งเป็นข้าราชการ
เป็นการสมควรหรือไม่ เป็นประการหนึ่ง

อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ว่า ในครั้งแรกเท่าที่มีการทำเนิ
การก็ตามได้มีการกราบถวายบังคมทูลทักท้วงในข้อนี้แต่ประการใดหรือไม่ เพราะว่าในฐานะที่
นายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีเป็นผู้ที่ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ ความรับผิดชอบก็
อยู่แก่รัฐมนตรี คือข้าพเจ้าใคร่ขอเรียนถามว่าได้มีการปรึกษากันหรือเปล่าแต่แรก ได้ถวาย

ล.บ.
๕๕

คำแนะนำหรือแปลว่า แล้วเราจะทำอย่างไร เพราะสมเด็จพระบรมราชินีดำหากพิจารณาโดย
เนื้อแท้แล้วจะแยกออกจากองค์พระมหากษัตริย์ก็พระประมุขไม่ได้ ท่านอยู่เหนือกฎหมาย แล้วนี้
รัฐธรรมนูญ อย่างสมาชิกประเภทที่ ๒ ไปหาเสียงขณะหนึ่งเป็นข้าราชการประจำ อีกขณะหนึ่ง
ประเภทที่ ๒ ท่านนายกรัฐมนตรีเคยแถลงหลายครั้งต่อหนังสือพิมพ์ว่าไม่สมควรจะแยกกันใด
กันใดก็ สมเด็จพระบรมราชินีจะแยกกันใด โหยหวังให้ท่านเสด็จมาประทับที่นั่นแล้วที่มาสาบาตคน

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : เรื่องที่คงมาเสนอเป็นครั้งที่ ๒ นั้น
ความจริงยากจะยอมรับสารภาพว่าเป็นความผิดของนายกรัฐมนตรีเอง วันแรกที่ไปเฝ้า ท่านก็
ทรงพระราชดำริสถามว่าควรจะเป็นใครที่จะเป็นผู้สำเร็จราชการฯ แต่กรณียังคงคลุมเคลือว่าควร
จะเป็นกรมหมื่นพิทยลาภา เพราะว่าเคยทรงมาแล้วและพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวก็ไม่ใคร่ทรง
ว่าใคร ใคร จึงสำคัญผิดว่าท่านทรงไปรทที่จะให้กรมหมื่นพิทยลาภาเป็น ก็จึงมาเสนอคณะรัฐมนตรี
และก็นำเสนอต่อสภาฯ แต่ความจริงนั้นท่านยังไม่ใคร่ทรงตกลงว่าจะเอากรมหมื่นพิทยลาภา
ภายหลังคุณเมื่อใดกรณียุติไม่ ท่านก็บอกว่าจะให้สมเด็จพระบรมราชินีใคร่ทรงเป็น ก็ได้
นำเสนอสภาฯ อีก เพราะฉะนั้นความผิดใด ๆ ที่คงมาเสนอเป็นครั้งที่ ๒ เป็นความผิดของ
คนเกี่ยวกับสำคัญผิด ก็ขอประทานโทษด้วย และนอกจากนั้น เมื่อเข้ามีปรากฏว่า/ไปตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๐ สมเด็จพระบรมราชินีจะต้องเสด็จมาพำนักที่ปฎิภาณในท่ามกลางของที่ประชุมของ
สภาผู้แทนราษฎร กระทั่งใคร่ขอโอกาสเข้าไปเฝ้ากราบบังคมทูล ท่านก็บอกว่าคุณทรงทราบแล้ว
และสมเด็จพระบรมราชินีท่านมีพระราชประสงค์จะเสด็จมาปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญทุกประการ

ร้อยโท จงกล ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ในครั้งแรกที่ท่านนายกรัฐมนตรีท่านได้
แถลงเมื่อก่อนก็เป็นที่เข้าใจ ที่นั่นก็เมื่อขานพระราชากระแสรเป็นพระราชประสงค์ว่าจะให้สมเด็จพระ
บรมราชินีเป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ความเห็นของรัฐบาล มีความเห็นเป็นประการใด
อยากจะได้ทราบเสียก่อน เมื่อส่วนทางผู้บริหารมีความเห็นอย่างไรแล้ว ทางสภาทางอำนาจนิติ
บัญญัติจะได้พิจารณาได้ ใคร่ขอประทานความเห็นของรัฐบาล

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : เมื่อใดก็ได้มาจากฝ่ายหลังของ

ล.บ.
๑๖๗

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ความจริงก็เป็นหน้าที่ของรัฐบาล ก็ได้นำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีแล้ว คณะรัฐมนตรี
ก็ตกลงมติเห็นชอบเป็นเอกฉันท์ในการที่จะถวายเสนอเรื่องให้สมเด็จพระบรมราชาธิบดีทรงเป็นผู้
สำเร็จราชการ

นายทิม กุวิพัฒน์ (อนุสรราชธานี) : กระผมสงสัยว่าเราจะทำงานเกินไปเสียแล้ว
คือเป็นอย่างไรบ้าง พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เวลาที่จะเสด็จ เสด็จพระราชสมภพมีคืนสภาก็ให้
ความเห็นชอบตามรัฐธรรมนูญ ที่มันเมื่อเวลาจะไปทรงอุปสมบทอย่างนั้นก็คล้าย ๆ กับเป็นการสละ
ราชสมบัติ เพราะว่าเราจะต้องไปตั้งสมเด็จพระบรมราชาธิบดี การเสด็จออกทางศาสนานั้น..

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ที่คุณทิมมา เมื่อก่อนจะออกนอกเรื่องไปแล้วคุณ ไม่มีเสีย
ที่ไหนพอไปบวชแล้วต้องสละอะไรหมด ไม่มีที่ไหนเสีย มีคนหึงมุกคตไม่มี หึงในกฎหมายก็ไม่มี
อะไรก็ไม่มีเสียคุณ เพราะฉะนั้นเมื่อก่อนเราในเรื่องเจ็ดหน้า อย่าเอาไปนอกเรื่องเสีย

นายทิม กุวิพัฒน์ (อนุสรราชธานี) : มีไขนอกเรื่องครับ คือหมายความว่าในการที่
จะเสด็จไปทรงผนวชนั้นตามปกติมัน เขาจะสมมติว่าอยู่ในเรื่องว่าทำได้ แต่ว่าทางรัฐบาลได้มา
แจ้งคราวก่อนนั้นไม่ได้แจ้งให้ทราบเสียว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เวลานั้นแจ้งให้สภาทราบว่า
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ จะทรงลาผนวชอย่างนี้ นี่มาแจ้งเป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
เสีย ที่ไปตามหลักของการบวชนั้นเราจะต้องสละอย่างข้าราชการถึงสละชุดลาจากราชการไป
ที่นี้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ นี้ก็เท่ากับว่าสละไปชั่วคราว อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นเวลา
เราไปบวช ในหลักบวชนั้นก็ถามอยู่ว่า มีข้าราชการอะไร อย่างนี้เป็นต้น ก็หมายความว่าไม่เกี่ยว
กับราชการงานเมืองอะไรเสีย แล้วเราเข้าใจทางผู้จะบวชก็ควรจะตอบว่าไม่ได้เกี่ยวแล้วอย่างนี้

ถาม : กิ่งแก้ว
ถาม : ธน ๑๕

ลป
๒๖

ที่มีพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เวลาไปก็เท่ากับสละหมัด คล้าย ๆ กับข้าราชการสละ
จากงานถนัดทั้งหมด เพราะฉะนั้นเมื่อเวลาไปวาทก็หมายความว่าสละเทศจากผู้ครองเรือน
ไปทั้งหมด ที่มีตามรัฐธรรมนูญก็มีบัญญัติไว้ว่า "พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ จะต้องเป็น
พุทธมามกะ" เวลาไปวาทแล้วก็ไม่ใช่พุทธมามกะ เป็นพระภิกษุเลยอย่างนี้ แลวนอกจากนี้
จะต้องเป็นจอมทัพไทย ที่มีไปวาทเป็นจอมทัพไทยได้เมื่อไร เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าว่าหาก
จากความเป็นพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ รัชกาลนี้ควรจะมาแจ้งว่าเวลานี้
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ สละตำแหน่ง เหล่านี้ชั่วคราวแล้ว มันควรจะเป็นอย่างนั้น...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นจะออกไปนอกเรื่องแล้วละคุณ ขอความ
กรุณาเถอะ มันนอกเรื่องไปแล้ว เพราะเหตุที่ว่าท่านไม่สามารถจะบริหารพระราชนิพนธ์ได้
จึงได้ขอขมาในผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ชั่วคราว ในรัฐธรรมนูญก็มีคิดแล้วว่า ถ้าไม่
สามารถจะทรงบริหารพระราชนิพนธ์ได้ก็ทรงตั้งผู้สำเร็จราชการได้ด้วยความเห็นชอบของ
ที่ประชุมนี้ ก็มีมติเจม คุณไปพูดอะไรก็ไม่รู้—มันนอกเรื่องไปแล้วคุณ ผมคิดว่ามันนอกเรื่อง
ขอให้อยู่ใน เรื่อง เถอะ 7/๒๕๕๕ จะให้พูดพูด

นายทิม ภูริทัตม์ (อนุสร ราชธานี) : คืออย่างนี้มันต้องแจ้งให้ทราบ
เสียก่อน ขอความเห็นชอบเสียก่อน.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็แจ้งให้ทราบอยู่ในตัวแล้ว เพราะฉะนั้นถ้า
คุณพูดอย่างนี้อีก ผมจะไม่ให้พูด

นายทิม ภูริทัตม์ (อนุสร ราชธานี) : คือแจ้งคราวก่อนแจ้งเรื่องตั้งผู้สำเร็จ
ราชการต่างหากครับ ไม่ได้แจ้งให้ทราบว่าเราสถานียินยอมให้ท่านไปวาท 7/๒๕๕๕
คุณ 7/๒๕๕๕ เป็นแค่เพียงว่าแจ้งตั้งผู้สำเร็จราชการเสียทีเดียว มันเป็นอย่างนี้ครับ ผมจึงได้มี
ข้อข้องใจอันนี้ เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าควรจะเป็นพิธีการให้เป็นไปตามลำดับ แจ้งเวลาที่
ไปทรงผนวชนั้นอย่างหนึ่ง เวลาที่ทรงผนวชแล้วเจ้ารับหน้าที่ที่ต้องมาแจ้งต่อสภา
นี้ขอความเห็นชอบอีกครั้งหนึ่ง มันอย่างนี้ ตามวิธีการที่เราให้ความเห็นชอบในการตั้ง

๗๑
๑๒

พระมหากษัตริย์ตามรัฐธรรมนูญ ที่นี้สำหรับที่สภา ฯ ให้ความเห็นชอบไปตรวจก่อนนั้น
ตั้งผู้สำเร็จราชการโดยที่ยังไม่ได้ขอความเห็นชอบในการที่ทรงลาอุปสมบท ผมคิดว่าคงไป
เป็นโฆระ เป็นอย่างนั้น คงให้ความเห็นชอบในการทรงลาอุปสมบทเสียก่อน คราวนี้ก็
เหมือนกับสภา ฯ ให้ความเห็นชอบหรือยัง ยังไม่ได้ให้ความเห็นชอบเลย เพราะฉะนั้น
เราไม่ควรที่จะพิจารณาในการจะตั้งผู้สำเร็จราชการก่อนที่จะให้ความเห็นชอบในการที่ท่า
ได้ทรงลาไปอุปสมบท แล้วก็ยิ่งกว่านั้นรัฐบาลนี้ก็ยังไม่เคยมาแจ้งเลยว่า จะอุปสมบท เมื่อไร
วันที่เท่าไร? จะขึ้นเมื่อไรอย่างนี้ เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าเราท่านนั้นเกินรัฐธรรมนูญไป
เสียแล้ว ผิดรัฐธรรมนูญ

นายประสิทธิ์ จุลละเทศ (สงขลา) : ในเรื่องนี้ก็ถ้าหากว่าอภิปรายก็
อาจจะกระแทกกระเด็นถึงองค์พระมหากษัตริย์ แล้วก็อีกประการหนึ่งท่านนายกรัฐมนตรีทำ
ก็ได้รับผิดชอบในเรื่องนี้แล้วว่า ได้ลาออกไป ข้าพเจ้าคิดว่าท่านก็ขอที่เราจะช่วยกันแก้ไข คือ
ช่วยกันแก้ไขที่หมายจะว่า แต่เดิมผมเราได้มีมติเห็นชอบเกี่ยวกับกรณีนี้เสียเวลา ฯ
และเดี๋ยวนี้เราจะให้มีมติใหม่กันขึ้น เช่นนี้ ปัญหาว่าเราจะแก้ไขในเรื่องใหม่เพื่อให้ถูกต้อง
ตามรัฐธรรมนูญเท่านั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าสำหรับมติตรวจก่อนนี้ ถ้าเรามีมติ
ใหม่แล้วก็เข้าใจว่าจะลงมติเห็นชอบก็ทำได้ เท่ากับว่าเรามีมติใหม่แล้ว เพราะในชั้นจ
กติกาก็ไม่มีกล่าวอะไรไว้ ผมคิดว่ามติที่แล้วมาถ้าหากว่ามีประชุมเห็นสมควรแล้วก็แก้ก
ดใหม่เป็นอันว่าลงไป เป็นไปตามมติในมติ ผมเข้าใจว่าอย่างนั้น

นายเทียม ไชยมั่นจน (ตาก) : กระผมก็เข้าใจตามที่ท่านประธาน ฯ
กล่าว คือว่าเราจะลงมติเห็นชอบที่ผ่านที่พระของศักดิ์ได้ ก็เป็นการเห็นชอบทั้งนี้ตามรัฐธรรมนูญ
อยู่แล้ว แต่ใครจะเรียนถามรัฐบาลว่าเมื่อสภา ฯ ได้ให้ความเห็นชอบไปแล้วละก็ ท่านจะ
เสด็จมาปฏิบัติตนตามมาตรา ๒๐ เมื่อไร เพราะอีก ๒-๓ วันก็จะปิดสมัยประชุมอยู่แล้ว
ใครจะเรียนถามรัฐบาลหรือจะเรียกประชุมสภาอีกครั้งหนึ่ง

สภาผู้แทนราษฎร ๑๗/๕๕ ส.

เล็ก ค. ๒๗/๑

วอนขอ ม. พ. ๖๖๓๗๗ มคอ. ๖๖๓๗๗

คือเรื่องนี้ความจริงในหลวงก็จะเสด็จไปทรงผนวช หากก็จะทรงไปเพื่อบำเพ็ญพระราชกุศล เพราะฉะนั้นมีสิ่งอะไรที่รัฐบาลจะจัดถวายโดยจัดตั้งนั้น เชื่อให้ท่านเสด็จไปทรงผนวชด้วยความราบรื่นทรงพระสำราญทุกประการ ก็กระผมก็เห็นแฉ่งแล้วว่าตั้งแต่คราวก่อนนี้เราที่ได้ออกแล้วว่าในรัฐธรรมนูญนั้นก็ได้มีว่าในหลวงเวลาเสด็จไปต่างประเทศต้องขออนุมัติสภาก่อน ในหลวงเวลาจะไม่ไหน ๆ จะต้องขออนุมัติสภาก่อนนั้นไม่มี มันมีแต่บทเดียวที่ว่าเวลาที่ทรงบริหารราชการภารกิจไม่ได้ตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ขึ้น เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงได้เสนอว่า มันก็เป็นเรื่องของเหตุผล ผลที่จะตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์คราวก่อนนี้ได้ออกแล้วว่าในหลวงจะเสด็จไปทรงผนวช ที่จริงเมืองไทยเขารู้อันทุก ๆ คน แต่ว่าจะมีคุณหมันจะไม่ว่าจะเสด็จไปไหน แล้วนอกจากนั้นสภาควรจะรับผิดชอบ ทางรัฐบาลก็อยากจะถวายให้ท่านทรงให้เรียบรอยไป จึงได้รับเรื่องเสนอมา เมื่อว่าเรื่องนี้ท่านรับสั่งบอกจะทรงผนวช ๒๒ แล้วก็ลาผนวชวันที่ ๕ พฤศจิกายน เดิมท่านรับสั่งบอกว่าการประเพณีรัชกาลที่ ๕ ได้รับสั่งไว้ว่าเมื่อเมื่อในหลวงแล้วจะลาจากผนวชก็ต้องให้เป็นอภัยคุณ เดิมท่านจะไว้ว่าจะทรงผนวชในต้นเดือนตุลาคม ที่ท่านก็ต้องเลื่อนไปวันที่ ๕ พฤศจิกายนเสด็จทรงลาผนวช เพราะว่าเป็นอภัยคุณ แล้วนอกจากนั้นกระผมก็ได้ทราบแล้วว่าเมื่อเขานี้มันก็ได้ไปเข้าหูละของชุดพระบาท ท่านก็รับสั่งแล้วว่า สมเด็จพระบรมราชินีให้ท่านก็จะปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญทุกประการ รัชกาลที่ ๕ ก็จะเสด็จมาปฏิบัติในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร.

นายประสิทธิ์ จุลละ เกษ (สงขลา) : อันที่จริงที่กระผมขอทราบเมื่อสักนี้ก็อยากจะให้สภาได้ช่วยกันคิดแก้ไขสิ่งที่ผมร้องหรือขอส่งทูลออกไป เพราะเหตุว่าถ้าหากว่าจะเป็นอย่างนั้นก็เป็นแค่เพียงว่าเป็นความเห็นของท่านประธานเท่านั้น แต่ว่าทางรัฐบาลยังไม่ให้ความเห็นว่า ถ้าหากว่า ภาสกาจะมารับชมหรือว่าท่านจะมาเห็นชอบในการแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ใหม่ นั้นปัญหาว่าองค์เก่ายังอยู่หรือไม่ หรือว่าผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์นี้บางทีอาจจะมีการหนึ่งหลายองค์ก็ได้ หลายคนที่ได้ เพราะฉะนั้นปัญหานี้มันก็เกิดขึ้น ก็อยาก

ปรากฏชัดถึงความรู้สึกของรัฐบาลในการที่เจ้าหากเสนอมาใหม่อย่างนี้จะถึงองค์
 เก่าจะหมดไปด้วยหรือเปล่า นี่เป็นข้อสำคัญที่สุด มันมีปัญหาเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นเป็นแต่
 เพียงว่าเป็นความเห็นของท่านประธานเท่านั้น ถ้าพิจารณาตามมาตรา ๑๗ แล้วก็อาจจะเป็น
 ว่าผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์นั้นอาจจะมิหลายองค์ก็ได้หรือว่าหลายคนก็ได้ เพราะฉะนั้น
 การที่เรามีมติไว้นั้นเกี่ยวกับกรณีพิพาทคดีอาญา แต่ความคืบหน้ายังไม่ได้พิจารณาไป
 เมื่อมีมติขึ้นมาใหม่จะถือว่าอย่างไร ก็เป็นเรื่องที่เราแปลเองง่าย ๆ ไม่ใช่ด้วยเหตุผล
 เพราะฉะนั้นอยากจะทราบว่าเราจะมีทางแก้ไขอย่างไรบ้าง ให้มันเป็นไปตามที่มันได้ไม่
 สักต่อรัฐธรรมนูญ.

จ.ม.ท. บ. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ผมก็รู้สึกว่ สมาชิกก็เห็นว่ารัฐบาล
 /ท่าน
 รัฐบาลทำอะไร ๆ มันเคยไป ความจริงรัฐบาลไม่ได้ทำอะไรเลย ผมอยากจะทำอย่างนั้น
 แต่ว่าเมื่อท่านอยากจะทำทำผิดก็ไม่เป็นไร รัฐบาลนี้จะกลายเป็นราชรัฐ ไม่เป็นไรหรอก
 นอกจากนั้นท่านก็บอกว่าคุณสำเร็จราชการแทนพระองค์จะมีสององค์ ท่านก็ไปคิดในใจว่าจะ
 เอาผิดกับรัฐบาลให้ได้ จะสององค์ได้อย่างไร ก็ยังไม่ได้มีพระบรมราชโองการแต่งตั้ง
 ประธานสภาฯ ยังไม่ได้เซ็นแต่งตั้ง ยังไม่ได้มีมาปฏิบัติหน้าที่ แล้วท่านจะเอากรณี
 พิพาทคดีอาญามาเป็นไฉนอย่างไร กระผมก็ไม่เห็นทางว่าอย่างไร นอกจากที่ท่านจะพูด
 จะหาความกับรัฐบาล รัฐบาลก็รับผิดแล้ว

นายอารีย์ ถินดีเวชกุล (นครราชสีมา) : เราก็คงตั้งท่านนายก ๆ ใครรับ
 ผิดต่าง ๆ มาหมดแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าคงจะไม่มีอะไรพูดกันมาก จึงขอเสนอให้ลงมติ
 มีสมาชิกรับรอง

Handwritten signature/initials

ประธานสภาฎหมายแพ่ง : คุณพิมพ์ วาอย่างไร

นายพิมพ์ กุริหิณ (สุภณราชธานี) : คือว่าอย่างนี้เราอภิปรายเมื่อ ๒ ประเด็น

คือว่าประเด็นหนึ่งว่าเราจะลงมติในการที่เรียกว่าควรจะมีร่างกฎหมายของสภาต้องไว้แต่ได้
หรือไม่นั้นประการหนึ่ง และในการที่จะตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ใหม่อย่างหนึ่ง นั้นเป็น
อย่างนี้ครับ เพราะฉะนั้นก่อนที่จะตั้งอย่างนั้นผมก็อยากจะเรียนก่อนไปเสียก่อนว่า ที่สภานี้ยังไม่ได้
รับทราบ คือหมายความว่าอย่างผมก็ทราบตามข่าว ในหนังสือพิมพ์ที่ท่านให้สัมภาษณ์ แต่ในสภานี้ไม่
ได้รับทราบว่าเป็นทางการ ว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะทรงผนวชเมื่อไหร่ เพราะฉะนั้น
ตามความเห็นของกระผม กระผมเห็นว่าทางรัฐบาลควรจะมาแจ้งให้ทราบเสียก่อน แล้วก็ตั้ง
ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ขึ้นเป็นอย่างนี้ มันก็ต้องทำไปตามลำดับอย่างนั้น แล้วสิ่งที่
บอกอย่างนั้นเป็นเรื่องใหม่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ทรงผนวชนั้น / ยังไม่เคยมีปรากฏ
เลยในสมัยตั้งแต่ในรัฐธรรมนูญ เพราะมันเป็นเรื่องใหม่ ที่ท่านอ้างมา รัฐธรรมนูญบอกว่า
เมื่อไม่สามารถจะปฏิบัติราชการได้ เช่นไปนอกอย่างนี้ อันนั้นไม่ความเป็นพระมหากษัตริย์
ไม่ได้ขาด แต่ในการที่ทรงผนวช ความเป็นพระมหากษัตริย์จะขาดไปชั่วคราวหรือไม่ถาวร
อันหลักทางพุทธศาสนา

ประธานสภาฎหมายแพ่ง : เอาละ แคนี่พอจะคุย นั่งลงเถอะคุณ พิมพ์ไปเข้าพเจ้า

จะขอให้ประชุมวินิจฉัย โดยจะตั้งมติขึ้นดังนี้ คือว่าจะถามที่ประชุมว่า ที่ประชุมนี้จะเห็นสมควรเลิก
มติเดิมและเห็นชอบในการที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์
พระบรมราชินี เป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ นั้นโปรดฯ ไม่เห็นชอบหรืออย่างนี้ ว่าอย่างไร
คุณเทียบมา/

นายเทียบ ไชยพันธ์ (ตาด) : คือท่านผู้เป็นประธานฯ ไม่ควรที่จะตั้งมติขึ้นมา

ไม่ใช่ว่าไม่เห็นชอบ ตามที่มติที่ลงโปรดเกล้าฯ ก่อนนี้ คือสภาเห็นชอบเหมือนเดิม คือเสนอมาที่ท่าน
เมื่อสภาเห็นชอบก็เสนอ ก็เห็นว่าใช้ได้เหมือนกัน เป็นการเห็นชอบของสภาเหมือน ไม่ใช่ว่าไม่
เห็นชอบ กลับมาไม่เห็นชอบที่ลงมติโปรดเกล้าฯ ก่อนนี้ ไม่ใช่อย่างนั้น คือว่าสภาเห็นชอบ ที่เสนอ

ฉบับ

มาตรการกักตุนสภาก็เห็นชอบด้วยที่โครงการนั้นพิทยลาภขึ้นมา แต่ถ้าหากท่านไม่ทรงตั้ง ท่านทรง
ตั้งสมเด็จพระบรมราชาณี สภาก็เห็นชอบเหมือนกัน คือทั้งสองพระองค์นี้ ถ้าทรงตั้งตั้งพระองค์
ใดพระองค์หนึ่งมาก็เห็นชอบเหมือนกัน ไม่ใช่ว่าไม่เห็นชอบ นี่เป็นความจริง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าเพื่อให้เป็นที่เรียบร้อย ที่ถกมติ สำหรับ
เห็นสมควรยกเลิกมติเดิมและเห็นชอบในผู้การแต่งตั้งเสียด้วยกันเลย มันจะโดนหมกเรื่องคุณ
บัญชาเก่าจะได้ไม่มี เพราะฉะนั้นผมขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่า ผู้ใดเห็นสมควรให้ยกเลิกมติเดิม
และเห็นชอบในการแต่งตั้งสมเด็จพระนางเจ้าสุสิริภักดิ์พระบรมราชาณีเป็นผู้สำเร็จราชการแทน
พระองค์ ในระหว่างที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จทรงผนวช ผู้ใดเห็นชอบขอได้โปรด
ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ โดยพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้เห็นชอบ โดยพร้อมเพรียงกัน

หมดระเบียบวาระ เลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๓.๕๐ นาฬิกา

(สำเนา)

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ ๒๐๘๓/๒๕๕๕

๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๕

เรื่อง รายงานการพิจารณาเปิดเผยแพร่รายงานการประชุม

กรวามเวียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกรายงานการพิจารณาเปิดเผยแพร่รายงานการประชุม
ของคณะกรรมการ • ฉบับ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติตั้งคณะกรรมการสามัญพิจารณา
เปิดเผยแพร่รายงานการประชุมขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วย

๑. จอมพลอากาศ พัน วัฒนภาส ฤทธาคนี ประธานกรรมการ
๒. พลโท เจียม ญาไขหยั
๓. นายปลื้ม กมุทะมฤต
๔. นายจิตตะเสน ปัญจะ
๕. นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์
๖. นายเสมอ กิ่งหาญ
๗. นายพันตำรวจเอก พัน นิตวัชานนท์ เลขาธิการกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณารายงานการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๕ (สามัญ) ชุดที่ ๑ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๕ (สามัญ) ชุดที่ ๑ และครั้งที่ ๔/๒๕๕๕
(วิสามัญ ๒) ชุดที่ ๑ แล้วเห็นว่าสมควรเปิดเผยได้ จึงกราบเรียนมา เพื่อท่านจักได้ดำเนินการต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) จอมพลอากาศ พัน วัฒนภาส ฤทธาคนี
(พัน วัฒนภาส ฤทธาคนี)

ประธานกรรมการเปิดเผยรายงานการประชุม

(สำเนา)

บันทึก

รายงานการพิจารณาเปิดแผนรายงานการประชุมกับ

ความที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ (สามัญ) ชุดที่ ๑ วันพฤหัสบดี
ที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ได้ลงมติตั้งกรรมาธิการสามัญเพื่อพิจารณาเปิดแผนรายงานการประชุม
ลับของสภาผู้แทนราษฎรขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วย

๑. นายจิตตะเสน ปัญจะ
๒. พลโท เจียม ญาโณทัย
๓. นายปลื้ม ญุกะมกุล
๔. นายพันตำรวจเอก พันธ์ นิลวัชานนท์
๕. จอมพลอากาศ พัน วัฒนากาศ ฤทธาคนี
๖. นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์
๗. นายเสมอ กิตฺตาทิพย์

ที่ประชุมกรรมาธิการได้เลือก จอมพลอากาศ พัน วัฒนากาศ ฤทธาคนี
เป็นประธาน และ นายพันตำรวจเอก พันธ์ นิลวัชานนท์ เป็นเลขานุการ

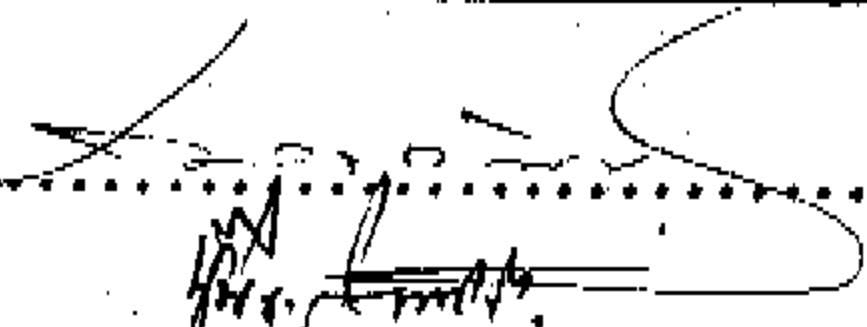
คณะกรรมาธิการได้พิจารณารายงานการประชุมลับของสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๕ (สามัญ) ชุดที่ ๑ เรื่อง ขอรับความเห็นชอบในการแต่งตั้งผู้สำเร็จ
ราชการแทนพระองค์ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๕ (สามัญ) ชุดที่ ๑ เรื่อง ผู้ใดขอให้ความ
เห็นชอบในการแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ และ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๕ (วิสามัญ ๒)
ชุดที่ ๑ เรื่อง ขอความเห็นชอบในการแต่งตั้งกรรมาธิการผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ประชุม
ได้ลงมติเห็นร่วมกันว่าสมควรเปิดแผนได้.

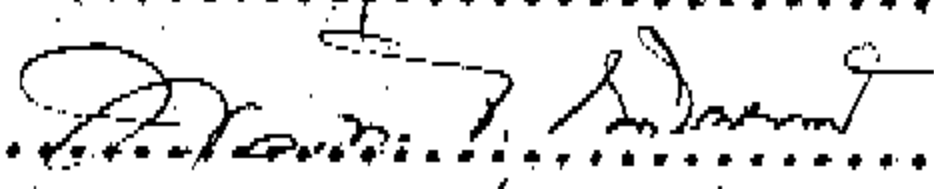
(ลงชื่อ) นายพันตำรวจเอก พันธ์ นิลวัชานนท์

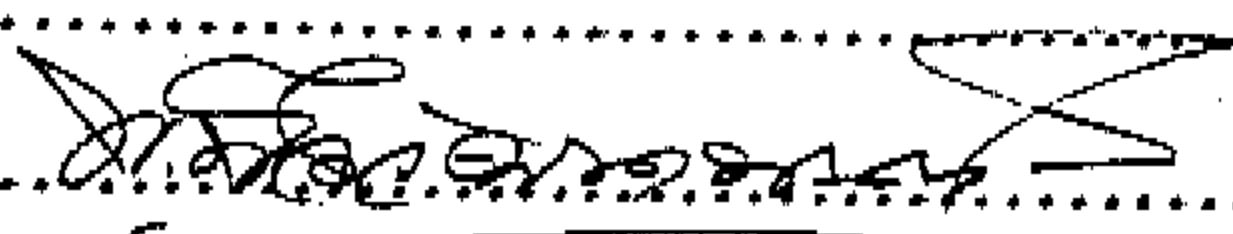
(พันธ์ นิลวัชานนท์)

เลขานุการ

คณะกรรมการพิจารณาเปิดแผนรายงานการประเมินผล

.....
.....

.....
.....

.....

ตรวจแล้ว วันที่ 27/10/๑๙ 199